

การบันทึกภาพยนตร์ขนาดสั้น
เรื่อง "สวน ค้านอะหัวใจ"

นาย สุคนธ์ สุวรรณไมตรี

ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (การถ่ายภาพ) ประจำปี ๒๕๕๖

ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (การถ่ายภาพ) ประจำปี ๒๕๕๖

ศาสตราจารย์ ดร. สุคนธ์ สุวรรณไมตรี ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการถ่ายภาพและวีดิทัศน์

ปีการศึกษา ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ส่วน ตัวและหัวใจ”
SHORT FILM PRODUCTION “WITH HEART AND MIND”

นาย สุตันท์ สุวรรณไมตรี

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2556

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ส่วน ตัวและหัวใจ”
SHORT FILM PRODUCTION “WITH HEART AND MIND”

นาย สุตนันท์ สุวรรณไมตรี
Mr. SUTANAN SUWANMAITREE

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ 18 มิถ 57
(อาจารย์ เตือนฤดี รักใหม่)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ส่วน ตัวและหัวใจ
WITH HEART AND MIND

ชื่อ นาย สุคนันท์ สุวรรณไมตรี
สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดิโอ
กลุ่มวิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2556
อาจารย์ที่ปรึกษา อ. เตือนฤดี รักใหม่

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอเรื่องราวของความรักและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งกับคนที่ยังอยู่รอบตัวเราและกับคนที่จากเราไปแล้วโดยใช้ทักษะความรู้ที่เรียนมา ซึ่งหลังจากที่ข้าพเจ้าได้ชมภาพยนตร์เรื่อง The Tree of Life กำกับโดย Terrence Malick จึงเกิดแรงบันดาลใจในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ขึ้นมา วัตถุประสงค์เพื่อให้ความบันเทิง และยังให้ตัวข้าพเจ้ารวมถึงผู้ชมได้ลองรำลึกถึงเหตุการณ์ในความทรงจำของตน ว่าการที่เราเดินทางถึงจุดนี้ได้ผ่านจุดเปลี่ยนทางความสัมพันธ์อย่างไรบ้าง

โดยนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติกดราม่า ความยาว 23 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง DSLR ในรูปแบบ wide screen (16 : 9) ผลงานที่ออกมานั้นไปที่การใช้สัญลักษณ์และเทคนิคทางภาพยนตร์ในการเล่าเรื่อง คล้ายสไตล์การเล่าเรื่องของ Terrence Malick ที่เน้นการเล่าเรื่องด้วยบทพูดและภาพ ตัดสลับระหว่างเหตุการณ์ที่ไม่ปะติดปะต่อกัน คล้ายเป็นภาพความคิดหรือทรงจำของตัวละครเอก เพื่อให้คนดูได้ตีความเหตุการณ์โดยรวมและตัวละครเอาเอง และแม้จะต้องพบเจอกับอุปสรรคมากมาย ท้ายที่สุดงานก็เสร็จออกมาได้อย่างน่าพอใจ

สรุปได้ว่าการใช้สัญลักษณ์และเทคนิคทางภาพยนตร์ในการเล่าเรื่องนั้น ทำให้เกิดการตีความบทสรุปในแบบฉบับของผู้ชมเอง และไม่ว่าผู้ชมจะตีความออกมาในแบบไหน มันก็ไม่มีถูกหรือผิดทั้งนั้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่ ที่เสียสละเวลามาให้คำปรึกษา ซึ่งจุดประกายและคอยเสนอแนวทางแก้ไขอยู่ตลอดเวลา

ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เปิดโอกาสในข้าพเจ้าได้มาศึกษาหาความรู้และได้มีโอกาสในการผลิตภาพยนตร์จริงๆ ในกลุ่มวิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

ขอขอบคุณตุลากร สดกลาง, ยลภัทร รุจิธรรมกุล, พิชญ์ศุภา ภูมิสวัสดิ์, ภูมิภัทร ถาวรศิริ, ชินยา มัทสุนากะและทัทยา ลิทศศักดิ์ศิริ นักแสดงทุกคนที่ไม่ว่าจะเหนื่อยแค่ไหนทุกคนก็สู้มาด้วยกันตลอดจนจบ

ขอขอบคุณนักแสดงสมทบทุกคนที่เสียสละเวลามาช่วย และไม่ใช่ว่าแค่ช่วยแสดงเท่านั้น แต่มาเป็นผู้ช่วยในกองถ่ายด้วย

ขอขอบคุณนิษฐกานต์ แก้วปิยะสวัสดิ์ ผู้กำกับศิลป์ที่ช่วยเหลือมากกว่าแค่การกำกับศิลป์

ขอขอบคุณอภิสิทธิ์ ประสงค์ทรัพย์ ตากล้องผู้เอื้อเฟื้ออุปการะการถ่ายทำ

ขอขอบคุณนิพัทธ์ เก้าเอียนและวสิทธิ์ สีหะวงษ์ ที่คอยช่วยเหลือทุกอย่างในกองถ่าย

ขอขอบคุณนราธิปไตย ไร่ประทุม ที่ปรึกษาบทภาพยนตร์ที่มาช่วยให้คำแนะนำในการเล่าเรื่อง

ขอขอบคุณชลธิชา จารุสุวรรณวงศ์และจิรายุส รัศมีแสงทอง ผู้ช่วยผู้กำกับที่ทำตามเราบอกตลอด

ขอขอบคุณวิษณุ ลิขิตสถาพร ที่ทำดนตรีประกอบเพราะๆ ให้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

ขอขอบคุณรัชต์ภาคย์ แสงมีสินสกุล ผู้มาช่วยถ่ายภาพฟิล์มให้ใช้สำหรับเป็นอุปกรณ์ประกอบฉาก

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ชาวนิเทศศิลป์ที่ให้ความช่วยเหลือจนงานสำเร็จ

ขอขอบคุณพีฐิติพงษ์ เกิดทองทวี, พีวิณพวงษ์ ภูผาสุขและพียงศิวัช ยมलय ผู้เสียสละเวลามาให้สัมภาษณ์

ขอขอบคุณอาจารย์น้ำ ผศ.ธิตินันท์ ศรีตระการ ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการถ่ายทำ

และสุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวสุวรรณไมตรี โดยเฉพาะคุณพ่อและคุณแม่ ผู้เป็นกำลังใจหลัก และเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนข้าพเจ้าในการศึกษาและใช้ชีวิตมาโดยตลอด

ศุคนันท์ สุวรรณไมตรี

24 เมษายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
สัญลักษณ์นิยม.....	4
สัญลักษณ์ในภาพยนตร์.....	4
The Tree of Life กำกับโดย เทอเรนซ์ มาลิค.....	5
สัญลักษณ์ใน The Tree of Life.....	5
ตัวแทนกับตัวละคร.....	7
สัญลักษณ์นิยมจากภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ.....	9
สัมภาษณ์บุคคล.....	12
แสงในภาพยนตร์.....	13
Soviet Montage.....	14
สรุปการค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
3 บทภาพยนตร์.....	15
ประเด็นเรื่อง.....	15
ที่มาของบทภาพยนตร์.....	15

	หน้า
โครงเรื่องย่อ.....	16
โครงเรื่องขยาย.....	16
แนวทางของบทภาพยนตร์.....	16
สัญญาในบท.....	16
การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	19
บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	21
บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script).....	32
4 ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์.....	52
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	52
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	64
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	72
4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	75
บทสรุป.....	75
ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	75
ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	76
ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก ภาพบางส่วนจากภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์.....	81
ภาคผนวก ข ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	83
ภาคผนวก ค ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวัน.....	83
ประวัติผู้เขียน.....	91

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ฉากไดโนเสาร์ จากเรื่อง The Tree of Life.....	5
2	ฉากตัวคนในวัยเด็กของแจ็ก จากเรื่อง The Tree of Life.....	6
3	ฉากชายหาดในจินตนาการของแจ็ก จากเรื่อง The Tree of Life.....	6
4	ฉากหน้าฉากที่หลุดลอยไปในท้องทะเล จากเรื่อง The Tree of Life.....	7
5	Mrs.O'Brien.....	8
6	Mr.O'Brien.....	8
7	Jack.....	8
8	Jack's Brother.....	9
9	Inception.....	9
10	Eternal Sunshine of the Spotless Mind.....	10
11	To the Wonder.....	10
12	แสงศตวรรษ.....	11
13	บุคคลที่สัมผัส.....	12
14	ตัวอย่างภาพในที่กลางแจ้ง จากเรื่อง The Tree of Life.....	13
15	ตัวอย่างภาพในที่ร่ม จากเรื่อง The Tree of Life.....	13
16	ตัวอย่างทฤษฎี The Kuleshov Effect.....	14
17	ภาพที่เป็นแรงบันดาลใจให้บทภาพยนตร์.....	15
18	นาฬิกาตาย.....	16
19	ตอนจบของบทภาพยนตร์.....	17
20	จินตนาการของวิน.....	17
21	ภาพของส่วนตัว.....	17
22	เลื่อนลง.....	18
23	คำตอบที่หายไป.....	18
24	เส้นทางสู่ดินแดนในฝัน.....	19
25	ภาพซ้อน.....	19
26	หลายฉากที่ถูกตัดออกไปในบทกราฟท์สมบูรณ์.....	20
27	ปูน รับบทเป็น วิน.....	52
28	เชลล์ รับบทเป็น มายค์.....	53
29	จูน รับบทเป็น มุก.....	53
30	จูน รับบทเป็น ส่วนตัว.....	54
31	เชลล์ รับบทเป็น หัวใจ.....	54

	หน้า
32 กองถ่ายของวิน.....	55
33 ห้องนอนมุก.....	55
34 ที่ทำงานวิน.....	56
35 คาดฟ้าที่ทำงาน.....	56
36 ม้านั่งในสวน.....	56
37 ห้องทำงานวิน.....	57
38 ม้านั่งใกล้ที่ทำงาน.....	57
39 หอพักมายด์.....	57
40 ต้นไม้ที่ห้องสองหยุดพัก.....	58
41 หน้าผาที่วินเจอกับมุก.....	58
42 การเดินทางของส่วนตัวและหัวใจ.....	59
43 ชุดของวิน.....	60
44 ชุดของมายด์.....	60
45 ชุดของส่วนตัว.....	61
46 ชุดของหัวใจ.....	61
47 อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	62
48 การจัดแสง.....	64
49 ผังการจัดไฟแบบแสงกลางวันและภาพตัวอย่าง.....	65
50 ผังการจัดไฟแบบแสงเย็นและภาพตัวอย่าง.....	66
51 ผังการจัดไฟแบบแสงค่ำและภาพตัวอย่าง.....	66
52 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 18 ม.ค. 57.....	67
53 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 19 ม.ค. 57.....	68
54 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 25 ม.ค. 57.....	69
55 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 26 ม.ค. 57.....	69
56 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 31 ม.ค. 57.....	70
57 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 1 ก.พ. 57.....	70
58 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 13 มี.ค. 57.....	71
59 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 17 มี.ค. 57.....	71
60 ฉากที่เพิ่มเข้ามา.....	72
61 เทคนิคทางภาพยนตร์.....	73
62 เบื้องหลังการทำดนตรีประกอบ.....	74
63 การลำดับภาพฉบับสมบูรณ์.....	82
64 เบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางสรุปการนัดหมาย.....	63
2	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 18 ม.ค. 57.....	86
3	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 19 ม.ค. 57.....	86
4	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 25 ม.ค. 57.....	87
5	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 26 ม.ค. 57.....	87
6	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 31 ม.ค. 57.....	88
7	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 1 ก.พ. 57.....	88
8	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 13 มี.ค. 57.....	89
9	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 17 มี.ค. 57.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเริ่มสนใจศึกษาในการใช้สัญญาณนิยมและเทคนิคทางภาพยนตร์หลังจากชมภาพยนตร์เรื่อง The Tree of Life กำกับและเขียนบทโดย Terrence Malick ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่มีลักษณะการเล่าเรื่องที่แฝงสัญลักษณ์เอาไว้ตลอดทั้งเรื่อง โดยมีการใช้เทคนิคทางภาพยนตร์เพื่อช่วยเล่าเรื่องบางส่วน สิ่งที่น่าสนใจคือการตีความสัญญาณที่ซ่อนอยู่รวมถึงเทคนิคที่น่าเสนอ โดยผู้ชมมีสิทธิ์ที่จะตีความเป็นแบบไหนก็ได้ตามแต่ที่ตนเข้าใจ ซึ่งอาจจะถูกหรือผิดนั้น ผู้กำกับเองไม่เคยออกมาเฉลยอย่างชัดเจน แต่เล่าเรื่องแบบปลายเปิดให้ผู้ชมคิดต่อกันเอง ข้าพเจ้าจึงคิดสิ่งที่น่าสนใจและเป็นเสน่ห์ของการเล่าเรื่องผ่านสัญญาณทางภาพยนตร์นั้นอยู่ที่การให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมไปกับภาพยนตร์ได้ตระหนักถึงตนเองและภาพยนตร์ สิ่งที่ได้รับอยู่นั้นมีความหมายอย่างไร ตรงตามที่ต้องการหรือไม่ และถูกบิดเบือนไปมากแค่ไหน เมื่อได้ลองชมภาพยนตร์เรื่องอื่นๆที่มีการใช้สัญญาณในภาพยนตร์ก็พบว่าสิ่งที่น่าสนใจคล้ายกันอยู่และเมื่อได้ลองศึกษาภาพยนตร์เรื่องอื่นๆของ Terrence Malick ก็พบว่ามีการเล่าเรื่องที่เป็นเอกลักษณ์ กล่าวคือการใช้บทพูดและภาพเคลื่อนไหวที่สวยงามราวกับกำลังอ่านกวี แฝงไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ เล่าสลับเหตุการณ์แบบไม่ปะติดปะต่อกัน คล้ายภาพความทรงจำหรือความนึกคิดของตัวละคร ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเหมาะกับประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ เรื่องของ ความรักและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งที่ยังคงมีชีวิตอยู่และที่จากเราไปแล้ว โดยดำเนินเรื่องผ่านตัวละครเอกและจินตนาการของเขา โดยการศึกษาเรื่องนี้ต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการคิดบทภาพยนตร์ให้สอดคล้องกับวิธีการที่น่าเสนอ ภาพที่จะสื่อสารนั้นจะได้ตามที่ต้องการ ไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการผลิตภาพยนตร์ โดยประโยชน์ที่จะได้รับนั้น แน่ใจว่าเกิดขึ้นกับทั้งตัวข้าพเจ้าเองและกับผู้ชม สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าได้จากโครงการนี้ก็คือการได้ทบทวนความรู้ ความสามารถที่สั่งสมมาตลอด 4 ปีในการเรียน ได้ใช้ประสบการณ์ที่มีในการแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญ คิดวางแผนดำเนินการ ได้รู้และได้ประเมินความสามารถตนเอง เรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่พบ เพื่อนำไปปรับใช้กับชีวิตในภายภาคหน้า ประโยชน์ต่อไปคือเพื่อให้ข้าพเจ้าและผู้ชมได้รับความบันเทิงในการชมภาพยนตร์ และที่ขาดไม่ได้อย่างที่ข้าพเจ้าออกไปข้างนอก ก็คือการใช้ผู้ชมจะได้เป็นส่วนหนึ่งในการตีความบทสรุปของภาพยนตร์ที่จบแบบปลายเปิด รวมทั้งยังสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาในการศึกษาเรื่อง การใช้สัญญาณและเทคนิคทางภาพยนตร์ได้อีกด้วย โครงการชิ้นนี้จึงเป็นก้าวที่สำคัญสำหรับข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การทำงานเพื่อนำไปปรับใช้กับชีวิตในภายภาคหน้า

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาแนวทางการเล่าเรื่องของหนังสั้นในรูปแบบสัญลักษณ์นิยมจากภาพยนตร์เรื่อง The Tree of Life กำกับและเขียนบทโดย Terrence Malick
2. เพื่อศึกษาแนวทางการกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับ Terrence Malick

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น ถ่ายทำด้วยกล้อง DSLR รูปแบบ wide screen (16 : 9)
ความยาว 23 นาที

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องนี้มุ่งเน้นที่วิธีการดำเนินเรื่องผ่านภาพในโลกความจริงตัดสลับกับภาพในจินตนาการของตัวละครเอกเพื่อบอกเล่าการใช้ชีวิตและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครเอกในขณะนั้น โดยใช้เทคนิคทางภาพยนตร์เข้าช่วยเพื่อสรุปเหตุการณ์ต่างๆเข้าด้วยกัน

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. สอบถามข้อมูลจากบุคคลที่ทำอาชีพผู้กำกับภาพยนตร์
2. ศึกษาและค้นคว้าวิธีการกำกับภาพยนตร์ของ Terrence Malick หลายๆเรื่อง
3. ศึกษาและค้นคว้าการใช้สัญลักษณ์นิยมจากภาพยนตร์เรื่อง The Tree of Life และเรื่องอื่น ๆ ที่มีการใช้
4. เขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์
5. Pre-Production
 - คัดเลือกนักแสดง
 - หา Location
 - ออกแบบศิลป์
 - คัดเลือกทีมงาน
 - กำหนดตารางถ่ายทำ
 - วางแผนการถ่ายทำร่วมกับทีมงาน
6. Production
 - ถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่กำหนดไว้
7. Post-Production
 - คัดเลือก Footage
 - ลำดับภาพแบบหยาบโดยใช้โปรแกรม Premiere Pro Cs 5.5
 - ส่งให้ทีมงานด้านเสียงดูเพื่อนำไปทำเพลงประกอบ

- นำภาพยนตร์ได้ลำดับภาพแบบหยาบแล้วไปให้ผู้ชมบางส่วนได้ชมเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินเรื่อง
- ลำดับภาพแบบหยาบอีกครั้งพร้อมกับเพลงประกอบที่ได้มา
- ปรับโทนสีโดยใช้โปรแกรม Premiere Pro Cs 5.5
- ใส่วิธีเทคนิคทางภาพยนตร์
- ลำดับภาพแบบละเอียด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการการคิดและการผลิตภาพยนตร์สั้นตลอดกระบวนการ
2. ได้เรียนรู้การใช้สัญญาณและเทคนิคทางภาพยนตร์
3. สร้างความบันเทิงให้ผู้ชม
4. เปิดมุมมองใหม่ให้ผู้ชมเกี่ยวกับกับการจากไปของผู้คนใกล้ตัว

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์นิยม

สัญลักษณ์เป็นวิธีการอันหนึ่งของการถ่ายทอดความหมาย ซึ่งจะถ่ายทอดได้ดีหรือไม่ดี เป็นเรื่องที่ยื่นอยู่กับตัวศิลปิน ในทำนองเดียวกัน สัญลักษณ์สามารถถูกนำมาใช้ได้อย่างมีรสนิยม หรือรู้จักเลือกเฟ้นและเหมาะสม หรือมันอาจถูกใช้มากเกินไปก็ได้ นอกจากนี้สัญลักษณ์ยังสามารถที่จะช่วยยกระดับผลงานทางด้านศิลปะ หรือสามารถที่จะเป็นภาระอันหนักหน่วงของศิลปะก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าศิลปินมีความฉลาดเฉลียวในการทำมาใช้นาน้อยแค่ไหน¹

สัญลักษณ์ในภาพยนตร์

นักสัญศาสตร์ได้นิยามการศึกษาภาพยนตร์ในเชิงเปรียบเทียบภาษามนุษย์โดย ปรับมุมมองที่มีต่อทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเสียใหม่ โดยจะถือว่าระบบการสื่อสารใดๆก็ตามถือเป็นภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีน, ฝรั่งเศส หรืออังกฤษ ก็ถือว่าเป็นระบบภาษาเดียวกัน ในแง่หนึ่งภาพยนตร์อาจจะถือว่าเป็นภาษาได้เหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตาม “ระบบภาษา” แบบที่ภาษามนุษย์เป็น ดังที่คริสเตียน เมตซ์, นักสัญศาสตร์ภาพยนตร์ชื่อดัง, ชี้ให้เห็นว่า เราไม่ได้เข้าใจภาพยนตร์เพราะว่าเรามีความรู้เรื่องระบบ(เชิงภาษา)ของมัน แต่เราเข้าใจระบบของมันเพราะเราเข้าใจภาพยนตร์ต่างหาก (กลับกันกับ ภาษาพูดหรือเขียนที่เราใช้กันอยู่) พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ไม่ใช่ที่ภาษาภาพยนตร์หรือสิ่งที่บอกเล่าเรื่องราวดีๆให้เราได้รับรู้ แต่เป็นเพราะมันบอกเล่าเรื่องราวดีๆให้เราได้รับรู้ต่างหากมันจึงกลายเป็นภาษาภาพยนตร์ขึ้นมา (เพราะมันทำหน้าที่ในการสื่อเรื่องราว)²

¹ molsymbolic [นามแฝง], สัญลักษณ์นิยม (Symbolism) [ออนไลน์], สืบค้น 7 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://molsymbolic.wordpress.com/2011/09/26/%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B9%8C%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%A1symbolism/>

² สวีส์ตี รัตนบรรณกิจ, สัญลักษณ์ในภาพยนตร์ (Signs of Film) ตอนที่ 4 [ออนไลน์], สืบค้น 7 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก http://www.dreamotif.0catch.com/Containers/Jun03-1/insights_t020.html

The Tree of Life กำกับโดยเทอร์เรนซ์ มาลิก

ตลอดระยะเวลา 40 ปีของการเป็นผู้กำกับ มาลิกคือผู้กำกับที่รักสันโดษ หลังจบการศึกษาด้านปรัชญาจากมหาวิทยาลัยเวิร์คด้วยเกียรตินิยมอันดับ 1 นั้นจึงไม่แปลกที่หนังของเขาจะสอดแทรกสาระทางปรัชญาเอาไว้เสมอ

The Tree of Life เล่าเรื่องราวของครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูกชายสามคน ทุกอย่างดำเนินไปอย่างสมบูรณ์แบบ จนกระทั่งเหตุไม่คาดฝันเดินทางมาเรียนหาถึงหน้าประตูบ้าน และทำลายภาพความสุขของพวกเขาลงพลัน ผ่านเวลานับนาน หนึ่งในลูกชายทั้งสามเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หากจิตใจกว้างกว้างเปล่าเชื่อมโยกกับสิ่งใดไม่ได้อีก

"เหตุใดความสุขถึงไม่คงอยู่ตลอดไป เหตุใดมนุษย์ถึงต้องทนทุกข์ทรมาน เหตุใดเวลาไม่เคยช่วยให้ความเจ็บปวดนั้นทุเลา เราจะหาขสมาณแปลได้ที่ไหน เราเกิดมาทำไม และเรามีชีวิตอยู่เพื่อสิ่งใด"

มาลิกตั้งคำถามอันอาจหาญเหล่านี้อย่างเอาเป็นเอาตายมาตลอดระยะเวลา 38 ปี และดูเหมือนเขาจะเสนอทางออกไว้ในหนังเรื่องล่าสุดของเขาแล้ว³

สัญลักษณ์ใน The Tree of Life

ภาพที่ 1 ฉากไดโนเสาร์ จากเรื่อง The Tree of Life

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

ฉากหนึ่งใน The Tree of Life อาจดูน่าขบขันสำหรับใครหลายๆคนแต่หากมองอย่างลึกซึ้งแล้ว มาลิกได้สอดแทรกสาระลงไปฉากนี้เช่นกัน โดยเปรียบไดโนเสาร์เหมือนมนุษย์ซึ่งเป็นสัตว์ที่ครองโลกเมื่อนานมาแล้ว เป็นฉากที่ไดโนเสาร์กินเนื้อออกล่าเหยื่อ ไดโนเสาร์กินพืชทั้งหลายต้องหนีออกจากไดโนเสาร์ตัวนี้ ทว่ามีตัวหนึ่งลี้มจับอยู่ที่ใกล้ริมแม่น้ำ เมื่อถูกพบโดยไดโนเสาร์กินเนื้อ ตัวมันสิ้นส่้านด้วยความกลัวตาย เท้าของไดโนเสาร์กินเนื้อตัวนั้นเหยียบลงตรงหน้าของตัวที่กินพืช แต่พลงงุ้มมันก็ไม่ทำอะไรและเดินจากไปหาเหยื่อรายใหม่ โดยมาลิกได้สอดแทรกไปว่าความรักความเมตตาอันกำเนิดเกิดขึ้นก่อนที่โลกจะมีมนุษย์เสียอีก

³ วรรณชล ศิริจันทน์, "38 ปี บทกวีแห่งชีวิต เทอร์เรนซ์ มาลิก," Bioscope, 115 (มิถุนายน 2554) : 66.

ภาพที่ 2 ฉากตัวตนในวัยเด็กของแจ็ก จากเรื่อง The Tree of Life

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

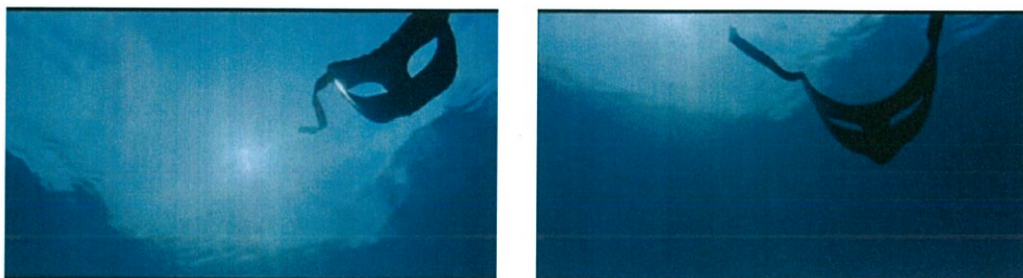
ในช่วงแรกที่เล่าถึงตัวละครแจ็ก(วัยผู้ใหญ่) มีภาพของเขาเด็กคนหนึ่ง(ซึ่งน่าจะเป็นน้องชายของเขาที่ตายไปแล้ว)ยืนอยู่ท่ามกลางชายหาดที่มีน้ำปริ่มๆดูแว้งแว้ง และมีเสียงของน้องชายพูดขึ้นมาว่า "หาฉันให้พบ" แสดงถึงปมในใจที่เกิดขึ้นในตอนที่เด็กและส่งผลถึงตัวเขาในปัจจุบัน ก่อนที่ช่วงท้ายของเรื่องแจ็กวัยผู้ใหญ่กำลังเดินอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่งและพบว่าผู้ที่นำทางเขาอยู่คือตัวเขาเองในวัยเด็ก ซึ่งตัวเขาเอง(วัยเด็ก)ได้นำพาเขาจนมาพบกับน้องชายในภาพสุดท้าย(ล่างขวา) เหมือนมาลิกกำลังจะบอก ท้ายที่สุดแล้วแจ็กก็ได้เข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวัยเด็กของเขาเสียที

ภาพที่ 3 ฉากชายหาดในจินตนาการของแจ็ก จากเรื่อง The Tree of Life

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

ซึ่งหลังจากที่เขาได้เข้าใจเรื่องราวในวัยเด็กของเขาแล้วนั้น ฉากต่อมาก็คือชายหาดในจินตนาการของแจ็ก(วัยผู้ใหญ่) ซึ่งเขาได้พบกับครอบครัวของเขา(ในอดีต) รวมถึงน้องชายที่ตายไปแล้วด้วย ราวกับว่าสถานที่นี้คือสวรรค์ โดยบอกผ่านตัวละครอื่นๆที่เดินอยู่ในชายหาดเช่นกัน ใบหน้าของทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส รวมถึงบรรยากาศยามเย็นริมชายหาดที่อบอุ่นและระยิบระยับที่สบายตา

ภาพที่ 4 ฉากหน้ากากที่หลุดลอยไปในท้องทะเล จากเรื่อง The Tree of Life

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

อีกภาพที่ถูกแทรกเข้ามากับฉากชายหาดในจินตนาการนั้นก็คือ ภาพของหน้ากากแสดงละครที่ค่อยๆ จมลงสู่ท้องทะเล ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับอะไรกับตัวเนื้อเรื่องเลย แต่ราวกับแฝงนัยยะไว้ว่า ชายหาดแห่งนี้นั้นเป็นเหมือนสถานที่ที่ทุกๆ คนได้ถอดหน้ากาก ถอดเปลือกนอก ถอดสิ่งจอมปลอมออกจากตัวเองเสียจนหมดแล้วนั่นเอง

“หากปราศจากความรักเสียแล้ว ชีวิตจะแหวกหายไปในพริบตา” - The Tree of Life

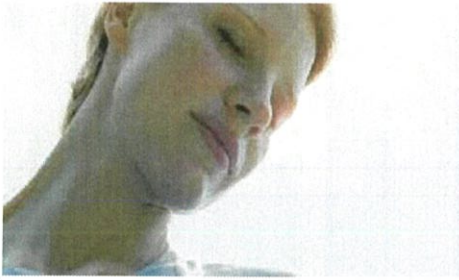
แต่ไม่ว่ามาลิกจะมองโลกในแง่ร้ายเพียงใด เขาก็ยังมองมนุษย์ในแง่งาม และเชื่อในคุณค่าของชีวิตอย่างแรงกล้าเสมอ หนึ่งในส่วนตัวที่สุดของเขาเน้นย้ำในจุดนี้ มันเล่าสู่การเติบโตของมนุษย์ การคุ่มเดินเข้าไปในสังคมอันบ้าคลั่ง ความเจ็บปวดทรมานจากโลกใบนั้น การโหยหาอดีตอันหอมหวาน และการให้อภัยในสิ่งเลวทรามที่เกิดขึ้น

สิ่งที่สุดท้ายนี้เองคือความรักในมุมมองของมาลิก ความรักที่ปราศจากเงื่อนไขอันเป็นหลักใหญ่ใจความของศาสนาคริสต์ เสียงโห่ไล่ก่อนหนังจบอาจเป็นไปได้ด้วยเหตุนี้ แต่เมื่อมองดูให้ดี เราจะพบว่า มาลิกไม่ได้พูดถึงตัวศาสดาหรือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า หากแต่พูดถึงพระเจ้าในจิตใจของเขาแต่ละคน และพระเจ้าในใจของเขาอาจเป็นยาสมานแผนที่มีชื่อว่า "ความรัก" ก็เป็นไปได้⁴

ตัวแทนกับตัวละคร

ในภาพยนตร์เรื่อง The Tree of Life มีการใช้ตัวละครในการเป็นตัวแทนความหมายที่ต่างกันออกไป โดยได้มีการบอกไว้ว่า แนวทางในการดำเนินชีวิตนั้นมีอยู่ 2 แนวทาง นั่นก็คือ 1.แนวทางของพระเจ้าหรือทางแห่งความรัก ความเมตตา ที่ทำเพื่อคนอื่นโดยไม่คิดถึงตัวเอง และ 2.แนวทางของธรรมชาติ (หรือทางของมนุษย์ทั่วไป) คือทางที่ทำทุกอย่างให้ทุกคนทั้งหลาย ยกย่องสรรเสริญตนเอง ซึ่งตัวละครในเรื่องมีดังต่อไปนี้

⁴ วรรัชชล ศิริจันทน์, “รากแก้วอันผูกพันกับความหวังของชีวิต,” Bioscope, 115 (มิถุนายน 2554) : 72.

ภาพที่ 5 Mrs.O'Brien

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

แม่ (แนวทางของพระเจ้า) ตัวละคร Mrs.O'Brien นั้นเป็นแม่บ้านที่เลี้ยงลูกๆด้วยความอ่อนโยน แต่กลับต้องพบเจอกับเหตุการณ์การจากไปของลูกชายคนที่ 2 นั้นทำให้เธอไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดพระเจ้าถึงได้พรากลูกของเธอไป ทั้งๆที่เธอเคารพและศรัทธาต่อพระเจ้าเป็นอย่างดีเสมอมา

ภาพที่ 6 Mr.O'Brien

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

พ่อ (แนวทางของธรรมชาติ) ตัวละคร Mr.O'Brien ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวมีนิสัยเคร่งครัด เข้มงวด ชอบใช้อำนาจต่อลูกๆทั้งสามคน โดยฉากที่เห็นได้ชัดนั้นคือฉากบนโต๊ะกินข้าวที่ตนสั่งให้ลูกทุกคนหยุดพูดขณะทานอาหาร แต่กลับเป็นตัวเองที่พูดอยู่ตลอดเวลาเสียเอง และตัวละครนี้ยังเป็นตัวละครที่หลงใหลในวัตถุนิยม ยกย่องคนร่ำรวยเป็นดังพระเจ้า ซึ่งจะเห็นได้ว่า มาลิกถ่ายทอดตัวละครนี้ออกมาได้อย่างชัดเจนตรงข้ามกับตัวละครแม่

ภาพที่ 7 Jack

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

แจ็ก (ตัวแทนของเด็กที่กำลังจะเติบโตมาโดยแนวทางของธรรมชาติ) แจ็กเป็นลูกชายคนโตที่มีส่วนผสมระหว่างพ่อกับแม่อยู่ในจิตใจ โดยมีส่วนผสมทางด้านพ่อที่มากกว่า แจ็กถูกแม่เลี้ยงดูด้วยความอ่อนโยนและถูกพ่อเลี้ยงด้วยความเข้มงวด ทำให้ส่วนผสมที่ต่างกันคนละขั้นต่อด้านกันในจิตใจจนเกิดเป็นปมปัญหาเมื่อแจ็กอยู่ในวัยผู้ใหญ่ ขณะอยู่กับพ่อแจ็กจะเชื่อฟังอย่างเกรงกลัว แต่ขณะอยู่กับแม่แจ็กกลับแสดงความเป็นอำนาจออกมา และมักใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหา หนึ่งก็เพื่อระบายความไม่เข้าใจในจิตใจตนเอง

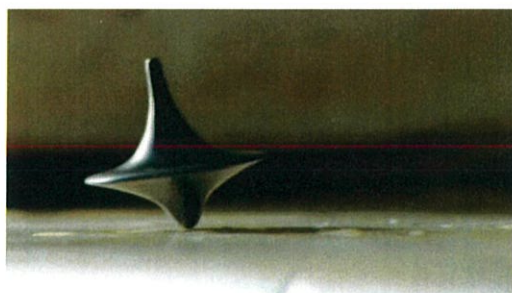
ภาพที่ 8 Jack's brother

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

น้องของแจ็ก (ตัวแทนของเด็กที่กำลังจะเติบโตมาโดยแนวทางของพระเจ้า) น้องของแจ็กคนนี้ได้ส่วนผสมทางแม่มากกว่าทางพ่อ ทำให้มีความอ่อนโยนทางจิตใจมากกว่า โดยปฏิเสธความรุนแรงในทุกๆอย่าง ได้แต่เป็นลิ่วล้อของแจ็กอยู่ตลอด มีฉากหนึ่งที่แจ็กทำทนายน้องชายว่ากล้าเอามือมาป้องที่ปากปืนกระสุนยางหรือเปล่า และน้องของแจ็กก็กล้าเพราะคิดว่าแจ็กจะไม่ยิง แต่สุดท้ายแจ็กก็ยังกระสุนยางใส่มือของน้อง

สัญลักษณ์นิยมจากภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ

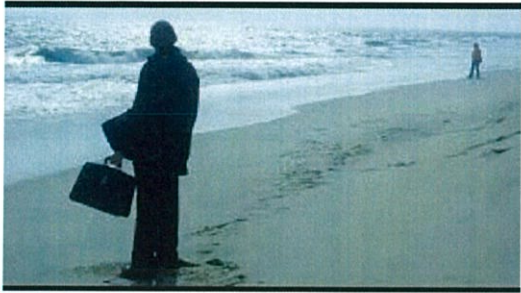
ในความเป็นจริงแล้วมีภาพยนตร์มากมายที่ใช้สัญลักษณ์ในการดำเนินเรื่อง หรือสอดแทรกข้อความเอาไว้เพื่อให้ผู้ชมไปตีความกันต่อเอง โดยภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้านำมาใช้ศึกษานี้มีด้วยกันดังนี้

ภาพที่ 9 Inception

ที่มา : Christopher Nolan, Inception [DVD], United States, Warner Bros Pictures, 2010.

Inception ภาพยนตร์แนวแอ็คชั่น-ไซไฟ เขียนบท โปรดิวซ์และกำกับโดย Christopher Nolan เล่าเรื่องผ่านโลกในความฝันกับโลกความเป็นจริง แต่ก็ยังคงมีสัญลักษณ์ที่ทำให้ผู้ชมแยกโลกทั้งสองโลกออกจากกันนั่นก็คือ ลูกข้างของตัวละครเอก(ภาพซ้าย) เพราะเมื่อใดที่เขาหมุนลูกข้างประจำตัวแล้วมันยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆไม่หมดแรง มันคือสัญลักษณ์ที่บอกว่าเขายังคงอยู่ในความฝันอยู่ แต่หากมันหมดแรงไปในที่สุด นั่นก็แปลว่าเขาได้ตื่นจากฝันแล้ว

ภาพที่ 10 *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*

ที่มา : Michel Gondry, *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* [DVD], United States, Focus Features, 2004.

Eternal Sunshine of the Spotless Mind ภาพยนตร์โรแมนติก-ดราม่า กึ่งไซไฟ กำกับโดย Michel Gondry และเขียนบทโดย Charlie Kaufman เล่าเรื่องในยุคอนาคตที่มีบริการลบความทรงจำ และโจเอล(ตัวละครเอก)พบว่า คลีเม็นไทน์ แฟนของเขาได้ลบความทรงจำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเขาและเธอออกไปจนหมด ทำให้เขาอยากจะทำลบเธอออกไปจากความทรงจำบ้าง แต่เมื่อความทรงจำของเขาค่อยๆถูกลบไป เขากลับเริ่มรู้สึกจริงๆแล้วเขาไม่อยากจะลบเธอออกไปจากความทรงจำต่างหาก โดยในเรื่องนั้นเล่าเรื่องผ่านโลกความจริงและโลกความฝันเช่นกัน สัญลักษณ์ที่บอกเราตลอดว่าตัวละครกำลังอยู่ในโลกความฝันก็คือ คลีเม็นไทน์ นั่นเอง เพราะในโลกความจริงนั้นเธอได้ลบเขาออกไปจากความทรงจำแล้ว แต่ในความทรงจำของโจเอลที่กำลังถูกลบ เธอยังคงรู้จักกับเขาอยู่ และช่วยเขาหาทางหนีจากการถูกลบความทรงจำด้วย

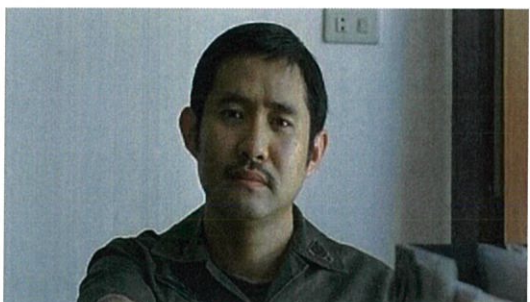

ภาพที่ 11 *To the Wonder*

ที่มา : Terrence Malick, *To the Wonder* [DVD], United States, Magnolia Pictures, 2012.

To the Wonder ภาพยนตร์โรแมนติก-ดราม่า กำกับและเขียนบทโดย Terrence Malick

ว่าด้วยเรื่องของการตั้งคำถาม เกี่ยวกับการก้าวต่อไปในชีวิตของเนล (ตัวละครเอก) โดยให้เขาเป็นสัญลักษณ์ของคนที่พบเจอกับวัฏจักรแห่งความรัก ที่มีทั้งพบเจอ รักกัน แล้วลาจาก ซึ่งสุดท้ายแล้ว ไม่ว่าจะเรามีช่วงเวลาที่ดีแค่ไหนหรือขมขื่นแค่ไหน ชีวิตก็ต้องก้าวต่อไปในที่สุด เล่าสลับกับอีก เหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องของบาทหลวงผู้กำลังสิ้นศรัทธาในพระเจ้า เมื่อพระเจ้ายกกำลังจะพรากคนรักไปจากเขา แต่เขาก็ตกต้องทำหน้าที่เป็นผู้ปลอมประโลมผู้คนไม่ให้สิ้นหวังในชีวิตต่อไป เขาจึงเป็นตัวแทนของคำถามที่ว่า ความรักเมื่อถึงจุดหนึ่งแล้วยังคงเป็นความรักที่เราคาดหวังอยู่ หรือได้ กลายเป็นหน้าที่ไปแล้วกัน

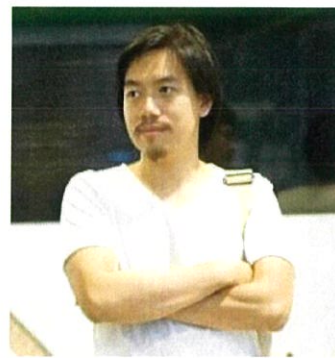
ภาพที่ 12 แสงศตวรรษ

ที่มา : อธิชาติพงษ์ วีระเศรษฐกุล, แสงศตวรรษ [DVD], ไทย, New Crowned Hope, 2006.

แสงศตวรรษ ภาพยนตร์โรแมนติก-ดราม่า กำกับและเขียนบทโดย อธิชาติพงษ์ วีระเศรษฐกุล เล่าเรื่องผ่านมิติสองมิติที่เหมือนจะคู่ขนานกัน แต่ไม่บรรจบกันสักทีเดียว เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นซ้ำซ้อนกัน โดยจะเรียกว่าอีกมิติก็ได้ เพียงแค่เปลี่ยนเวลา สถานที่ สภาพแวดล้อมเท่านั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้มีสัญลักษณ์ทางภาพยนตร์เยอะมาก หนึ่งในนั้นที่ข้าพเจ้าเข้าใจคือ ภาพยนตร์กำลังจะพูดถึงการเวียนว่ายตายเกิดของมนุษย์ เพราะทุกๆ ฉากนั้นก็มักจะเกิดขึ้นซ้ำๆ กัน แต่ไม่ซ้ำกันสักทีเดียว เช่น ฉากหนึ่งในเรื่องคือ การตอบคำถามทางจิตวิทยาของหมอหนุ่ม ที่หมอเคี้ยถามว่า รูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม หมอชอบอะไรคะ ทั้งสองครั้งหมอหนุ่มตอบว่า วงกลม ครับ ซึ่งเป็นการบอกล่วงหน้าว่า ภาพยนตร์จะพูดถึงการเวียนไม่จบสิ้น ความเชื่อของคนไทยในเรื่องการเวียนว่ายตายเกิด โดยในภาพยนตร์จะเห็นได้ว่าฉากนี้หมอหนุ่มมองเข้ามาที่กล้องเหมือนกำลังพูดคุยกับผู้ชมอยู่

สัมภาษณ์บุคคล

ในขั้นตอนการค้นคว้านั้น ข้าพเจ้าได้ทำการสอบถามข้อมูลบางส่วนมาจากผู้มีอาชีพเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ 3 คน โดยคำถามจะเป็นเกี่ยวกับลักษณะการทำงาน การพบปะผู้คน ขั้นตอนในการดำเนินงานต่างๆ ซึ่งก็เพื่อจะได้เข้าใจอาชีพนี้มากขึ้นและนำไปปรับใช้ให้เข้ากับบทภาพยนตร์ที่ตัวละครเอกเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ โดยประกอบไปด้วย จิตติพงษ์ เกิดทองทวี, วิษณุพงษ์ ภูผาสุข และ ยิงสิวัช ยมलयง (เรียงจากซ้ายไปขวา) สามผู้กำกับยุคใหม่ ที่ทำทั้งภาพยนตร์ โฆษณา หรือแม้แต่เอ็มวี โดยในส่วนต่อไปนี้คือคำถามหลักๆที่ข้าพเจ้าถามทั้งสามคน ที่จริงยังมีอีกทว่าเป็นคำถามของแต่ละบุคคลไป และคำตอบเป็นสรุปคำตอบโดยรวมในความเข้าใจของข้าพเจ้ามาแล้ว

ภาพที่ 13 บุคคลที่สัมภาษณ์

ผู้กำกับภาพยนตร์นั้นทำอะไรบ้างในช่วงก่อนการถ่ายทำ? พัฒนาคณะและเตรียมการทุกอย่างให้พร้อมก่อนขั้นตอนการถ่ายทำ ซึ่งการพัฒนาบทเนี่ย สามารถทำได้ทุกที่และทุกเวลา แต่ทั้งสามก็มักจะหาที่ที่ทำให้พวกเขามีสมาธิในการทำงานเพื่อจะทำมันออกมาได้อย่างเต็มที่ ในตัวบทเลือกเป็นที่ทำงาน เพราะการอยู่คนเดียวในช่วงเวลานี้ของตัวละครเอกนั้นทำให้เขาฟุ้งซ่าน การออกมาทำงานทำให้เขาได้เจอกับคนที่รู้จักบ้าง

เตรียมการทุกอย่างให้พร้อมก่อนขั้นตอนการถ่ายทำ มันคืออะไรบ้าง? ตั้งแต่การพัฒนาบทจากในกระดาษ ทำให้มันเห็นเป็นรูปร่างที่สุด พัฒนาจากบทเป็นชุดตั้ง สคริปต์ แล้วจากชุดตั้ง สคริปต์ไปเป็นสตอรี่บอร์ด รวมถึงหาสถานที่ นักแสดง ไปตามขั้นตอน ซึ่งในบทภาพยนตร์นั้น เป็นช่วงที่ตัวเอกพัฒนาจากบทไปเป็นชุดตั้ง สคริปต์

เคยทำงานที่เขามีบทมาให้เลยมั๊ย แล้วต้องทำยังไงบ้าง? หลังจากที่ได้รับงานแบบนี้มา มักจะมานั่งคิดกันก่อนว่าอย่างไรงานออกมาหน้าตาเป็นยังไง โดยอาจนึกจากเหตุการณ์ ตัวละคร หรือจินตนาการขึ้นใหม่

ได้ทำงานกับเด็กฝึกงานบ้างมั๊ย? ได้ เพราะทุกคนยังเป็นผู้กำกับรุ่นใหม่ ทำให้เวลาออกกองมีคนไม่เยอะมากนัก บางครั้งไม่เกินสิบคน จึงได้คุยกันหมด ความสนิทสนมก็แล้วแต่บุคคลไป

อยู่กับใครบ่อยที่สุดในกองถ่าย ส่วนใหญ่เป็นตากล้อง แต่หากมีลูกค้าด้วยก็อาจจะเป็นลูกค้า ในบทฉากที่เป็นกองถ่ายจึงให้ตัวละครเอกที่เป็นผู้กำกับยืนอยู่ใกล้ๆตากล้องตลอดเวลา

แสงในภาพยนตร์

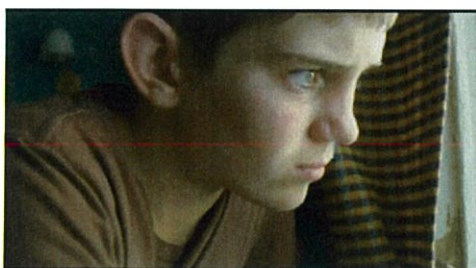
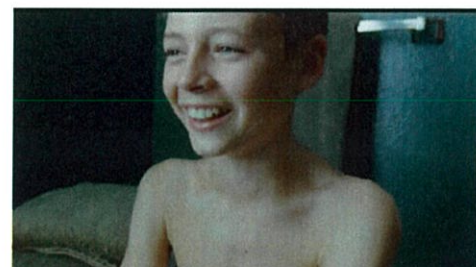
เน้นการถ่ายภาพให้ออกมาดูอบอุ่น นุ่มนวล โรแมนติก โดยใช้แสงธรรมชาติเป็นแสงหลักสำหรับสถานที่ที่ซึ่งอยู่กลางแจ้ง และใช้ reflect ช่วยในการถ่ายทำ

ภาพที่ 14 ตัวอย่างภาพในที่กลางแจ้ง จากเรื่อง The Tree of Life

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

เน้นการใช้แสงหน้าต่างสำหรับสถานที่ที่ซึ่งอยู่ในร่ม

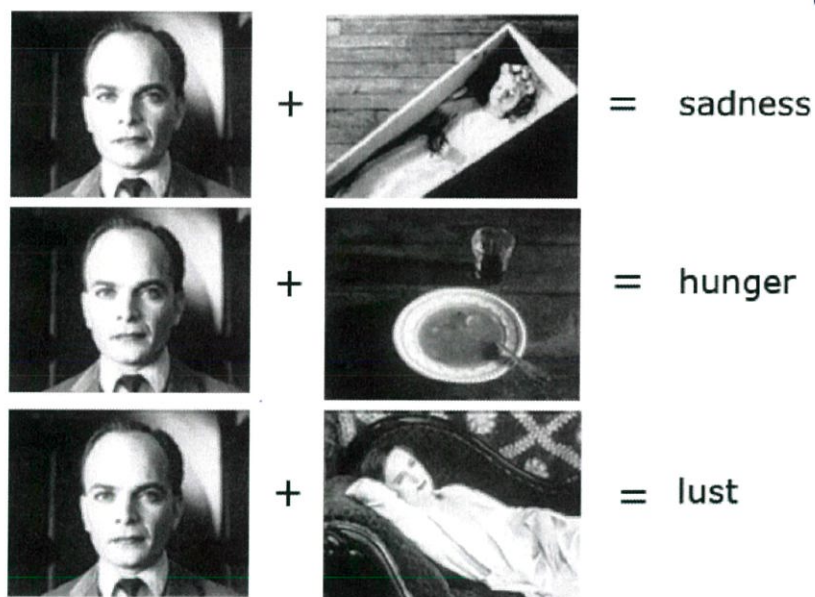

ภาพที่ 15 ตัวอย่างภาพในที่ร่ม จากเรื่อง The Tree of Life

ที่มา : Terrence Malick, The Tree of Life [DVD], United States, Fox Searchlight Pictures, 2011.

Soviet Montage

การตัดต่อภาพยนตร์แบบ Soviet Montage นั้นมีจุดเริ่มจากการขาดแคลนฟุตเทจในการถ่ายทำเพราะภาพยนตร์ซึ่งส่งผลมาจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 นักสร้างภาพยนตร์ชาวรัสเซียได้คิดค้นเทคนิคการตัดต่อแบบใหม่โดยการนำเอาฟุตเทจที่ไม่เกี่ยวข้องกันนำมาตัดชนกัน ซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่า จะทำให้เกิดการเล่าเรื่องแบบใหม่ขึ้น ทำให้ผู้ชมได้เกิดจินตนาการคิดต่อไปถึงสัญญาณที่ซ่อนอยู่ โดยพื้นฐานของการตัดต่อแบบ Soviet Montage นั้นก็คือ $A + B = C$ หรือ ตัวละคร + เหตุการณ์ = ความรู้สึก/ความหมาย ซึ่งทฤษฎีข้างต้นที่บอกมานั้น ภายหลังมีการเรียกกันว่า The Kuleshov Effect ตามชื่อ Lev Kuleshov หนึ่งในนักสร้างภาพยนตร์ชาวรัสเซียที่ริเริ่มการตัดต่อแบบ Soviet Montage

ภาพที่ 16 ตัวอย่างทฤษฎี The Kuleshov Effect

ที่มา : Matthew James Sheridan. Film : The Kuleshov Effect [ออนไลน์]. สืบค้น 10 มกราคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://purseandpulse.blogspot.com/2011/01/kuleshov-effect.html>.

สรุปการค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูลนั้น เพื่อศึกษาหาความรู้นำมาปรับใช้ให้เข้ากับงานของตนเอง ข้อมูลทั้งหมดมีส่วนสำคัญในการพัฒนาภาพยนตร์ตั้งแต่เรื่องของบท การคัดเลือกนักแสดง สถานที่ การถ่ายทำ หรือแม้กระทั่งวิธีเล่าเรื่อง รวมไปถึงการใช้มุมกล้อง องค์ประกอบของภาพ สี หรือการคุมบรรยากาศในภาพยนตร์ แต่ในบางโอกาสที่คิดไว้แต่เริ่มก็จำเป็นต้องตัดออกเพื่อรักษาการเล่าเรื่องที่กระชับและได้ใจความเอาไว้ ซึ่งจะเป็นบันไดให้ข้าพเจ้าได้พัฒนางานของตนเองต่อไปในอนาคต

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็นเรื่อง

บางความสัมพันธ์ที่จบไป เราต้องเลือกจะใช้ชีวิตต่อไปแล้วทำได้แค่เก็บมันไว้ในใจ

ที่มาของบทภาพยนตร์

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องธรรมดาที่ใครๆก็รู้กัน ในวัยยี่สิบสองปี ข้าพเจ้าได้ค้นพบเรา
ทุกๆคนต่างเคยสูญเสียใครสักคนไป ไม่ว่าจะเป็นญาติผู้ใหญ่ เพื่อน หรือแม้แต่คนรัก ต่อจากนี้เราจะ
ไม่ได้พบกันอีก ซึ่งการไม่ได้พบกันอีกนั้นอาจไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงการตายลงของชีวิตเท่านั้น แต่
อาจหมายถึงการตายลงของความสัมพันธ์ก็เป็นได้

First Idea

ภาพที่ 17 ภาพที่เป็นแรงบันดาลใจให้บทภาพยนตร์

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าได้เจอกับรูปถ่ายรูปหนึ่งที่ไม่ได้เห็นมานาน และนั่นคือที่มาของประเด็น
หลักของเรื่อง เพราะที่จริงนั้นภาพนี้เป็นภาพคู่ของข้าพเจ้ากับเพื่อนหญิงอีกคนหนึ่ง แต่เนื่องจาก
เพื่อนที่ถ่ายรูปให้ไม่มีความชำนาญในการใช้กล้องฟิล์มทำให้ไม่ทราบว่าต้องเว้นระยะอย่างไรในการ
ถ่ายภาพให้พอดี และข้าพเจ้าก็ไม่ได้เจอเพื่อนผู้หญิงคนนั้นอีกเลยนับจากเรียนจบ เหมือนความ
สัมพันธ์ระหว่างเราที่มันตายลง แต่ความทรงจำที่มีต่อเพื่อนคนนั้นและความรู้สึกวินาทีที่ถ่ายรูป
นั้นก็ยังคงอยู่ ขึ้นอยู่กับตัวเราเองว่าจะจมอยู่กับความสัมพันธ์ที่ตายไปแล้วหรือก้าวต่อไปในชีวิต

โครงเรื่องย่อ

ผู้กำกับหนุ่มคนหนึ่งต้องพบกับการจากไปของหญิงสาวผู้เป็นที่รักไป และสิ่งที่เหลือทิ้งไว้คือ บทภาพยนตร์ที่ยังเขียนไม่เสร็จของเธอ เขาจึงตัดสินใจจะสานต่อมันเพื่อให้จบแม้จะไม่รู้ว่ามันจะจบลงเช่นไร จนกระทั่งเขาได้พบกับเด็กฝึกงานหญิงคนใหม่ที่ทำให้เขาได้รู้ว่าคำตอบที่กำลังตามหาอยู่ในบทภาพยนตร์นั้น และนั่นอาจรวมถึงคำตอบในการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่นับจากนี้ของเขาด้วย

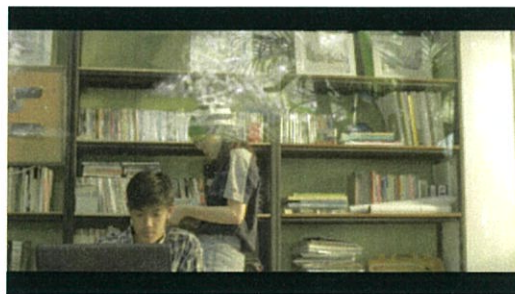
โครงเรื่องขยาย

“วิน” ผู้กำกับภาพยนตร์หนุ่มต้องพบกับการจากไปของ “มุก” หญิงสาวผู้เป็นที่รัก โดยสิ่งที่เธอเหลือทิ้งไว้คือ บทภาพยนตร์ที่เธอยังเขียนไม่เสร็จ วินจึงตัดสินใจจะสานต่อมันให้จบแม้เขาเองจะไม่รู้ว่าจริงๆเธอต้องการให้มันจบลงแบบไหน ในขณะที่จิตใจของเขานั้นวนเวียนแต่กับการจากไปและการหาคำตอบของบทภาพยนตร์นั้น เขาก็ได้พบกับ “มายด์” เด็กฝึกงานสาวคนใหม่ที่เพิ่งเลิกกับแฟน จึงหนีมาทำงานถึงกรุงเทพ ทั้งสองได้พบกันในช่วงเวลาหนึ่งก่อนจะจากกันไป แต่นั่นก็ทำให้ชายหนุ่มได้พบกับคำตอบของบทภาพยนตร์ที่เขียนไม่จบและนั่นอาจรวมถึงคำตอบในการใช้ชีวิตที่เหลืออยู่นับจากนี้ของเขาด้วย

แนวทางของบทภาพยนตร์

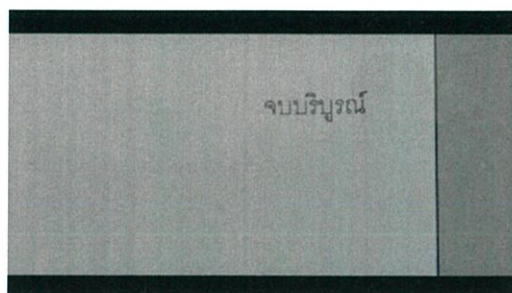
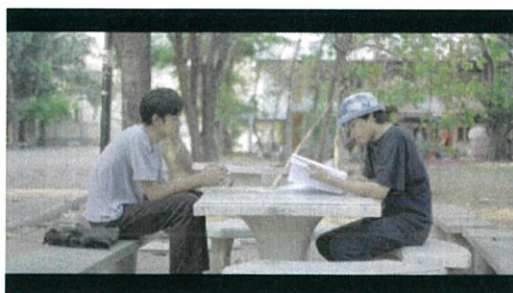
บทภาพยนตร์เรื่องนี้มุ่งเน้นที่วิธีการเล่าเรื่องผ่านภาพในโลกความจริงทั้งอดีต ปัจจุบัน รวมถึงในอนาคต สลับกับภาพความทรงจำและจินตนาการของผู้กำกับหนุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ทางภาพยนตร์เข้าช่วยเพื่อสรุปเหตุการณ์ต่างๆในตัวเรื่อง

สัญลักษณ์ในบท

ภาพที่ 18 นาฬิกาตาย

นาฬิกาตาย ภายในเรื่องนั้นจะเห็นได้ว่าการวางนาฬิกาตายเอาไว้ตลอดตั้งแต่ตอนฉากแรกของเรื่องทีวินไปเก็บของที่ห้องของมุก เป็นสัญลักษณ์ว่าชีวิตของเขาได้หยุดเดินไปนับตั้งแต่สูญเสียเธอ ส่วนอีกฉากหนึ่งที่วินขอให้มายด์เปลี่ยนถ่านนาฬิกาในห้องให้หน่อย ก็เป็นสัญลักษณ์ที่บอกกับคนดูว่าชีวิตของเขากำลังจะเดินต่ออีกครั้ง

ภาพที่ 19 ตอนจบของบทภาพยนตร์

ตอนจบของบทภาพยนตร์ เป็นฉากตอนท้ายเรื่องที่วินกับพี่โจ้คุยกันเรื่องตอนจบของบทภาพยนตร์ที่มุกทิ้งไว้ ว่าวินคิดว่ามุกอยากให้จบแบบไหน แล้วสุดท้ายวินอยากให้จบแบบไหน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของบทภาพยนตร์ที่เหลือตอนจบเอาไว้ สุดท้ายแล้วคนที่เลือกตอนจบของความสัมพันธ์ก็คือวินเอง ไม่ใช่มุก เขาต้องเก็บเธอไว้แล้วใช้ชีวิตต่อไป

ภาพที่ 20 จินตนาการของวิน

จินตนาการของวิน ในจินตนาการของวินนั้นมีส่วนที่เป็นโลกในบทภาพยนตร์แยกออกจากส่วนที่วินคิดถึงคนรักที่จากไป โดยสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ให้คนดูรู้ว่านี่คือความฝันก็คือมุก เพราะในโลกความจริงนั้นมุกได้จากวินไปแล้ว และมุกกับมายด์ในความเป็นจริงไม่เคยได้พบกัน จึงบอกได้ว่าภาพที่มีมุกกับมายด์อยู่ด้วยกันเป็นตัวละคร ส่วนตัวกับหัวใจ ในบทภาพยนตร์นั่นเอง

ภาพที่ 21 ภาพของส่วนตัว

ภาพของส่วนตัว ทุกครั้งที่วินจินตนาการถึงส่วนตัวจะเห็นเป็นภาพมุก นั่นก็เพราะเขาคิดว่าบทภาพยนตร์ที่มุกเขียนนั้นเปรียบชีวิตเหมือนการเดินทาง แต่ไม่ได้เขียนเรื่องของเธอกับเขา

อย่างโจ่งแจ้งให้ทุกคนได้รับรู้ ทว่ากลับเลือกที่จะให้เฉพาะวินเท่านั้นที่รู้ จากรายละเอียดต่างๆ ที่ทิ้งไว้ ทั้งรูปภาพและคำด้านหลัง ซึ่งในส่วนนี้ก็มีที่ตัดออกไปมากเพราะไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดเอาไว้ แต่อีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้วินเห็นภาพส่วนตัวเป็นมุกก็เพราะเธอชอบถ่ายภาพกับเขียนหนังสือ ซึ่งเป็นงานอดิเรกของมุก โดยดูได้จากฉากที่วินไปเก็บของห้องเธอแล้วพบกับกล้องถ่ายรูปพร้อมกับบทภาพยนตร์ที่เธอทิ้งไว้

ภาพที่ 22 เลื่อนลาง

เลื่อนลาง สัญญาที่ซ่อนอยู่ในฉากนี้คือการที่วินพยายามนึกถึงภาพของมุก แต่ใบหน้ากลับไม่ชัดเจน เลื่อนลางราวกับจะหายไป ในขณะที่เมื่อถ่ายที่ส่วนอื่นๆ กลับยังคงชัดเจนเพื่อจะสื่อว่าแม้ภาพที่เห็นอาจจะไม่ชัดเจน แต่ความรู้สึกที่ยังจำได้ก็ยังคงชัดเจน

ภาพที่ 23 คำตอบที่หายไป

คำตอบที่หายไป ในฉากคิดกันนั้นได้มีการใช้เทคนิค The Kuleshov Effect โดยเป็นในจินตนาการของวินนั้น เขาเห็นมุกยื่นหนังสือให้เล่มหนึ่งและเธอเหมือนจะกระซิบบอกอะไรเขาสักอย่าง แต่เขากลับไม่ได้ยินเสียงนั้น เป็นนัยยะว่า คำตอบของคำถามที่เขากำลังหาอยู่(ตอนจบของบทภาพยนตร์)ได้เลื่อนหายไปพร้อมกับมุกนั่นเอง

ภาพที่ 24 เดินทางสู่ดินแดนในฝัน

เดินทางสู่ดินแดนในฝัน เหตุผลที่เลือกให้บทภาพยนตร์เป็นเรื่องของการเดินทางนั้นเริ่มจากสภาวะที่ว่า ชีวิตก็เหมือนการเดินทาง ส่วนการที่เลือกจุดหมายปลายทางเป็นดินแดนในฝันนั้นก็เพราะแทนปลายทางของชีวิตคือความตาย ซึ่งหลังจากความตายก็ไม่มีใครรู้แน่นอนว่าเป็นอย่างไร อาจจะเป็นดินแดนแบบไหนก็ได้จึงเลือกให้เป็นดินแดนในฝัน

ภาพที่ 25 ภาพซ้อน

ภาพซ้อน เกิดขึ้นช่วงท้ายของเรื่อง ในฉากที่วินเจอกับมายด์อีกครั้งและก่อนจากกันเขาเห็นภาพเขากับมุกซ้อนทับกับภาพของมายด์กับคนรักใหม่ ซึ่งฉากนี้อยู่ต่อจากฉากที่วินคุยกับพี่โจ เรื่องตอนจบของบทภาพยนตร์และต่อดูฉากที่วินหยิบกระดาษที่มายด์ให้ไว้ติดต่อกันมาเปิดอ่าน ซึ่งมีนัยยะว่า วินเองเห็นภาพซ้อนทับนั้นอาจเพราะเขาตัดสินใจได้แล้วว่าตอนจบของความสัมพันธ์ที่จากไปแล้วควรจะเป็นอย่างไร แต่เขาจะใช้ชีวิตต่อไปในแบบไหนนั้นปล่อยให้ผู้ชมคิดต่อกันเอง

การพัฒนาบทภาพยนตร์

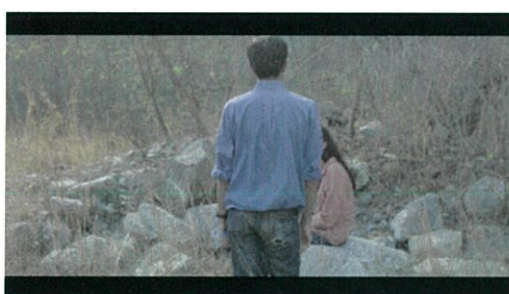
ก่อนจะมาเป็นภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์นั้น บทภาพยนตร์เป็นปัญหาใหญ่ที่สุดที่ข้าพเจ้าได้เผชิญ การปรับปรุงแก้ไขบทนั้นมีด้วยกันหลายครั้งเพราะไม่สามารถเล่าเรื่องได้อย่างที่คิด สุดท้ายจึงต้องมีการตัดออกในหลายๆ ส่วนจากไอเดียแรกๆ ที่มีกับบทภาพยนตร์เรื่องนี้

บทดราฟท์แรก ในตอนแรกนั้นมีการเล่าเรื่องที่แบ่งระหว่างโลกแห่งความจริงและโลกในจินตนาการอย่างชัดเจน ทั้งยังคงมีความแฟนตาซีอยู่มาก สุดท้ายจึงแก้ไขใหม่ให้เน้นการเล่าเรื่องมาที่ตัวละครเอกของเรื่องซึ่งอยู่ในโลกแห่งความจริงมากกว่าจะเน้นที่การเดินทางของตัวละคร อีกเหตุผลที่ต้องตัดเนื้อเรื่องส่วนโลกในจินตนาการนั้นก็เพราะความยาวของเนื้อหาที่มีมากเกินไป

บทราฟที่สอง หลังจากได้มีการปรึกษากับอาจารย์และทีมงานแล้วก็พบว่าบทราฟที่แรกนั้นขาดความสมจริงในหลายๆด้าน จึงมีการปรับปรุงจนออกมาเป็นบทราฟที่สอง ซึ่งในคราฟที่สองนั้นแก้ปัญหาความยาวของเรื่องโดยเน้นการเล่าที่ตัวละครเอกเท่านั้น และเพิ่มฉากที่แฝงสัญลักษณ์และความรู้สึกของวินเข้ามาเพื่อให้เข้าใจตัวละครมากขึ้น

บทราฟที่สาม บทราฟที่นี้นั้นเป็นคราฟที่ใช้ในการถ่ายทำจริง ซึ่งมีปัญหาที่บทพูดของตัวละครบางตัวดูไม่สมจริง จึงต้องมีการแก้กันที่หน้างาน แต่ก็ไม่ใช่เยอะมาก กลับเป็นว่าปัญหาหลักของบทราฟที่นี้คือเมื่อนำมาลำดับภาพแล้วกลับไม่เป็นไปตามที่คาดไว้โดยสมบูรณ์ ยังคงขาดการเล่าเรื่องที่ดีและกระชับใจความ รวมถึงมีการใช้เทคนิคทางภาพยนตร์มากเกินไปจนทำให้ผู้ชมเดาทางของเรื่องออก

บทราฟที่สมบูรณ์ เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่เผชิญหลังการถ่ายทำเสร็จแล้ว โดยใช้วิธีการเพิ่มฉากและตัดบางฉากทิ้งเพื่อรักษาการเล่าเรื่องไว้ และใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ให้น้อยลงจากคราฟที่ที่แล้วเพื่อให้เนื้อเรื่องไม่ยืดเยื้อเกินไป

ภาพที่ 26 หลายฉากที่ถูกตัดออกไปในบทราฟที่สมบูรณ์

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

WITH HEART AND MIND

ส่วน ตัวและหัวใจ

กำกับโดย สุคนธ์ สุวรรณไมตรี

scene 1 : ลาก่อน

ภายนอก / ทุ่งหญ้า / ช่วงบ่าย

ชายหญิงในชุดสูทกำลังวิ่งหนีการไล่ล่าอยู่กลางทุ่งหญ้า ฝ่ายหญิงถูกยิงล้มลงก่อนที่ชายหนุ่มจะจัดการกับชายสองคนที่ไล่มาได้สำเร็จด้วยปืนในมือของเขา เขารีบเข้ามาดูอาการของเธอทันที

สายลับหญิง

สงสัยฉันคง... ทำตามที่สัญญาไว้... ไม่ได้แล้วหละ

สายลับชาย

อดทนไว้นะ กำลังเสริมกำลังจะมา!

สายลับหญิง

เสียดายจัง... เราคงไม่มีโอกาส... ไปเที่ยวด้วยกันอีก... ฉันคง... คิดถึงเธอ

สายลับหญิงหลับตาลงและนอนแน่นิ่งไป

วิน

เฮ้ย พี่ว่าคัทก่อนดีกว่า

สายลับชายพยายามเขย่าตัวเธอและร้องเรียกชื่อแต่มันก็ไม่เป็นผล เธอจากไปแล้ว...

ผู้ช่วยวิน

คัท!!

วินเดินออกไปหาตากล้อง ทีมงานคนอื่นวิ่งเข้าไปหานักแสดงและทำหน้าที่ของตัวเอง เรื่องในตอนแรกเป็นการถ่ายทำภาพยนตร์

scene 2 : บางสิ่งที่มักเหลือไว้ภายใน / ห้องทำงานมุก / ช่วงเช้า

วินยืนอยู่ในห้องทำงานของมุกที่เต็มไปด้วยลังกระดาษ ชายหนุ่มกำลังเก็บของเพื่อจะย้ายออก สิ่งไหนทิ้งใส่ถุงดำ สิ่งไหนเก็บใส่ลังกระดาษ เขาจัดของที่อยู่บนชั้นวาง วินหยิบกล่องฟิล์มของมุกออกมาตรวจเช็คก่อนจะวางมันลงที่เดิม ข้างใต้กล่องฟิล์มมีซองใส่เอกสารอยู่หนึ่งซอง วินหยิบขึ้นมาดูที่หน้าปกมันเขียนว่า

วิน

เขาเปิดออกมันพบกับหนังสือเล่มหนึ่ง ชายหนุ่มหยิบมันขึ้นมาดู ข้างหน้าปกของมันเขียนว่า

WITH HEART AND MIND

(ส่วน ตัวและหัวใจ)

บทภาพยนตร์โดยมุกอันดา

ชายหนุ่มมองมันอย่างสงสัย เขาพลิกหน้าแรกดู ก่อนจะวางมันลงและค้นในแฟ้มต่อและพบกับรูปถ่ายฟิล์มปึกหนึ่ง ชายหนุ่มหยิบมันขึ้นมาดู รูปแรกเป็นรูปคู่ของเขากับมุก ในรูปทั้งสองดูมีความสุข ในภาพมือของเขาถือถ้วยรางวัลอะไรสักอย่างอยู่ วินพลิกดูข้างหลังภาพ มีลายมือผู้หญิงเขียนอยู่

ผู้กำกับคนเก่ง

เขายิ้มเบาๆ ก่อนจะดูรูปต่อไป มันเป็นรูปของวินกับมุกกำลังนั่งดูบรูว์หรืกันอยู่ที่ระเบียงตอมกลางคืน เขาจ้องมองมันอยู่ครู่หนึ่งแล้ว แล้วเสียงโทรศัพท์ของเขาก็ดังขึ้น ชายหนุ่มวางมันลงที่เดิมก่อนจะเดินออกไปปรับสายที่นอกระเบียง เขาคูยอยู่สักพักก็วางสายไป

scene 3 : น้องที่มาฝึกงานใหม่ชื่อ มายด์ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงเช้า

มายด์เดินดูรอบๆห้องอยู่คนเดียววก่อนที่จะมีคนเปิดประตูเข้ามา

มายด์

สวัสดีคะพี่อาร์ม (ยกมือไหว้)

อาร์ม
หวัดดีครับ(ยกมือไหว้)

ทั้งคุณั่งบนเก้าอี้ อาร์มเปิดโน้ตบุ๊กของตัวเองดูงานไปพลาง

อาร์ม
มาเข้าจัง มารอนานรียังเนี่ย

มายด์
อ้อ ไม่ค่ะ ไม่นาน

อาร์ม
แล้วเราเป็นไงมั่ง เคยทำอะไรในกองถ่ายมาบ้างรีเปล่า

มายด์
อ้อ ไม่ๆ ไม่เคยเลยคะ

อาร์ม
เธอ... ก็ช่วงนี้กำลังเริ่มโปรเจกใหม่กันอยู่ ยังไม่ค่อยมีอะไรทำไหรนะ
แต่เดี๋ยวลุยๆไปแล้วกัน

มายด์
อ้อ ค่ะ

พุดจบประตูก็เปิดออก วินเดินเข้ามา

อาร์ม / มายด์
พี่วินสวัสดีครับ (ยกมือไหว้) / สวัสดีคะ (ยกมือไหว้)

วิน
หวัดดีครับ (รับไหว้)

อาร์ม
พี่วิน คนนี้เป็นน้องมาฝึกงาน มาจากเชียงใหม่

มายด์
ชื่อ มายด์ ค่ะ

วิน
มาไกลจัง

วินเดินมานั่งที่โต๊ะ เปิดแฟ้มแล้วหยิบเอกสารออกมาดู

อาร์ม
พี่วิน... ผมเสียใจเรื่องพี่มุกด้วยนะพี่

วิน
อืม ขอบคุณอาร์ม... ไหนพี่ขอดูโลโก้ให้ไปหามาหน่อยสิ

อาร์ม
ครับพี่ อยู่ในนี้ครับ

scene 4 : แอบตาม

ภายนอก / ท้องโล่งข้างหน้าผา / ช่วงบ่าย

อาร์ม
มายด์ ขยับซ้ายหน่อย ไม่ว่ะ เยอะไป ขยับกลับมานิดนึง โอเค หนึ่ง สอง สาม

อาร์มกำลังบล็อกช็อตอยู่

มายด์
โอเคปะพี่

อาร์ม
โอเคๆ
มายด์วิ่งเหยาะๆมาหาอาร์ม

มายด์
พี่ว่านี่เป็นไงมั่ง (มองไปรอบๆ)

อาร์ม
ก็โอเคนะ

มายค์
แล้ว... พี่วินเขามาคุโลเองตลอดเลยหรอพี่

อาร์ม
อืม ก็ส่วนใหญ่ๆนะ

มายค์
นี่พี่อาร์มทำมาก็ปีแล้วอะ

อาร์ม
ก็สองปีกว่าและ ถ้ามทำไมอะ

มายค์
อ้อ... คือ จะถามว่า... พี่วินเขาคุยเครียดๆเนอะ

อาร์ม
อ้อ ปกติก็ไม่หรรอก

มายค์
หรอพี่ คือ... เขาน่ากลัวๆอะ มายค์ไม่กล้าคุยด้วย

อาร์ม
อืม... ก็... พอดีแฟนเขาเพิ่งเสียอะ

มายค์
อ้อ...

อาร์ม
แล้วพี่มุกเขาเป็นคนเขียนบทให้พี่วิน แต่เหมือนเขาจะเสียก่อนบทเขียนเสร็จนะ ได้ยินมา
อย่างนั้นนะ

scene 5 : สัปดาห์หน้าเป็นวันหยุดยาว

ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงเย็น

มายด์กับวินกำลังนั่งทำงานอยู่ในห้อง มายด์นั่งมองไปที่นาฬิกาในห้อง

มายด์

พี่วิน.. นาฬิกามันตายรีเปล่าอะ

วิน

(วินหันไปมอง) เออหะ... เฮ้ย มายด์ช่วยเปลี่ยนถ่านนาฬิกาให้เราหน่อยสิ

มายด์วางหนังสือที่อ่านลงแล้วลุกขึ้น

มายด์

ถ่านอยู่ไหนอะพี่

วิน

เนี่ย อยู่ห้องเนี่ย ตรงลิ้นชัก (วินพูดพร้อมชี้ออกไปนอกห้อง)

มายด์พยักหน้ารับคำแล้วเดินออกไปสั๊กพักก่อนจะเดินกลับเข้ามาใหม่เพื่อเปลี่ยนถ่านนาฬิกา

มายด์

คือ...วันนี้พี่อาร์มไม่มาหรือพี่

วิน

อ้อ ก็รู้งี้มันเป็นวันหยุดยาว มันเลยขอหยุดตั้งแต่วันนี้เลย เห็นบอกจะกลับบ้านที่ต่างจังหวัด

มายด์

อ้อ...

ตอนนั้นเองมายด์ก็เปลี่ยนถ่านนาฬิกาเสร็จพอดี

มายด์

เอ่อ.. ก็โหมงแล้วอะคะพี่วิน

วิน

สี่โมงยี่สิบ (ดูเวลาจากในคอมพิวเตอร์)

มายด์ปรับเวลาก่อนจะกลับมานั่งที่เดิม ทั้งสองต่างทำกิจกรรมของตนเองต่อไปเงียบๆ

วิน

เออมายด์ เราเรียนวิจิตรไม่ใช่หรอ ทำไมถึงมาฝึกงานด้านนี้ล่ะ

มายด์

เอ่อ... ก็... ชอบดูหนัง ชอบถ่ายรูปมั้งคะ

วิน

(ยิ้มเล็กๆ) แปลกดี

เกิดความเงียบขึ้นอีกครั้ง

วิน

แล้วหยุดยวากลับบ้านมัยเนี่ย

มายด์

อ้อ... คงไม่ได้กลับบ้านคะ

วิน

แล้วจะไปเที่ยวที่ไหนบ้างละ มีแผนรึยัง

มายด์

(ส่ายหัว) ไม่มีเลยพี่... จริงๆมายด์ไม่รู้จักกรุงเทพฯเลย "ไม่รู้จักใครด้วย
เพิ่งเคยมา

วิน

อ่าวหรอ นี่กว่ามีบ้านอยู่กรุงเทพฯ ทำไมมาฝึกงานซะไกลเชียว

มายด์ไม่ตอบแต่จำเจื่อนๆ

มายค์
แล้ว...พีวินไปไหนมัยพี

วิน
เปล่าอะ เราอยู่นี่แหละ

มายค์
อ่าว มาทำอะไรอะพี

วิน
ก็งหาอะไรทำมั้ง แต่ไม่เกี่ยวกับที่บริษัทนะ อยู่บ้านคิดไม่ออก

มายค์พยักหน้ารับ แล้วก็เกิดความเงิบขึ้นอีกครั้ง

มายค์
งั้น... มายค์มาที่นี้ได้มัยอะ

scene 6 : ภาพที่ค่อยๆจางไป
ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงค่ำ

วินนั่งอ่านบทของมุกอยู่ที่ทำงานเพียงลำพัง เขาพิจารณารูปถ่ายและคำต่างๆที่แนบมากับบท แต่นั่นไม่ทำให้เขาคิดบทสรุปที่กำลังตามหาออกเลย เขานั่งลงกับโต๊ะ ในจินตนาการของเขาภาพของคนที่เขารักเลื่อนกลางเต็มที ทว่าความรู้สึกที่เขามีต่อเธอกลับยังคงจำได้ขึ้นใจ สิ่งที่เขาทิ้งไว้คล้ายกับต้องการจะบอกอะไรบางอย่างให้กับเขา แต่เขาอาจไม่มีวันได้รู้คำตอบนั้นจริงๆ

scene 7 : เนื้อกระดาษเงิบไม่มีเสียง
ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงเช้า

วินนั่งอ่านบทของมุกอยู่ที่โต๊ะ เขาเอารูปถ่ายทั้งหมดเรียงบนโต๊ะ ทุกภาพมีลายมือมุกเขียนอยู่ข้างหลังภาพ เขาหยิบใบหนึ่งขึ้นมาดู แล้วพลิกอ่านข้างหลัง มันเขียนว่า

แต่ช่วงเวลาสั้นๆ ที่จะอยู่กับเราตลอดไป

วินวางมันลงกับโต๊ะก่อนจะหยิบซองบุหรีข้างๆแล้วเดินออกไป ไม่นานมายค์ก็เปิดประตูเข้ามา หญิงสาวมองไปรอบๆแต่ไม่พบใคร เธอเดินมาที่โต๊ะมองดูบทที่วางอยู่ ก่อนหยิบรูปบนโต๊ะดู มันเป็นรูปของวินกับมุกนั่งสูบบุหรี่กันอยู่ที่ระเบียงคอนกลางคืน เธอพลิกข้างหลังภาพ

ชอบเวลาเรานั่งดูคูปูหรือด้วยกัน

มายด์วางมันลงที่เดิม แล้วหยิบกล่องฟิล์มที่โต๊ะขึ้นมาดู แล้ววินก็เปิดประตูเข้ามา

มายด์
สวัสดีค่ะ (ยกมือไหว้)

วิน
หวัดดีๆ (รับไหว้)

วินนั่งลงที่เก้าอี้แล้วเปิดบทดู

มายด์
อันนี้กล่องพี่หรือพี่?

วิน
กล่องนั้นหรือ มันก็ไม่ใช่ของเราอะแต่ก็... ไม่เชิงเหมือนกัน

มายด์
ของใครอะพี่ รุ่นนี้มายด์ชอบมากเลย อยากรู้ว่าซื้อมาจากไหน

วิน
ไม่รู้เหมือนกันว่าซื้อมาจากไหนอะ... พอดีมัน... ของแฟนเรา

มายด์
อ้อ... ค่ะ (วางกล่องลง)

เกิดความเงียบขึ้นในห้อง

มายด์
พี่ทำอะไรอยู่อะ?

วิน
อ้อเรา... ทำบทหนังอยู่อะ

มายด์
แล้ว... มีอะไรให้มายด์ช่วยมั๊ยคะ?

วิน
อืม... เราพอจะรู้จักผู้หญิงอารมณ์ประมาณนี้มั๊ยละ?

วินลุกขึ้นหยิบภาพที่เขานั่งสูบบุหรี่กับมุกให้ดู แล้วก็หยิบภาพอื่นมาเสริม

วิน
แล้วก็อีกคนแบบบนบอร์ดอะ (ชี้ไปที่บอร์ด)

scene 8 : กรุงเทพฯเมืองคนเหงา

ภายนอก / ดาดฟ้า / ช่วงเย็น

มายด์นั่งอยู่บนดาดฟ้า เธอกำลังคุยรูปคู่ของตัวเองกับแฟน เธอกดลบ โทรศัพท์ถามว่าจะลบหรือออก
มายด์ลังเล

วิน
วิวบนนี้สวยดีนะ (นั่งลง)

มายด์หันมามองก่อนจะหันไปมองข้างนอก เธอวางโทรศัพท์ไว้ข้างๆ วินล้วงหาของในกระเป๋า ทั้ง
สองนั่งคุยกันต่อไปและเริ่มสนิทกันมากขึ้น มายด์เล่าให้วินฟังว่าที่หนีมาทำงานไกลถึงกรุงเทพฯ
ระจริงๆแล้วเธอเพิ่งเลิกกับแฟนที่คบกันมานาน คิดว่าถ้าหนีมาไกลๆ ไม่ต้องเจอกันจะสามารถลืม
เขาได้ วินก็เคยคิดแบบนั้น แต่ตอนนี้เขารู้แล้วว่าการลืมใครสักคน ไม่ว่าจะที่ไหนก็ไม่สำคัญ

scene 9 : บทภาพยนตร์โดย

ภายใน / ห้องทำงานวิน / หลายเวลา

วินและมายด์สนิทกันมากขึ้นเรื่อยๆพร้อมกับวินก็เริ่มคิดบทภาพยนตร์ของมุก และพิมพ์มันไปจน
เสร็จออกมาเป็นบท เขานำมันฝากไว้ให้กับพี่ที่ทำงานได้อ่าน

scene 10 : RE-MEMBER

ภายใน / ห้องทำงานวิน / ช่วงบ่าย

เวลาผ่านไปหลายเดือน มายด์นำสมุดบันทึกการฝึกงานมาให้วินเซ็นเพื่อเสร็จสิ้นการฝึกงาน

มายด์
ขอโทษทีนะพี่ คงไม่ได้ช่วยหานักแสดงแล้วอะ

วิน
เฮ้ยไม่เป็นไร

เธอไหว้วขอบคุณก่อนจะรับสมุดคืนมา แล้วก็วางเศษกระดาษแผ่นหนึ่งไว้บนโต๊ะ

มายด์
เอาไว้ติดต่อมายด์ มายด์ไปละ

วิน
ครับ

พูดจบมายด์ก็เดินออกไป วินหยิบเศษกระดาษที่พับครึ่งขึ้นมาแล้วเปิดออก

scene 11 : จบบริบูรณ์
ภายนอก / สวน / ช่วงบ่าย

วินนั่งอยู่กับพี่โจ้ คนที่วินทิ้งบทเอาไว้ให้อ่าน

พี่โจ้
เราว่ามันก็ใช้ได้เลยนะ แล้วตัวละครผู้หญิงสองคน ได้เสิร์ฟไว้มื้อเช้า

วิน
ก็... มีมอมๆไว้มื้อ แต่ก็ยังไม่ได้อะ... สรุพอะไร

พี่โจ้
จริงๆเราก็เคยอ่านบทนี้แล้วแหละรอบนี้ ตอนนั้นมุกมันเอามาให้เราอ่าน
แต่ว่า... มันยังไม่มีตอนจบ มึงว่า... มุกมันอยากให้เรา... จบแบบไหนวะ

วิน
ไม่รู้เหมือนกันอะพี่... แต่ผมว่า มุกมันต้องอยากให้เราจบแบบ... แสบปี่เอนด์ดิ้งแน่เลย...

พี่โจ้
แล้วมึงอะ มึงอยากให้เราจบแบบไหน

scene 12 : ที่ที่มีเราภายนอก / ดาดฟ้า / ช่วงเช้า

วินเดินมา นั่งที่ประจำของเขาที่ดาดฟ้า แล้วหยิบบุหรี่ขึ้นมาสูบบุหรี่ เขามองไปที่ที่เขียนบุหรี่ที่วางเปล่า หยิบกระป๋องแล้วดึงกระดาษที่มายด์ให้ออกมากางออก เขาวางมันลง ดับบุหรี่แล้วมองออกไปข้างนอก

scene 13 : พบกันอีกครั้งภายนอก / สวน / ช่วงเย็น

เวลาผ่านไปอีกหลายเดือน วินกับมายด์นัดเจอกันอีกครั้ง

พี่ใจ [VO]

จริงๆเราก็คงอ่านบทนี้แล้วแหละอบนี้ ตอนนั้นมุกมันเอามาให้เราอ่าน แต่ว่า... มันยังไม่มีตอนจบ

ทั้งสองนั่งคุยกันอยู่นานจนกระทั่งมายด์มีโทรศัพท์เข้าและพบว่าเธอต้องไปแล้ว

พี่ใจ [VO]

มึงว่า... มุกมันอยากให้...จบแบบไหนวะ
ทั้งสองอำลากัน มายด์เดินจากไป

วิน [VO]

ไม่รู้เหมือนกันอะพี่... แต่ผมว่า มุกมันต้องอยากให้จบแบบ... แสบปีเอนด์ดังแน่เลย...

แต่วินยังคงนั่งอยู่ที่เดิม

พี่ใจ [VO]

แล้วมึงอะ มึงอยากให้จบแบบไหน

ชายหนุ่มหันกลับไปมอง และพบว่าเธอคงมากับคนรักใหม่ของเธอ เขาโบกมือลา มายด์ยิ้มและโบกมือลาเช่นกัน

scene 14 : เจอแล้ว**ภายใน / ห้องนอนมายด์ / ช่วงเช้า**

แดดยามเช้าลอดผ่านมู่ลี่ลงมาโดนใบหน้ามายด์ เธอก่อขยับตื่นขึ้นมาช้าๆ แล้วมองไปรอบๆ ห้อง ที่
ประค้อมีจดหมายเสียบอยู่ข้างใต้ เธอเดินไปหยิบมันขึ้นมาแล้วเปิดออก ข้างในมีข้อความอยู่

เราว่าเราเจอนักแสดงที่อยากให้เราเล่นบทนั้นแล้ว

WIN

มายด์คิดถึงสิ่งที่อยู่ข้างในออกมา มันเป็นรูปที่วินถ่ายมายด์ช่วงที่ทั้งสองใช้ชีวิตด้วยกันตอนฝึกงาน

จบ**บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)****WITH HEART AND MIND**

ส่วน ตัวและหัวใจ

กำกับโดย สุคนันท์ สุวรรณไมตรี

scene 1 : ลาก่อน**ภายนอก / ทุ่งหญ้า / ช่วงบ่าย****1.LS**

ชายหญิงในชุดสูทกำลังวิ่งหนีการไล่ล่าอยู่กลางทุ่งหญ้า ฝ่ายหญิงถูกยิงล้มลงก่อนที่ชายหนุ่มจะ
จัดการกับชายสองคนที่ไล่มาได้สำเร็จด้วยปืนในมือของเขา เขารีบเข้ามาดูอาการของเธอทันที

cut

2.MLS

สายลับชายนำร่างสายลับหญิงนอนบทัก เขากุมมือเธอไว้

cut

3.CU

ใบหน้าสายลับหญิงและแผลถูกยิงที่ห้อง

สายลับหญิง

สงสัยฉันคง... ทำตามที่คุณสัญญาไว้... ไม่ได้แล้วละ

cut

4.CU

ใบหน้าสายลับชาย

สายลับชาย
อดทนไว้นะ กำลังเสริมกำลังจะมา!

cut

5.CU

ใบหน้าสายลับหญิง

สายลับหญิง
เสียดายจัง... เราคงไม่มีโอกาส... ไปเที่ยวด้วยกันอีก... ฉันคง... คิดถึงเธอ

สายลับหญิงหลับตาลงและนอนแน่นิ่งไป

cut

6.MLS

สายลับชายมองร่างสายลับหญิงที่อยู่ในอ้อมกอด

วิน
เสีย พี่ว่าคัทก่อนดีกว่า

สายลับชายพยายามเขย่าตัวเธอและร้องเรียกชื่อแต่มันก็ไม่เป็นผล เธอจากไปแล้ว...

ผู้ช่วยวิน
คัท!!

วินเดินออกไปหาตากล้อง ทีมงานคนอื่นวิ่งเข้าไปหานักแสดงและทำหน้าที่ของตัวเอง เรื่องในตอนแรกเป็นการถ่ายทำภาพยนตร์

cut

scene 2 : บางสิ่งที่มุกเหลือไว้
ภายใน / ห้องทำงานมุก / ช่วงเช้า

7.MLS

วินยืนอยู่ในห้องทำงานของมุกที่เต็มไปด้วยลังกระดาษ ชายหนุ่มกำลังเก็บของเพื่อจะย้ายออก สิ่งไหนทิ้งใส่ถุงดำ สิ่งไหนเก็บใส่ลังกระดาษ เขาจัดของที่อยู่บนชั้นวาง วินหยิบกล่องของมุกขึ้นมา

cut

8.insert

วินตรวจเช็คกล้องฟิล์มก่อนจะวางมันลงที่เดิม ข้างใต้กล้องฟิล์มมีซองใส่เอกสารอยู่หนึ่งซอง วินหยิบขึ้นมาดู ที่หน้าปกมันเขียนว่า

วิน

cut

9.MLS

วินหยิบซองเดินไปนั่งที่เตียง

cut

10.insert

เขาเปิดออกมันพบกับหนังสือเล่มหนึ่ง ชายหนุ่มหยิบมันขึ้นมาดู ข้างหน้าปกของมันเขียนว่า

WITH HEART AND MIND

(ส่วน หัวและหัวใจ)

บทภาพยนตร์โดยมุกอันดา

cut

11.CU

ชายหนุ่มมองมันอย่างสงสัย

cut

12.insert : CU

เขาพลิกหน้าแรกดู ก่อนจะวางมันลงและค้นในแฟ้มต่อและพบกับรูปถ่ายฟิล์มปิกนิง ชายหนุ่มหยิบมันขึ้นมาดู รูปแรกเป็นรูปคู่ของเขากับมุก ในรูปทั้งสองคูมีความสุข ในภาพมือของเขาถือถ้วยรางวัลอะไรสักอย่างอยู่ วินพลิกดูข้างหลังภาพ มีลายมือผู้หญิงเขียนอยู่

ผู้กำกับคนเก่ง

cut

13.CU

วินยิ้มเบาๆ

cut

14.insert

ก่อนจะดูรูปต่อไป มันเป็นรูปของวินกับมุกกำลังนั่งสูบบุหรี่กันอยู่ที่ระเบียงตอมกลางคืน

cut

15.CU

วินมองไปที่รูปใบนั้น

cut

16.MS

เขาจ้องมองมันอยู่ครู่หนึ่งแล้ว แล้วเสียงโทรศัพท์ของเขาก็ดังขึ้น ชายหนุ่มวางมันลงที่เดิมก่อนจะเดินออกไปปรับสายที่นอกระเบียง เขาคู่ยู่สักพักก็วางสายไป

cut

scene 3 : น้องที่มาฝึกงานใหม่ชื่อ มายด์
ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงเช้า

17.MLS

มายด์เดินดูรอบๆ ห้องอยู่คนเดียววกก่อนที่จะมีคนเปิดประตูเข้ามา

มายด์

สวัสดีคะพี่อาร์ม (ยกมือไหว้)

อาร์ม

หวัดดีครับ(ยกมือไหว้)

ทั้งคู้่นั่งบนเก้าอี้ อาร์มเปิดโน้ตบุ๊กของตัวเองดูงานไปพลาง

อาร์ม

มาเช้าจัง มารอนานรึยังเนี่ย

มายด์

อ้อ ไม่ค่ะไม่นาน

อาร์ม

แล้วเราเป็นไงมั้ง เคยทำอะไรในกองถ่ายมาบ้างรึเปล่า

มายด์

อ้อ ไม่ๆ ไม่เคยเลยคะ

อาร์ม
 เหมอ... ก็ช่วงนี้กำลังเริ่มโปรเจกใหม่กันอยู่ ยังไม่ค่อยมีอะไรทำไหร่นะ
 แต่เดี๋ยวดูๆไปแล้วกัน

มายด์
 อ้อ ค่ะ

พูดจบประตูก็เปิดออก วินเดินเข้ามา
 อาร์ม / มายด์
 พี่วิน สวัสดีครับ (ยกมือไหว้) / สวัสดีค่ะ (ยกมือไหว้)

วิน
 สวัสดีครับ (รับไหว้)

อาร์ม
 พี่วิน คนนี้เป็นน้องมาฝึกงาน มาจากเชียงใหม่

มายด์
 ชื่อ มายด์ ค่ะ

วิน
 มาไกลจัง

วินเดินมานั่งที่โต๊ะ เปิดแฟ้มแล้วหยิบเอกสารออกมาดู

cut

18.CU

ใบหน้าอาร์มครุ่นคิดแล้วมองมาทางวิน

อาร์ม
 พี่วิน... ผมเสียใจเรื่องพี่มุกด้วยนะพี่

cut

19.CU

วินหันมามองอาร์ม

วิน
อิม ขอบคุณอาร์ม...
ไหนที่ขอลุโลที่ให้ไปหามาหน่อยสิ

cut

20.CU

อาร์มพยักหน้า มายด์นั่งมองอยู่อย่างเงิบๆ

อาร์ม
ครับที่อยู่นี่ครับ

cut

scene 4 : แอบตาม

ภายนอก / ห้องโถงข้างหน้าผา / ช่วงบ่าย

21.MS

มายด์ยืนอยู่และขยับไปมาตามที่อาร์มบอก

อาร์ม
มายด์ ขยับซ้ายหน่อย ไม้ๆ เอะไป ขยับกลับมานิดนึง โอเค หนึ่ง สอง สาม

cut

22.MLS

อาร์มกำลังบล็อคช็อคที่อยู่

มายด์
โอเคปะพี่

อาร์ม
โอเคๆ

มายด์วิ่งเหยาะๆมาหาอาร์ม

cut

23.MLS

มายด์
พี่ว่านี่เป็นไงมั่ง (มองไปรอบๆ)

อาร์ม
ก็โอเคนะ

มายด์
แล้ว...พี่วินเขามาดูโลเองตลอดเลยหรอพี่

อาร์ม
อืม ก็ส่วนใหญ่ๆนะ

มายด์
นี่พี่อาร์มทำมาก็ปีแล้วอะ

อาร์ม
ก็สองปีกว่าและ ตามทำไมอะ

มายด์
อ้อ... คือ จะถามว่า... พี่วินเขาดูเครียดๆเนอะ

อาร์ม
อ้อ ปกติก็ไม่หรรอก

มายด์
หรอพี่ คือ...เขาดูน่ากลัวๆอะ มายด์ไม่กล้าคุยด้วย

อาร์ม
อืม... ก็... พอดีแฟนเขาเพิ่งเสียอะ

มายด์
อ้อ...

อาร์ม
แล้วพี่มุกเขาเป็นคนเขียนบทให้พี่วิน แต่เหมือนเขาจะเสียก่อนบทเขียนเสร็จนะ
ได้ยินมาอย่างนั้นนะ

cut

scene 5 : สัปดาห์หน้าเป็นวันหยุดยาว

ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงเย็น

24.MLS

มายด์กับวินกำลังนั่งทำงานอยู่ในห้อง มายด์นั่งมองไปที่นาฬิกาในห้อง

มายด์
พี่วิน.. นาฬิกามันตายรีเปล่าอะ

วิน
(วินหันไปมอง) เออหะ... เฮ้ย มายด์ช่วยเปลี่ยนถ่านนาฬิกาให้เราหน่อยสิ

มายด์วางหนังสือที่อ่านลงแล้วลุกขึ้น

มายด์
ถ่านอยู่ไหนอะพี่

วิน
เนี่ย อยู่ห้องเนี่ย ตรงลิ้นชัก (วินพูดพร้อมชี้ออกไปนอกห้อง)

มายด์พยักหน้ารับคำแล้วเดินออกไปสั๊กพักก่อนจะเดินกลับเข้ามาใหม่เพื่อเปลี่ยนถ่านนาฬิกา

มายด์
คือ...วันนี้พี่อาร์มไม่มาเหรอพี่

วิน
อ้อ ก็รู้งี้มันเป็นวันหยุดยาว มันเลยขอหยุดตั้งแต่วันนี้เลย
เห็นบอกจะกลับบ้านที่ต่างจังหวัด

มายด์
อ้อ...

ตอนนั้นเองมายด์ก็เปลี่ยนถ่านนาฬิกาเสร็จพอดี

มายด์

เอ่อ.. ก็โมงแล้วอะคะพี่วิน

วิน

สี่โมงยี่สิบ (ดูเวลาจากในคอมพิวเตอร์)

มายด์ปรับเวลาก่อนจะกลับมานั่งที่เดิม ทั้งสองต่างทำกิจกรรมของตนเองต่อไปเงียบๆ

วิน

เออมายด์ เราเรียนวิจิตรไม่ใช่หรอ ทำไมถึงมาฝึกงานด้านนี้ล่ะ

cut

25.CU

ไบน้ำมายด์ล้างเล

มายด์

เอ่อ... ก็... ชอบดูหนัง ชอบถ่ายรูปมั้งคะ

cut

26.MLS

วินนั่งอ่านหนังสือต่อไป

วิน

(ขี้มเล็กๆ) แปลกดี

เกิดความเงิบขึ้นอีกครั้ง

วิน

แล้วหยุดยวกลับบ้านมัยเนี่ย

มายด์

อ่อ... คงไม่ได้กลับคะ

วิน

แล้วจะไปเที่ยวที่ไหนบ้างละ มีแผนรึยัง

cut

27.CU

ไบหน้ามายด์

มายด์

(สายหัว)ไม่มีเลขที่...จริงๆมายด์ไม่รู้จักกรุงเทพฯเลย ไม่รู้จักใครด้วย
เพิ่งเคยมา

cut

28.MLS

วินอ่านหนังสือต่อไป

วิน

อ่าวหรือ นึกว่ามีบ้านอยู่กรุงเทพฯ ทำไมมาฝึกงานชะไกลเชียวนะ

cut

29.CU

มายด์ไม่ตอบแต่จำเจื่อนๆ

cut

30.MLS

วินยังคงอ่านหนังสือต่อไป

มายด์

แล้ว...พี่วินไปไหนมัยพี่

วิน

เปล่าอะ เราอยู่นี่แหละ

มายด์

อ่าว มาทำอะไรอะพี่

วิน

ก็คงหาอะไรทำมั้ง แต่ไม่เกี่ยวกับที่บริษัทนะ อยู่บ้านคิดไม่ออก

cut

31.CU

มายด์พยักหน้ารับ แล้วก็เกิดความเงยขึ้นอีกครั้ง

มายด์
งั้น... มายด์มาที่นี้ได้มั๊ยอะ

cut

32.insert

นาฬิกาเดินต่อไป

cut

scene 6 : ภาพที่ค่อยๆจางไป
ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงค่ำ

33.MLS

วินนั่งอ่านบทของมุกอยู่ที่ทำงานเพียงลำพัง เขาพิจารณารูปถ่ายและคำต่างๆที่แนบมากับบท แต่นั่นไม่ทำให้เขาคิดบทสรุปที่กำลังตามหาออกเลย เขานั่งลงกับโต๊ะ

cut

34.insert

ภาพร่างกายส่วนต่างๆของมุกชัดเจน แต่ไม่เห็นใบหน้า ส่วนที่เห็นก็เลื่อนลาง

cut

35.MLS

ภาพเบลอของวินกับมายด์ยืนอยู่ที่ริมทะเล เธอกระซิบบอกอะไรเขาสักอย่าง

cut

scene 7 : เนื้อกระดาษเงียบไม่มีเสียง
ภายใน / ที่ทำงาน / ช่วงเช้า

36.MLS

วินนั่งอ่านบทของมุกอยู่ที่โต๊ะ เขาเอารูปถ่ายทั้งหมดเรียงบนโต๊ะ ทุกภาพมีลายมือมุกเขียนอยู่ข้างหลังภาพ เขาหยิบใบหนึ่งขึ้นมาดู

cut

37.insert

ภาพฟิล์มในมือวิน เขามองมันอยู่ครู่หนึ่ง วินพลิกอ่านข้างหลัง มันเขียนว่า

แต่ช่วงเวลาสั้นๆ ที่จะอยู่กับเราตลอดไป

cut

38.MLS

วินวางมันลงกับโต๊ะก่อนจะหยิบซองบุหรี่ข้างๆ แล้วเดินออกไป ไม่นานมายด์ก็เปิดประตูเข้ามา หญิงสาวมองไปรอบๆ แต่ไม่พบใคร

cut

39.MS

เธอเดินมาที่โต๊ะมองดูบที่วางอยู่

cut

40.insert

ก่อนหยิบรูปบนโต๊ะดู มันเป็นรูปของวินกับมุกนั่งสูบบุหรี่กันอยู่ที่ระเบียงคอนกลางคืน เธอพลิกข้างหลังภาพ

ชอบเวลาเรานั่งดูบุหรี่ด้วยกัน

cut

41.MLS

มายด์วางมันลงที่เดิม แล้วหยิบกล่องฟิล์มที่โต๊ะขึ้นมาดู แล้ววินก็เปิดประตูเข้ามา

มายด์

สวัสดีค่ะ (ยกมือไหว้)

วิน

หวัดดีๆ (รับไหว้)

วินนั่งลงที่เก้าอี้แล้วเปิดบทดู

มายด์

อันนี้กล่องพี่เหรอพี่?

วิน

กล่องนั้นเหรอ มันก็ไม่ใช่ของเราอะแต่ก็... ไม่เชิงเหมือนกัน

มายค์
ของใครอะพี่ รุ่นนี้มายค์ชอบมากเลย อยากรู้ว่าชื่อมาจากไหน

วิน
ไม่รู้เหมือนกันว่าชื่อมาจากไหนอะ... พอดีมัน... ของแฟนเรา

มายค์
อ้อ... คะ (วางกล้องลง)

เกิดความเงิบขึ้นในห้อง

มายค์
พี่ทำอะไรอยู่อะ?

วิน
อ้อเรา... ทำบทหนังอยู่อะ

มายค์
แล้ว... มีอะไรให้มายค์ช่วยมั้ยคะ?

วิน
อืม... เราพอจะรู้จักผู้หญิงอารมณ์ประมาณนี้มั้ยละ?

cut

41.CU

วินลุกขึ้นหยิบภาพที่เขาถ่ายรูปกับมุกให้ดู แล้วก็หยิบภาพอื่นมาเสริม

cut

42.MS

วินชี้ไปที่บอร์ด

วิน
แล้วก็มีอีกคนแบบบนบอร์ดอะ

cut

scene 8 : กรุงเทพฯเมืองคนเหงา**ภายนอก / คาดฟ้า / ช่วงเย็น****43.LS**

มายค์นั่งอยู่บนคาดฟ้า

cut

44.insert

เธอกำลังดูรูปคู่ของตัวเองกับแฟน เธอกดลบ โทรศัพท์ถามว่าจะลบหรือออก

cut

45.CU

ใบหน้ามายค์ล้งเล

cut

46.LS

วินเดินเข้ามา

วิน

วิวบนนี้สวยดีนะ (นั่งลง)

มายค์หันมามองก่อนจะหันไปมองข้างนอก เธอวางโทรศัพท์ไว้ข้างๆ วินล้วงหาของในกระเป๋า

cut

47.MS

ทั้งสองนั่งคุยกันต่อไปและเริ่มสนิทกันมากขึ้น มายค์เล่าให้วินฟังว่าที่หนีมาทำงานไกลถึงกรุงเทพฯ เพราะจริงๆ แล้วเธอเพิ่งเลิกกับแฟนที่คบกันมานาน คิดว่าถ้าหนีมาไกลๆ ไม่ต้องเจอกันจะสามารถลืมเขาได้ วินก็เคยคิดแบบนั้น แต่ตอนนี้เขารู้แล้วว่า การลืมใครสักคน ไม่ว่าจะที่ไหนก็ไม่สำคัญ

dolly out

scene 9 : บทภาพยนตร์โดย**ภายใน / ห้องทำงานวิน / หลายเวลา****48.MS**

ภาพวินและมายค์อยู่ในที่ทำงาน ทั้งคู่สนิทกันมากขึ้น

cut

49.MS

ภาพวินนั่งอยู่ในห้องทำงาน อ่านและพิมพ์บทของมุก

cut

50.insert

จอคอมพิวเตอร์ บทค่อยๆถูกพิมพ์ลงไปทีละบท

cut

51.insert

บทเสร็จออกมา วินวางมันไว้บนโต๊ะและเขียนโน้ตฝากไว้ให้พี่โจ้ที่ทำงาน

cut

scene 10 : RE-MEMBER

ภายใน / ห้องทำงานวิน / ช่วงบ่าย

52.insert

วินเสร็จรับรองฝึกงานให้มายค์ในสมุดฝึกงาน

cut

53.MLS

วินกับมายค์นั่งอยู่ในห้อง

มายค์

ขอโทษทีนะพี่ คงไม่ได้ช่วยหานักแสดงแล้วอะ

วิน

เฮ้ยไม่เป็นไร

เธอไหว้วขอบคุณก่อนจะรับสมุดคืนมา แล้วลุกขึ้นยืน

cut

54.insert

มายค์วางเศษกระดาษแผ่นหนึ่งไว้บนโต๊ะ

cut

55.MLS

มายค์

เอาไว้ติดต่อมายค์ มายค์ไปละ

วิน

ครับ

พุดจบมายด์ก็เดินออกไป

cut

56.insert

วินหยิบเศษกระดาษที่พับครึ่งขึ้นมาแล้วเปิดออก

cut

57.CU

ใบหน้าวินจ้องมองกระดาษใบนั้น

zoom in

scene 11 : จบบริบูรณ์

ภายนอก / สวน / ช่วงบ่าย

58.MLS

วินนั่งอยู่กับพีจี คนที่วินทิ้งบทเอาไว้ให้อ่าน

cut

59.MS

พีจีเงยหน้าขึ้นจากบท

พีจี

เราว่ามันก็ใช้ได้เสียนะ...

แล้วตัวละครผู้หญิงสองคน ได้เล็งใครไว้บ้างรึยัง

cut

60.MS

วินครุ่นคิดสักครู่ก่อนตอบ

วิน

ก็... มีมองๆไว้บ้าง แต่ก็ยังไม่ได้... สรุปอะไร

cut

scene 12 : ที่ที่มีเรา

ภายนอก / คาดฟ้า / ช่วงเช้า

61.LS

วินเดินมานั่งที่ประจำของเขาที่คาดฟ้า

cut

62.MS

วินหยิบบุหรี่ขึ้นมาสูบบุหรี่ เขามองไปที่ที่เขี่ยบุหรี่ที่ว่างเปล่า

cut

63.MS

วินหยิบกระเป๋าตั้งแล้วดึงกระดาษที่มายค์ให้ออกมาจากงอก

cut

64.MCU

วินมองกระดาษใบนั้น

cut

65.MS

เขาดับบุหรี่ แล้วมองออกไปข้างนอก

dolly out

scene 13 : พบกันอีกครั้ง

ภายนอก / สวน / ช่วงเย็น

66.MLS

เวลาผ่านไปอีกหลายเดือน วินกับมายค์นัดเจอกันอีกครั้ง

พี่ใจ [VO]

จริงๆเราก็เคยอ่านบทนี้แล้วหะรอบนี้

ตอนนั้นมุกมันเอามาให้เราอ่าน แต่ว่า... มันยังไม่มี ตอนจบ

ทั้งสองนั่งคุยกันอยู่นานจนกระทั่งมายค์มีโทรศัพท์เข้าและพบว่าเธอต้องไปแล้ว

พี่ใจ [VO]

มึงว่า... มุกมันอยากให้...จบแบบไหนวะ

ทั้งสองอำลากัน มายค์เดินจากไป

วิน [VO]

ไม่รู้เหมือนกันอะพี่... แต่ผมว่า มุกมันต้องอยากให้จบแบบ... แสบปีเอนค์คั้งแน่เลย...

แต่วินยังคงนั่งอยู่ที่เดิม

พี่โจ้ [VO]
แล้วมึงอะ มึงอยากให้อัปแบบไหน

cut

67.MCU

ชายหนุ่มหันกลับไปมอง

cut

68.MS

มายค์คงมากับคนรักใหม่ของเธอ

cut

69.MCU

เขาโบกมือลา

cut

70.MS

มายค์ยิ้มและโบกมือลาเช่นกัน

cut

scene 14 : เจอแล้ว

ภายใน / ห้องนอนมายค์ / ช่วงเช้า

71.MS

แดดยามเช้าลอดผ่านมู่ลี่ลงมาโดนใบหน้ามายค์ เธอค่อยๆตื่นขึ้นมาช้าๆแล้วมองไปรอบๆห้องที่
ประศุมิจจดหมายเสียบบอยู่ข้างใต้ เธอเดินไปหยิบมันขึ้นมาแล้วเปิดออก ข้างในมีข้อความอยู่

cut

72.insert

ข้อความในจดหมาย

เราว่าเราเจอนักแสดงที่อยากให้เราเล่นบทนั้นแล้ว
WIN

cut

73.MS

มายค์ดึงสิ่งที่อยู่ข้างในออกมา

cut

74.insert

มันเป็นรูปที่วินถ่ายมายค์ช่วงที่ทั้งสองใช้ชีวิตด้วยกันตอนฝึกงาน

cut

75.MS

มายค์ดูรูปต่อไป

dolly out

จบ

บทที่ 4

ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำนั้นล้วนมีความสำคัญไม่แพ้กับขั้นตอนอื่นๆ ในกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ เพราะถือเป็นหัวใจหลักสำคัญ ตั้งแต่บทภาพยนตร์ การคัดเลือกนักแสดง การซักซ้อมบท การค้นหาสถานที่ถ่ายทำ ฯลฯ และยิ่งงานในส่วนนี้มีความพร้อมมากเท่าไร ขั้นตอนต่อไปซึ่งก็คือการดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ก็ยิ่งเป็นไปได้อย่างรวดเร็วมากขึ้นตามไปด้วย

การคัดเลือกนักแสดง

การพิจารณาเลือกนักแสดงนั้น ประกอบไปด้วยเหตุผลต่างๆ ผสมกัน ได้แก่ บุคลิกลักษณะภายนอก รูปร่างหน้าตา รวมถึงวัยและสถานะที่ใกล้เคียงกับตัวละครในบทภาพยนตร์ ในส่วนต่อมาคือทดสอบความสามารถในการแสดง ว่ามีการแสดงออกที่ตรงกับคาแร็กเตอร์ที่วางไว้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งรวมถึงเคมีความเข้ากันได้ของนักแสดงที่เล่นด้วยกันก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นกัน

- ตัวละครที่ 1 วิน รับบทโดย ปูน ฤทธากร สดกลาง ผู้กำกับหนุ่มอายุสี่สิบปลายๆ ที่ต้องสูญเสียคนรักไป และสิ่งที่เธอเหลือไว้คือรูปถ่ายฟิล์มจำนวนหนึ่งกับบทภาพยนตร์ที่เขาคิดว่ายังเขียนไม่เสร็จ เขาจึงตัดสินใจจะเขียนมันต่อให้จบทั้งที่ยังไม่รู้ว่าคนรักของเขาต้องการให้มันจบแบบไหน และด้วยการที่ต้องพบกับเหตุการณ์การสูญเสียคนรักทำให้เขามีคาแร็กเตอร์ที่ค่อนข้างเงิบขริบ แต่ลึกๆ แล้วเขาเป็นคนอารมณ์ดี ซึ่งเหตุผลที่เลือกปูนเพราะปูนมีการแสดงความรู้สึกออกมาตรงดวงตาได้ตรงกับคาแร็กเตอร์ที่คิดไว้

ภาพที่ 27 ปูน รับบทเป็น วิน

- **ตัวละครที่ 2** มายด์ รับบทโดย เชลล์ พิษณุสุภา ภูมิสวัสดิ์ มายด์เป็นเด็กฝึกงานที่มาจากจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งๆที่ไม่มีชีวิตเกี่ยวข้องกับกรุงเทพฯเลยสักนิด นั่นก็เพราะจริงๆแล้วที่เธออยากจะลิ้มแฟนเก่าของเธอ โดยมายด์คิดว่าหากหนีมาไกลๆไม่ต้องเจอหน้ากันอาจทำให้ลิ้มเขาได้ บุคลิกลักษณะภายนอกดูจะเป็นสาวห้าว มีความน่ารักสดใสในตัว เป็นคนร่าเริงแต่ก็มีกาลเทศะ ที่เลือกเชลล์เพราะบุคลิกภายนอกและลักษณะนิสัยตรงกับที่วางไว้

ภาพที่ 28 เชลล์ รับบทเป็น มายด์

- **ตัวละครที่ 3** มุก รับบทโดย จูน ยลภัทร รุจิธรรมกุล มุกคือคนรักของวินที่ตายจากไปตั้งแต่ต้นเรื่อง เธอเป็นนักเขียนบทภาพยนตร์ และชอบถ่ายภาพ สิ่งสุดท้ายที่เธอเหลือทิ้งไว้ให้วินคือรูปถ่ายจำนวนหนึ่งกับบทภาพยนตร์หนึ่งบท เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวละครชื่อ ส่วนตัว กับหัวใจ ทั้งคู่ออกเดินทางเพื่อตามหาดินแดนในฝัน ซึ่งท้ายที่สุดแล้วบทภาพยนตร์ที่เธอทิ้งไว้นั้นอาจจะจบอยู่ในตัวของมันแล้ว แต่วินเองต่างหากที่ยังคงติดอยู่กับความสับสนและไม่กล้าจะเขียนมันให้จบเพราะกลัวว่าวันหนึ่งจะลิ้มเธอไปพร้อมกับมัน ในเรื่องนั้นมุกถูกพูดถึงอย่างเดียว และมีภาพแค้ในจินตนาการของวินเท่านั้น

ภาพที่ 29 จูน รับบทเป็น มุก

- **ตัวละครที่ 4** ส่วนตัว รับบทโดย จูน ยลภัทร รุจิธรรมกุล ส่วนตัวคือตัวละครในบทภาพยนตร์ของมุกที่วินกำลังหาทางเขียนมันให้จบ เธอเป็นคนชวนให้หัวใจออกเดินทางตามหาดินแดนในฝัน นั่นก็เพราะเธอรู้ว่าเวลาของเธอเหลือน้อยลงทุกทีจากโรคร้ายที่รุมเร้า เธอมีนิสัย

ชอบจด ชอบเขียน รวมถึงชอบถ่ายภาพ เป็นคนชอบเก็บความรู้สึก ปากไม่ตรงกับใจ มักแสดงออกอย่างร้ายแรงแต่จริงๆแล้วอาจกำลังเศร้าใจอยู่ก็ได้ โดยเธอไม่ได้บอกเรื่องโรคร้ายกับหัวใจเพราะกลัวว่าเพื่อนจะเป็นห่วง ส่วนตัวเองก็คือตัวแทนของมุกตอนที่ยังมีชีวิตอยู่นั่นเอง

ภาพที่ 30 จูน รับบทเป็น ส่วนตัว

- ตัวละครที่ 5 หัวใจ รับบทโดย เซลล์ พิชญ์ศุภา ภูมิสวัสดิ์ ตัวละครอีกตัวในบทภาพยนตร์ของมุก ที่เดินทางมาเป็นเพื่อนรู้ใจของส่วนตัว เธอมีบุคลิกนิสัยคล้ายกับวินในช่วงก่อนที่จะเสียชีวิตไป ซึ่งก็คือเป็นคนร้าย มีอารมณ์ขัน ตรงไปตรงมา เพราะจริงๆแล้วมุกแทนตัวละครนี้เป็นวินนั่นเอง และการเดินทางในบทนี้ก็หมายถึงชีวิตนั่นเอง

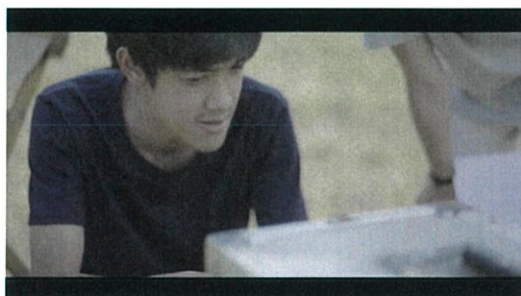
ภาพที่ 31 เซลล์ รับบทเป็น หัวใจ

สถานที่การถ่ายทำ

ในภาพยนตร์นั้นมีสถานที่หลักแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ นั่นก็คือ สถานที่ในโลกความจริง และ สถานที่ในโลกจินตนาการ โดยคำนึงถึงความสะดวกในการถ่ายทำหลายๆด้าน หักลบกับความต้องที่อยู่หัว ซึ่งความสะดวกในการถ่ายทำนั้น เช่น เรื่องของความสะดวกในการขอสถานที่ ความสะดวกในการเดินทางของทีมงานและนักแสดง รวมถึงความสะดวกในการซื้ออาหาร สถานที่ที่พัก(หากจำเป็น) และงบประมาณที่มีอยู่

- สถานที่ในโลกความจริง คือสถานที่ที่ตัวละครวินและมายด์ใช้ชีวิตร่วมกัน มีลักษณะส่วนใหญ่เป็นเมือง อยู่ภายในกรุงเทพฯ

- กองถ่ายของวิน เป็นสถานที่แรกที่ปรากฏภายในเรื่อง โดยมีชายหญิงคู่หนึ่ง กำลังวิ่งหนีมา ตามด้วยชายอีกสองคน จากนั้นก็เกิดการยิงตอบโต้กันขึ้น ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นกองถ่ายภาพยนตร์ของวินนั่นเอง ที่เลือกสถานที่นี้เพราะเป็นทุ่งโล่งที่ง่ายต่อการถ่ายทำ ทั้งเรื่องของการเดินไฟจากตึกใกล้ๆ ทางเดินที่พิกได้ สะดวกในการเดินทาง รวมถึงสามารถใช้งานได้เลยไม่ต้องผ่านใคร เนื่องจากเป็นพื้นที่ในขณะนั่นเอง

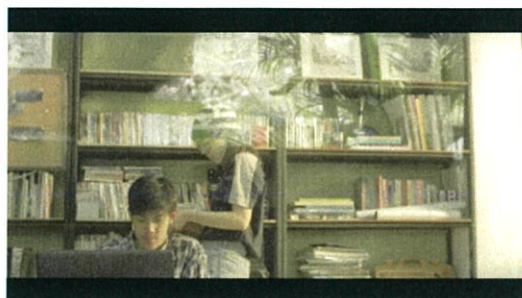
ภาพที่ 32 กองถ่ายของวิน

- ห้องนอนมุก เป็นสถานที่ต่อมาที่ปรากฏขึ้นในเรื่อง ซึ่งเป็นฉากที่วินเข้ามาเก็บของในห้องมุก ก่อนจะพบกับภาพถ่ายจำนวนหนึ่งและบทภาพยนตร์ที่มุกทิ้งไว้ให้วิน ที่เลือกสถานที่นี้ในการถ่ายทำ เพราะอยากได้ห้องที่มีแสงหน้าต่างเข้า ดูเป็นห้องผู้หญิงเล็กๆ เหมือนห้องของคนในเมืองที่อยู่คนเดียว

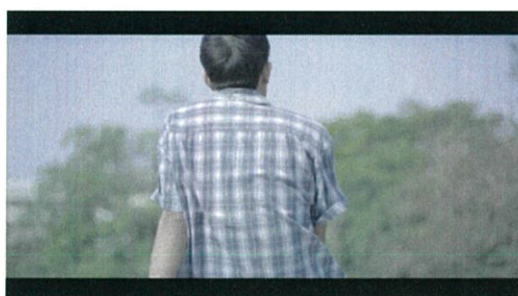
ภาพที่ 33 ห้องนอนมุก

- ที่ทำงานวิน เรียกได้ว่าเป็นสถานที่ดำเนินเรื่องหลักที่หนึ่งเลยก็ว่าได้ เพราะเป็นสถานที่ที่วินกับมายด์ได้เจอกันและใช้ชีวิตร่วมกันอยู่พักหนึ่ง ที่เลือกสถานที่นี้ในการถ่ายทำนั้น เพราะต้องการห้องทำงานที่มีข้อมูลอ้างอิงเยอะๆ มีเก้าอี้คล้ายเป็นห้องประชุมไปในตัว ประตูลักษณะสำนักงาน ซึ่งก็เป็นที่ที่วินใช้คิดงานตอนอยู่ที่บริษัท

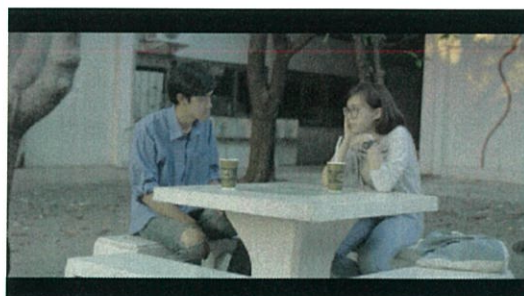
ภาพที่ 34 ที่ทำงานวิน

• คาเฟ่ที่ทำงาน อีกหนึ่งสถานที่ที่เป็นจุดสำคัญของเรื่อง เพราะเป็นสถานที่ที่วินและมายค์เริ่มรู้จักกันจริงๆ ที่เลือกสถานที่นี้เพราะตัวละครวินมักมาสูบบุหรี่ที่นี้ประจำ มีวิวที่สวยงามและดูโรแมนติก

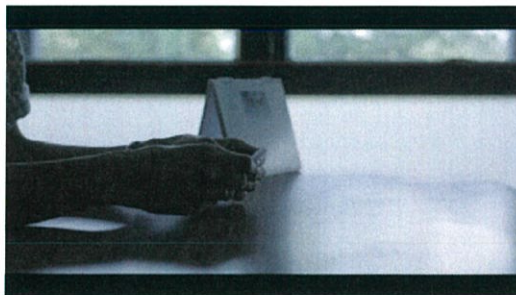
ภาพที่ 35 คาเฟ่ที่ทำงาน

• ม้านั่งในสวน สถานที่นี้เป็นสถานที่ที่วินและมายค์ได้เจอกันอีกครั้งหลังจากไม่ได้เจอกันนาน โดยคนที่มารับเธอก็คือแฟนใหม่ของเธอนั่นเอง ที่เลือกสถานที่นี้เป็นม้านั่งในสวนเพราะต้องการสถานที่ที่คนสามารถนัดเจอกันได้ทั่วไป

ภาพที่ 36 ม้านั่งในสวน

- ห้องทำงานวิน เป็นสถานที่ที่มายด์ขอให้วินเซ็นรับรองการฝึกงานให้ และก่อนลามาขังได้ฝากกระดาษแผ่นหนึ่งไว้กับวิน เพื่อเอาไว้ให้วินได้ติดต่อกลับไป โดยต้องการให้บรรยากาศห้องดูอึมครึม จึงเลือกห้องที่มีหน้าต่างเยอะแยะและใช้การถ่ายแบบย้อนแสงช่วยด้วย

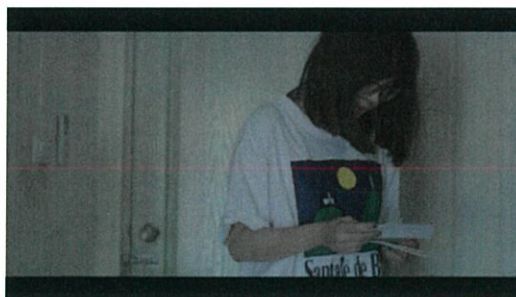
ภาพที่ 37 ห้องทำงานวิน

- ม้านั่งใกล้ที่ทำงาน ที่ที่วินกับพีจีคุยกันเกี่ยวกับบทภาพยนตร์ของมุกที่วินเขียนมันจดจำ ทั้งสองพูดถึงเรื่องนักแสดงที่จะมาเล่นในบททั้งสอง รวมถึงตอนจบของบทภาพยนตร์เรื่องนี้ แบบไหนที่มุกอยากให้อจบ แล้วสำหรับวิน มันควรจะจบแบบไหน โดยเลือกเพราะต้องการสถานที่ที่ดูสบายๆเหมาะสำหรับการนัดคุยงานในเวลาไม่นาน

ภาพที่ 38 ม้านั่งใกล้ที่ทำงาน

- หอพักมายด์ สถานที่สุดท้ายของเรื่องเลย ซึ่งเป็นตอนที่มายด์ตื่นขึ้นมาและพบกับจดหมายที่วินส่งมาถึงเธอ ว่านักแสดงที่เขากำลังตามหาอยู่ในบทภาพยนตร์นั้นเขาเจอแล้ว และมันอาจเป็นมายด์นั่นเอง โดยต้องการห้องที่เหมือนห้องพักนักศึกษาผู้หญิงนั่นเอง

ภาพที่ 39 หอพักมายด์

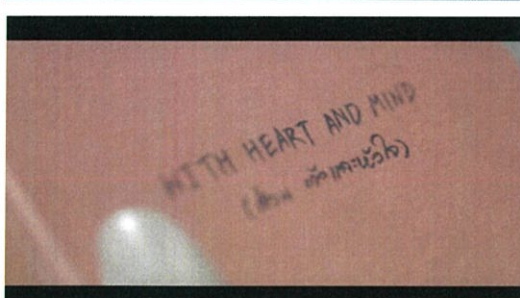
สถานที่ในโลกจินตนาการ เป็นสถานที่ที่อยู่ภายในบทภาพยนตร์ที่วินกำลังหาทางเขียนตอนจบอยู่ ซึ่งเป็นการเดินทางของส่วนตัวและหัวใจสู่ดินแดนในฝัน เพราะฉะนั้นภาพที่เกิดขึ้นทั้งหมดจึงเกิดขึ้นจากจินตนาการของวินทั้งสิ้น รวมถึงจินตนาการที่วินมีต่อตัวมุกด้วยก็เช่นกัน

- ต้นไม้ที่ทั้งสองหยุดพัก เกิดขึ้นเมื่ออาร์มพุดถึงบทภาพยนตร์ของมุกให้มาด์ฟัง โดยเลือกสถานที่นี้เพราะต้องการต้นไม้ที่ส่วนตัวและหัวใจมาหยุดพัก ในขณะที่ส่วนตัวทำอะไรบางอย่างอยู่ หัวใจก็บอกให้เดินทางต่อได้แล้ว ซึ่งการที่ให้ภาพนั้นดูฟังเพราะต้องการให้เห็นว่าจินตนาการของวินนั้นยังคงเลื่อนลอยไม่ชัดเจน

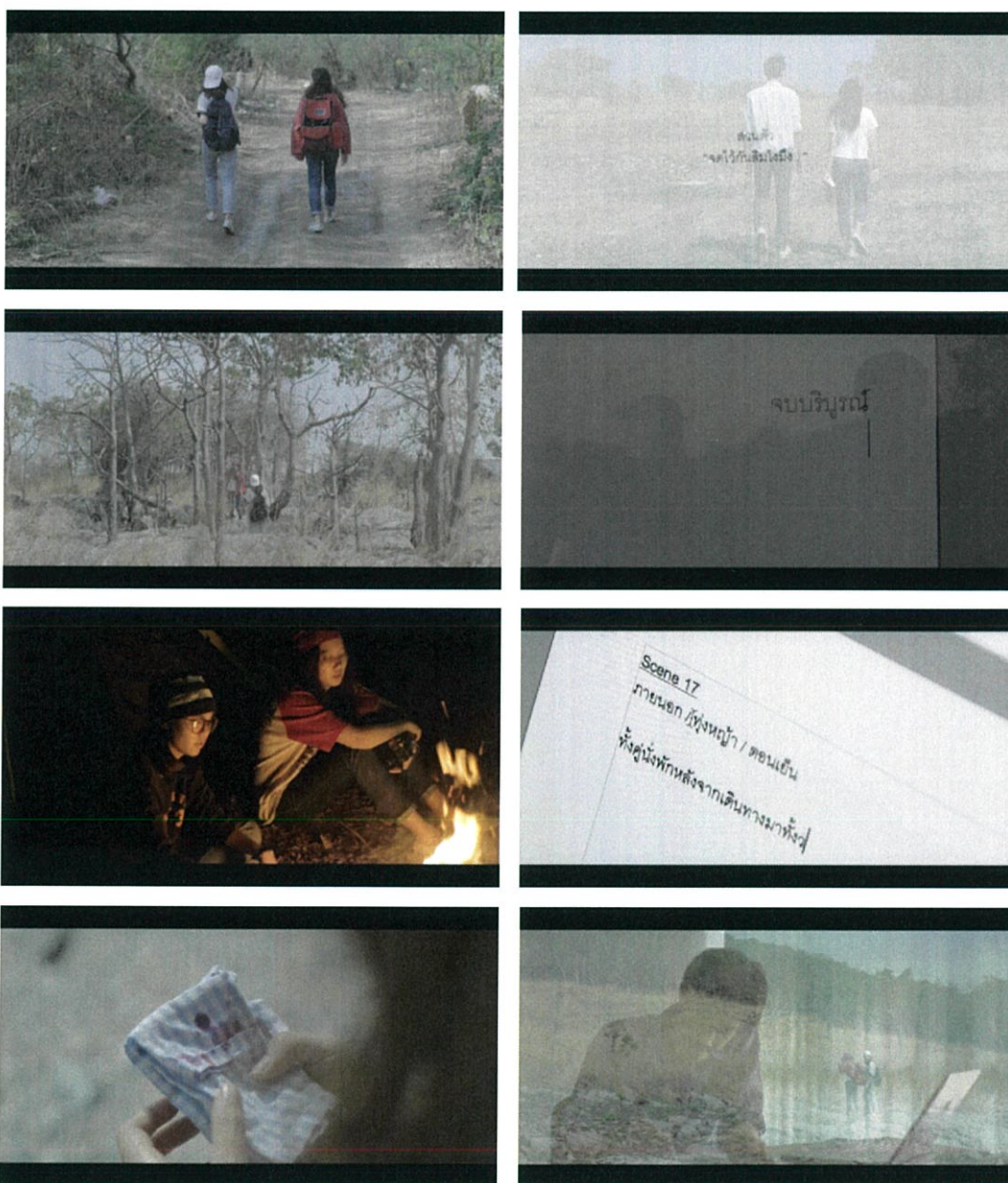
ภาพที่ 40 ต้นไม้ที่ทั้งสองหยุดพัก

- หน้าผาที่วินเจอกับมุก สถานที่ในจินตนาการของวินที่นี่ไม่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์ที่มุกเหลือไว้ แต่เกิดขึ้นตอนที่วินนึกถึงมุก ภาพของเธอดูเลื่อนลอย แต่ความรู้สึกที่วินมีต่อมุกกลับยังคงชัดเจน ส่วนอีกที่หนึ่งนั่นต่อกันคือ เมื่อวินคิดถึงมุกก็รู้สึกว่าจะได้ทำอะไรบางอย่างไว้ให้เขา และเหมือนต้องการจะบอกอะไรกับเขา แต่คำตอบนั้นกลับจางหายไปพร้อมกับเธอด้วย และเขาคงไม่มีวันได้รู้คำตอบ

ภาพที่ 41 หน้าผาที่วินเจอกับมุก

• การเดินทางของส่วนตัวและหัวใจ ในส่วนนี้มีอยู่หลายสถานที่ด้วยกัน เพราะเป็นตอนที่วินอ่านบทและแก้ไขมัน เขาจึงพบว่าบทรันมีความสัมพันธ์ของเขากับมุกอยู่ ซึ่งสถานที่แต่ละสถานที่นั้นก็แตกต่างกันไป มีทั้งป่า ภูเขา ทะเล หุ่นไล่ด และหลายอย่าง โดยทั้งหมดคนนั้นอยู่ที่เกาะสีชัง เหตุผลที่เลือกก็เพราะมีความแตกต่างทางด้านภูมิประเทศ เดินทางสะดวกและสามารถหาที่พักได้ในราคาไม่แพงมากนักเอง

ภาพที่ 42 การเดินทางของส่วนตัวและหัวใจ

การออกแบบเครื่องแต่งกาย

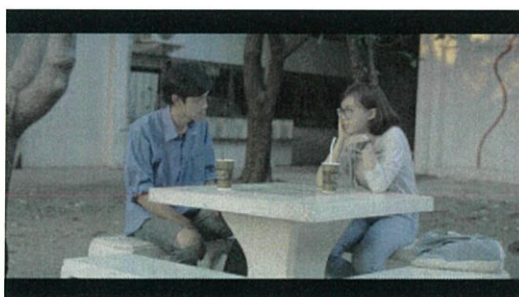
ในส่วนของเครื่องแต่งกายนั้นได้กำหนดเอาไว้ตามลักษณะนิสัยของตัวละคร รวมถึงภาระหน้าที่การงานอีกด้วย โดยได้กำหนดโทนสีของตัวละครแต่ละตัวเอาไว้และคุมให้ไม่ใส่สีสลับไปมา โดยแบ่งออกเป็นตัวละครดังนี้

- **ชุดของวิน** ตัวละครเอกของเรื่อง อายุประมาณยี่สิบปลายๆ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ โดยออกแบบให้วินใส่เสื้อเชิ้ตหรือเสื้อยืดคู่กับกางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบซะเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งชุดทั้งหมดล้วนประกอบไปด้วยสีน้ำเงิน ที่ให้ความรู้สึก สุขุม เคร่งขรึม หนักแน่น แต่ก็ทำให้รู้สึกซึ้งเศร้าได้เช่นกัน เพราะตัวละครของวินนั้นกำลังตกอยู่ในห้วงอารมณ์ของการสูญเสีย โดยตลอดเรื่องนั้นวินจะใส่ชุดสีน้ำเงินเพราะเขาไม่สามารถก้าวออกมาจากความรู้สึกนั้นได้เสียที

ภาพที่ 43 ชุดของวิน

- **ชุดของมายด์** เด็กฝึกงานที่หนีรักมาจากเชียงใหม่ มีนิสัยหัวๆ ลุๆ แต่ก็ยังคงความน่ารักของหญิงสาวเอาไว้ เธอมาฝึกงานไกลถึงกรุงเทพฯ ทั้งที่ไม่เคยรู้จักอะไรเกี่ยวกับกรุงเทพฯ เลยสักอย่าง ออกแบบให้มายด์ใส่เสื้อยืดซะเป็นส่วนใหญ่ และมีเสื้อเชิ้ตบ้างเป็นบางครั้ง โดยใส่คู่กับกางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบให้เหมาะสำหรับเด็กฝึกงาน โดยสีขาเป็นสีประจำตัวของมายด์ แต่มีสีน้ำเงินเข้ามาด้วย ซึ่งก็เพราะมายด์ก็อยู่ในห้วงอารมณ์ด้านลบเหมือนกัน จะสังเกตได้ว่าตัวละครมายด์นั้นใส่ชุดที่มีสีขาวและน้ำเงินมากในช่วงแรก และกลายเป็นสีขาวมากกว่าสีน้ำเงินในช่วงท้ายนั้นก็เพราะสุดท้ายเธอได้เลือกที่จะเดินออกไป และความทุกข์นั้นก็กลายเป็นเรื่องเล็กในชีวิตเธอแล้ว

ภาพที่ 44 ชุดของมายด์

- **ชุดของส่วนตัว** ส่วนตัวนั้นมีลักษณะนิสัยร่าเริง สนุกสนาน มีความฝันที่อยากทำให้สำเร็จคือการเดินทางไปให้ถึงดินแดนในฝัน เธอแต่งตัวทะมัดทะแมง สวมเสื้อยืด กางเกงยีนส์ขาสวยและรองเท้าผ้าใบ สะพายเป้ คล้องกล้องถ่ายรูป ในกระเป๋าของเธอยังมีหนังสือปกแข็ง และปากกาไว้อวดเรื่องราวการเดินทางของทั้งคู่ สีประจำตัวของส่วนตัวคือสีแดง ให้ความรู้สึก ทำท่ายมีพลังและรัก ซึ่งเป็นตัวแทนของความรักและความสัมพันธ์ที่เชื่อมระหว่างวินและมุกนั่นเอง

ภาพที่ 45 ชุดของส่วนตัว

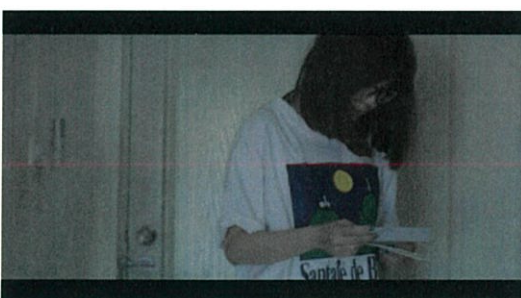
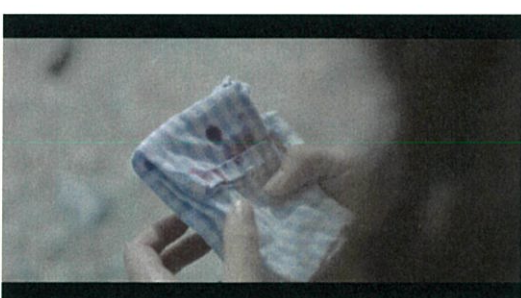
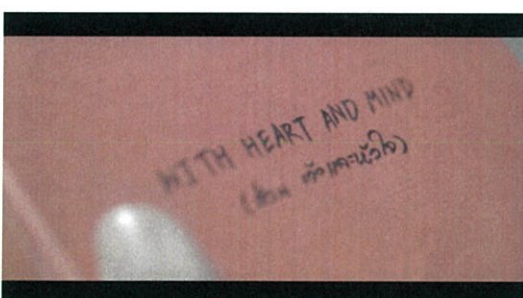
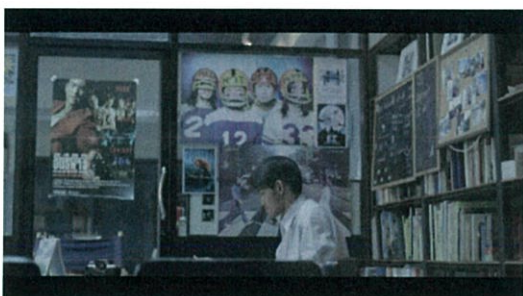
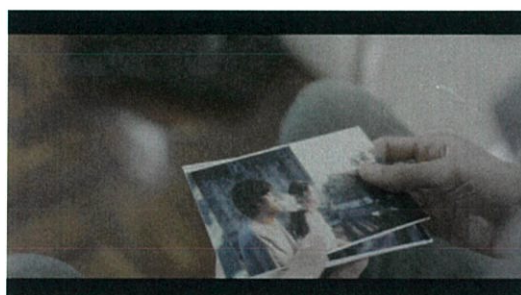
- **ชุดของหัวใจ** เพื่อนรักและเพื่อนร่วมทางของส่วนตัว ลักษณะนิสัยร่าเริง อารมณ์ดี ซึ่งเป็นนิสัยของวินก่อนที่มุกจะจากไปนั่นเอง โดยในจินตนาการของวินนั้น วินเห็นภาพคนที่เล่นบเทนนี่เป็นมายด์ ทำให้การแต่งตัวของหัวใจแทบจะเหมือนมายด์ทั้งหมด ต่างแค่เพิ่มกระเป๋าเป้เข้าไปเท่านั้น ซึ่งสีของหัวใจนั้นเป็นสีน้ำเงินเช่นเดียวกับวิน เพื่อต้องการจะสื่อว่าจริงๆ แล้วหัวใจเป็นตัวแทนของวินนั่นเอง

ภาพที่ 46 ชุดของหัวใจ

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภายในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการใช้อุปกรณ์ประกอบเข้ามาช่วยมากมาย ทั้งในเรื่องของการเล่าเรื่องหรือแม้แต่ในเรื่องของการคุมโทนสีของหนัง ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาเสาะหาอยู่ไม่น้อย นั่นก็เพื่อให้ได้อุปกรณ์ประกอบฉากตามที่ต้องการไว้หรือใกล้เคียงที่สุด บางชิ้นก็มีเป็นครอบครอง บางชิ้นก็ขอยืมมา บางชิ้นก็จ่ายเงินซื้อมา บางชิ้นก็ต้องทำขึ้นเอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบฉากเพื่อให้สถานที่ถ่ายทำให้เป็นไปตามที่คิดไว้มากที่สุด

ภาพที่ 47 อุปกรณ์ประกอบฉาก

การนัดหมาย

หลังจากให้นักแสดงได้อ่านบทและเริ่มซักซ้อมการแสดงคร่าวๆ อธิบายถึงคาแร็กเตอร์ที่ต้องรับบท รวมถึงภาพรวมของภาพยนตร์ว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางใด จากนั้นจึงมีการนัดแนะวันเวลา ระหว่างข้าพเจ้า นักแสดง และทีมงานซึ่งหลังจากนั้นก็ได้นำมาจัดเป็นตารางการถ่ายทำ

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการนัดหมาย

Date	Time	Scene	Description	Location	Cast	Note
18/01/57	9.30-18.00 น.	6,7,8, 12	ถ่ายทำฉากที่เกิดขึ้นในโลกความจริง ที่ๆ วินกับมายด์ได้พบกัน รวมถึงฉากคาเฟ่ที่โลเคชั่นใกล้เคียงกัน	ที่ทำงาน วิน, คาเฟ่	ปุณ, เซลล์	วันแรกของการถ่ายทำ ตากล้องไม่สบาย มาถ่ายไม่ได้
19/01/57	10.00-17.00 น.	3,5,9	ถ่ายทำฉากที่เหลือของโลเคชั่นที่ทำงานวิน	ที่ทำงาน วิน, คาเฟ่	ปุณ, เซลล์, เอ็ม	-
25/01/57	11.00-15.00 น.	2,10	ถ่ายทำฉากที่ห้องนอนของมุกและย้ายมาถ่ายที่ห้องทำงานวิน	ห้องนอน มุก, ห้องทำงานวิน	ปุณ, เซลล์	-
26/01/57	18.00-19.30 น.	9	ถ่ายทำฉากที่เป็นจินตนาการของวินในซีน 9	ป่าที่คณะ	เซลล์, จูน	-
31/01/57	13.00-14.00 น.	14	ถ่ายทำฉากที่มายด์ตื่นขึ้นมาในห้องพักของตนเองและพบจดหมายที่วินส่งมาให้	ห้องพัก มายด์	เซลล์	-
01/02/57	6.00-18.00 น.	4,6,9	ถ่ายทำฉากที่ส่วนตัวและหัวใจเดินทางในซีน 9 รวมถึงฉากที่วินจินตนาการถึงมุกในซีน 6 และฉากที่มายด์กับอาร์มออกมาหาโลเคชั่น	เกาะสีชัง	ปุณ, เซลล์, จูน, เอ็ม	ถ่ายทำที่เกาะสีชัง โดยเดินทางไปตอนเช้าและพักหนึ่งคืนก่อนเดินทางกลับ
13/03/57	13.00-17.30 น.	1,13	ถ่ายทำฉากกองถ่ายของวินและฉากที่วินกับมายด์เจอกันอีกครั้ง	ม้านั่งในสวน	ปุณ, เซลล์	ถ่ายเพิ่มซีนเพื่อการเล่าเรื่อง
17/03/57	14.00-16.00 น.	9,11	ถ่ายทำฉากจินตนาการของวินและฉากที่วินคุยกับพี่ไฉ่	ม้านั่งในสวน	ปุณ, นรา	ถ่ายเพิ่มซีนเพื่อการเล่าเรื่อง

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การกำกับแสดง

ในการถ่ายทำภาพยนตร์ของนักศึกษานั้น ทีมงานที่จะมาช่วยเราก็มักจะเป็นเพื่อนๆของเราเอง ซึ่งแต่ละคนก็จะมีส่วนตัวของตนด้วยเช่นกัน จึงต้องมีการวางแผนและคุยงานกันก่อนจะเริ่มถ่ายทำ ซึ่งตำแหน่งผู้กำกับจริงๆแล้วอาจต้องทำหน้าที่มากกว่าการกำกับการแสดงนั่นเอง หลังจากที่เตรียมการพร้อมถ่ายทำนั้น ก่อนการถ่ายจริงๆจะมีการซักซ้อมกันก่อน ว่าการแสดงจะเป็นอย่างไร จึงหะรวมถึงอารมณ์ ซึ่งบางครั้งเมื่อเริ่มการถ่ายทำ ผู้กำกับต้องการแอ็คชั่นบางอย่างจึงจำเป็นต้องพูดซ้อนเข้าไปด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อรักษาแอ็คชั่นและจังหวะที่ต้องการ แต่จะส่งผลให้ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นต้องทำการตัดเสียงพูดของผู้กำกับออกและใส่เสียงอื่นเข้าแทนนั่นเอง

การกำกับภาพ

ก่อนการถ่ายทำจะมีการคุยกันระหว่างผู้กำกับและตากล้องก่อน เพื่อให้เห็นภาพชัดที่สุด ซึ่งสำหรับการกำกับภาพนั้นมีใช้อยู่สองลักษณะในเรื่องนั่นก็คือ การตั้งกล้องนิ่งๆ โดยมักใช้มากในฉากโลกแห่งความจริง กับการใช้อุปกรณ์ Steadicam เพื่อใช้ให้ภาพเคลื่อนไหวเป็นธรรมชาติและพลิ้วไหว มักใช้ในฉากโลกในจินตนาการแสดง โดยมีการวาดสตอรี่บอร์ดเพื่อความเข้าใจร่วมกันแต่ก็เป็นหน้าที่ของตากล้องในการหามุมในสถานที่จริงให้ใกล้เคียงกับที่สตอรี่บอร์ดที่สุดเท่าที่จะทำได้ในกรณีที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถถ่ายเหมือนในสตอรี่บอร์ดได้

การจัดแสง

การจัดแสงเป็นอีกส่วนหนึ่งสำคัญในการถ่ายทำฉากที่ทำงานวินเพราะจริงๆแล้วสถานที่นั้นไม่ได้มีหน้าต่างที่มีแสงเข้าจริงๆแต่เป็นการจัดแสงให้ดูเหมือนว่าทางขวาของห้องเป็นหน้าต่างกระจก ส่วนฉากอื่นๆนั้นส่วนมากจะใช้แสงธรรมชาติที่มาจากดวงอาทิตย์เอาเลย โดยเฉพาะฉากที่เป็นโลกในจินตนาการซึ่งเป็นนอกสถานที่หมคนั้นต้องรักษาเวลาให้ดีไม่อย่างนั้นแสงอาจหมดก่อนที่จะถ่ายทำเสร็จ

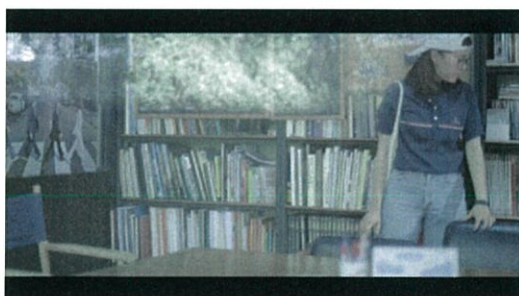
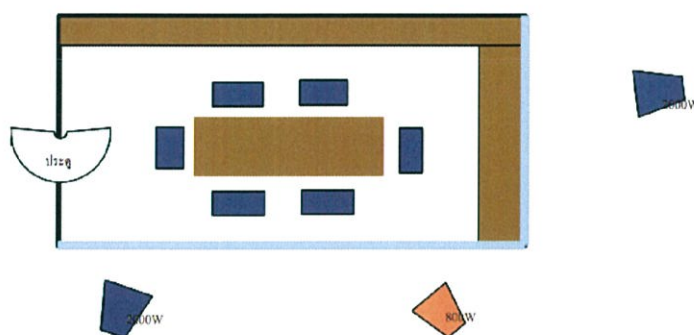

ภาพที่ 48 การจัดแสง

ผังการจัดไฟ

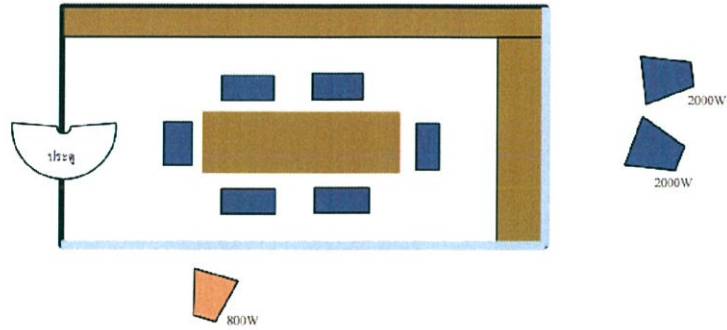
ในฉากที่ทำงานวินนั้นเป็นฉากเดียวที่มีการจัดไฟในเรื่อง ซึ่งแบ่งการจัดเป็น 3 แบบตามช่วงเวลาในบทภาพยนตร์ได้แก่ แสงกลางวัน แสงเย็น และแสงช่วงค่ำ ซึ่งห้องที่ถ่ายทำนั้นมีการจัดอยู่ที่สองข้างทำให้สามารถจัดแสงเหมือนสองข้างนี้เป็นหน้าต่างได้

- ผังการจัดไฟแบบแสงกลางวัน ใช้กับฉากที่ในบทภาพยนตร์เป็นเวลาช่วงเช้าถึงประมาณเที่ยง โดยใช้ไฟ 2000W ด้านซ้ายเป็นแสงหลัก แล้วใช้ 2000W อีกข้างช่วยลบเงาโดยถอยให้ไกลกว่า จากนั้นใช้ 800W คลุมฉากโดยรวมอีกที โดยฉากที่มีการจัดไฟในลักษณะนี้ได้แก่ฉากที่ 7 และบางส่วนของฉากที่ 9 ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยตามความเหมาะสมของฉากนั้นๆ โดยแสงเดิมของไฟทั้ง 2000W และ 800W นั้นเป็นสีส้มจึงต้องใส่เจลสีฟ้าเพื่อให้แสงที่ออกมาเป็นสีขาวเหมือนแสงธรรมชาติตามที่ต้องการ

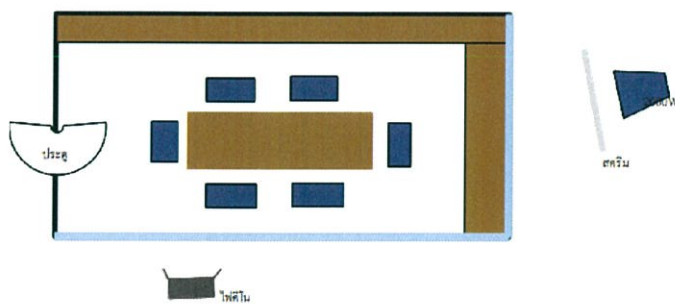
ภาพที่ 49 ผังการจัดไฟแบบแสงกลางวันและภาพตัวอย่าง

- ผังการจัดไฟแบบแสงเย็น ใช้กับฉากที่เป็นช่วงบ่ายถึงเย็น ที่แสงเป็นสีส้ม โดยนำไฟ 2000W ทั้งสองดวงมาไว้ด้านข้างเพื่อเป็นแสงหลัก จากนั้นใช้ไฟ 800W ยิงอีกข้างเพื่อลบเงาที่มากเกินไป จากนั้นจึงใช้การปรับค่าอุณหภูมิแสงในกล้องอีกครั้งเพื่อให้เหมือนแสงเย็นจริงๆ ที่การถ่ายเป็นช่วงเช้า โดยฉากที่ใช้การจัดไฟแบบนี้ได้แก่ฉากที่ 5 และบางส่วนของฉากที่ 9

ภาพที่ 50 ผังการจัดไฟแบบแสงเย็นและภาพตัวอย่าง

- ผังการจัดไฟแบบแสงค่ำ ใช้กับฉากที่เป็นช่วงค่ำของวัน โดยใช้ไฟคีนช่วยในการจัดไฟและหาหรือสิ่งของมาคุมให้แสงเข้าน้อยที่สุด เน้นการใช้หลอดนีออนในห้องเป็นแสงบรรยากาศ และใช้ไฟ 2000W วางไว้ห่างๆกันด้วยสกริมเพื่อลดทอนแสงสำหรับแก่คุมแสงในห้องให้ไม่มีมืดเกินไป โดยฉากที่มีการจัดไฟแบบนี้คือ ฉากที่ 6 และบางส่วนของฉากที่ 9

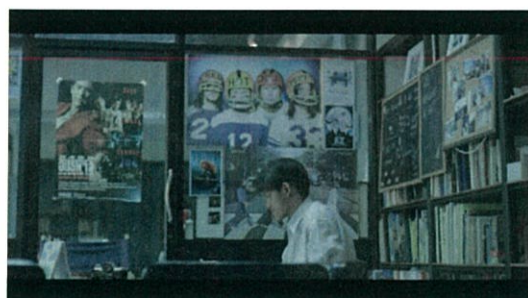
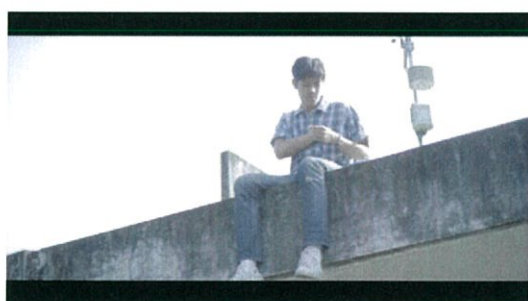

ภาพที่ 51 ผังการจัดไฟแบบแสงค่ำและภาพตัวอย่าง

ตารางการถ่ายทำ

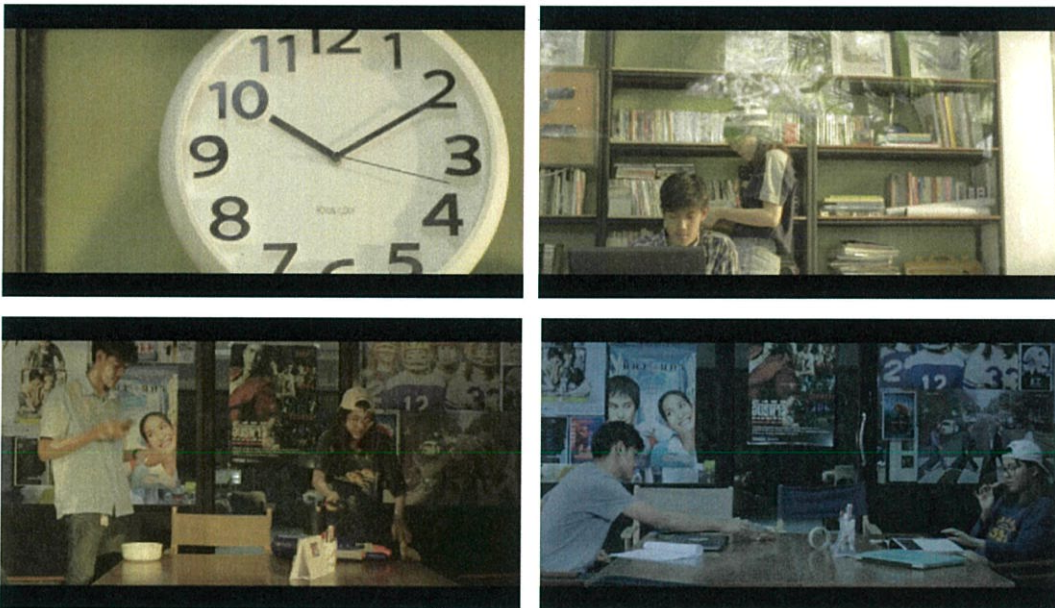
สิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างมากในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นคือเรื่องของเวลา ทุกๆนาทีที่ผ่านไปมีค่ามากต่อการทำงาน ยิ่งเราวางแผนมาได้ดีเท่าไรยิ่งดำเนินงานไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น เมื่อถึงวันที่นัดหมายในการถ่ายทำไว้นั้น จึงจำเป็นต้องรักษาเวลาให้ตรงกับตารางที่ลงเอาไว้เพราะทุกๆคนต่างก็มีหน้าที่ที่ต้องไปปฏิบัติต่างกัน การดำเนินงานจึงต้องเป็นไปอย่างรอบคอบและรวดเร็วที่สุด หากมีปัญหาเกิดขึ้นผู้กำกับจะต้องหาวิธีแก้ปัญหาโดยเร็วไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดสักทาง

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 18 ม.ค. 57 วันแรกของการถ่ายทำ ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมากทำให้ทำงานผิดพลาดในบางส่วน เพราะเนื่องจากเกิดเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงไม่สามารถมาถ่ายให้ได้กะทันหันทำให้ต้องลงมือถ่ายเองในช่วงแรกก่อนจะมีทีมงานมาช่วยถ่าย รวมถึงการอัดเสียงด้วย และยังคงดูกำกับการแสดงอีก ทำให้ใช้เวลามากกว่าที่ตั้งเป้าไว้ ซึ่งก็คือจากตอนแรกที่แยกย้ายกลับตอนเวลา 18.00 น. กลับได้แยกย้ายกลับเข้าไป 30 นาทีคือเป็นเวลา 18.30 น. นั้นเอง ซึ่งวันแรกที่เริ่มถ่ายทำคือวันที่ข้าพเจ้าได้ลงตารางถ่ายทำไว้หลายฉากมากที่สุดเนื่องด้วยเหตุผลการขอสถานที่ ได้แก่ ฉากที่ 6, 7, 8 และ 12 ซึ่งมีโลเคชั่นหลักคือที่ทำงานของวิน และมีฉากบนดาดฟ้าแทรกเข้ามาด้วยในตอนเช้าและเย็น เริ่มด้วยฉากที่ 12 เป็นฉากสุดท้ายของเรื่องที่ตัวละครได้ตัดสินใจอะไรบางอย่างพร้อมทั้งนึกถึงความทรงจำที่ผ่านมา เป็นฉากหนึ่งในเรื่อง จากนั้นจึงเริ่มถ่ายทำฉากที่ 7 ซึ่งเป็นฉากที่ตัวละครทั้งสองได้เริ่มทำความรู้จักกันมากขึ้น จากนั้นจึงต่อด้วยฉากที่ 6 เป็นฉากเล็กๆที่ตัวละครเอกกำลังนึกถึงคนรักที่จากไป โดยในฉากนี้จะมีการใช้สัญลักษณ์อยู่ในความโลภจินตนาการของตัวละครเอก และสิ้นสุดที่ฉากที่ 8 ซึ่งเป็นฉากที่ตัวละครทั้งสองนั่งคุยกันบนดาดฟ้าและเริ่มเปิดใจทำความรู้จักกันมากขึ้นกว่าเดิม สัญลักษณ์ที่สำคัญคือในระหว่างที่ตัวละครพูดคุยกันนั้นกลับไม่มีเสียงพูด เพราะจริงๆแล้วบทสนทนาอะไรก็อาจไม่สำคัญก็ได้เมื่อภาพทำงาน

ภาพที่ 52 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 18 ม.ค. 57

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 19 ม.ค. 57 วันที่สองของการถ่ายทำนั้น เป็นการเก็บตกฉากที่ยังถ่ายไม่เสร็จและยังถ่ายไม่ได้ในเมื่อวาน ซึ่งวันนี้เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากทีมงานเริ่มคุ้นกับตำแหน่งหน้าที่ แต่ตากล้องประจำก็ยังคงไม่สามารถมาถ่ายให้ได้ ข้าพเจ้า จึงแก้ปัญหาโดยการหาตากล้องสำรองมาถ่ายให้ ซึ่งก็ทำให้งานดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วกว่าที่คิดไว้ จากเดิมที่วางไว้ว่าแยกย้ายกลับเวลา 18.00 น. กลับได้แยกย้ายกลับที่ 17.00 น. อาจเพราะตารางการถ่ายทำวันนี้มีคิวที่น้อยกว่าเมื่อวานเนื่องจากต้องเก็บสถานที่คืนเจ้าของ วันนี้เริ่มถ่ายด้วยฉากที่ 5 ซึ่งเป็นฉากที่แฝงสัญลักษณ์ทางภาพยนตร์เอาไว้ และเนื่องจากในบทภาพยนตร์นั้นเป็นช่วงเย็น แต่เราถ่ายทำในตอนเช้า จึงต้องทำการจัดแสงตามผังการจัดไฟแบบแสงเย็น เมื่อถ่ายจนเสร็จก็ต่อด้วยบางส่วนของฉากที่ 9 ในส่วนที่ใช้แสงแบบเย็น จากนั้นจึงเริ่มถ่ายฉากที่ 9 ซึ่งเป็นฉากที่เป็นฟุตเทจสั้นๆ เนื่องจากจะนำไปใช้ทำเทคนิคทางภาพยนตร์ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ซึ่งฉากที่ 9 นั้นมีแสงทั้ง 3 แบบและมีการต้องเป็ยกด้วยจึงเลือกมาถ่ายในวันนี้เพราะแต่ละอันแม้จะเป็นเฟุตเทจสั้นๆแต่ใช้เวลาในการเซ็ตนาน

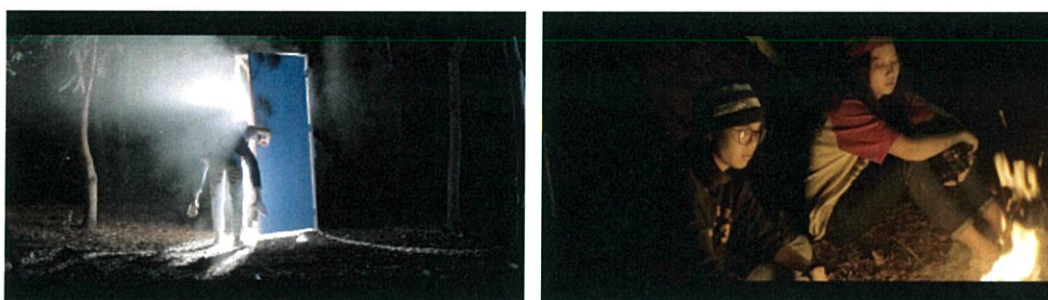
ภาพที่ 53 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 19 ม.ค. 57

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 25 ม.ค. 57 ในวันนี้เป็นฉากเล็กๆที่ใช้เวลาถ่ายไม่มาก แต่ต้องมีการจัดสถานที่ขึ้นและต้องเดินทางจึงเลือกนัดหมายแค่สองฉากซึ่งก็คือสองสถานที่ ในวันนี้ตากล้องประจำสามารถกลับมาถ่ายให้ได้แล้ว งานจึงดำเนินไปอย่างรวดเร็วและรวดเร็วตามที่กำหนดไว้ เพราะทั้งสองฉากนั้นต้องการแสงจากธรรมชาติจึงถ่ายได้แค่บางเวลาเท่านั้น โดยการถ่ายทำนั้นใช้เวลาพอดีกับที่คาดเอาไว้ นั่นคือแยกย้ายกลับที่เวลา 15.00 น. เริ่มจากฉากที่ 2 ที่ต้องจัดด้วยสีขาวและแดงเพื่อสื่อว่าเป็นห้องของมุกที่วินมาเก็บของและพบกับบทที่ทิ้งไว้ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องทั้งหมด จากนั้นจึงถ่ายฉากที่ 10 ตั้งใจว่าอยากให้มึนบรรยากาศอิมมูนิตี้จึงให้ภาพออกมาเป็นภาพย้อนแสงและมีการจัดวางที่ค่อนข้างจะแข็งทื่อ

ภาพที่ 54 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 25 ม.ค. 57

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 26 ม.ค. 57 ในวันนี้เป็นการถ่ายทำครั้งแรกของจูนหลังจากที่จูนเพิ่งกลับมาจากการไปทัศนศึกษา ทำให้ต้องมีการซักซ้อมบทและทำความเข้าใจคาแร็กเตอร์กับจูนก่อนการถ่ายทำอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งฉากที่ถ่ายทำเป็นฉากตอนเย็นถึงกลางคืนแก่ฉากเดียว ใช้เวลาไม่นานมาก ซึ่งได้แยกย้ายกลับก่อนเวลานั้นก็คือเวลา 19.30 น. จากที่คาดไว้ว่าน่าจะเป็นเวลา 20.00 น. โดยฉากเดียวที่ถ่ายนั้นคือบางส่วนของฉากที่ 9 ซึ่งต้องมีการจัดไฟ จึงเลือกใช้สถานที่ที่ดูคล้ายป่าและอยู่ใกล้สามารถใช้สถานที่ได้ตามสะดวกซึ่งก็คือขณะนั่นเอง โดยมีการใช้ Smoke และจัดไฟช่วยด้วย แต่ภายหลังฉากที่ถ่ายในวันนี้ก็ถูกตัดออกไปเหลือไว้เพียงนิดเดียว

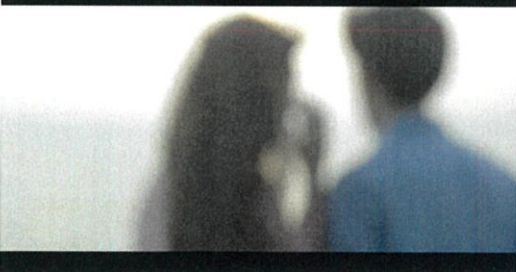
ภาพที่ 55 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 26 ม.ค. 57

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 31 ม.ค. 57 เนื่องจากฉากส่วนใหญ่ของเรื่องอยู่ที่โลเคชั่นที่ทำงานวินทำให้หลังจากการถ่ายทำวันแรกและวันที่สองเสร็จสิ้นลงนั้น ตารางการถ่ายทำจึงถ่ายน้อยลงอย่างมาก รวมถึงนักแสดงก็เริ่มติดงานและทำให้ว่างไม่ตรงกัน ต้องนัดแยกถ่ายเท่าที่พอจะทำได้ ซึ่งวันนี้ก็เป็นไปอย่างราบรื่นตามตารางที่คิดเอาไว้คือแยกย้ายกลับที่เวลา 14.00 น. โดยฉากที่ 14 คือฉากในห้องนอนของมายด์ซึ่งเป็นฉากสุดท้ายและเป็นฉากบทสรุปของเรื่องด้วย โดยจัดห้องให้มีสีขาวเป็นส่วนใหญ่เพื่อบอกว่ามายด์ได้หลุดออกมาจากความเศร้าแล้ว

ภาพที่ 56 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 31 ม.ค. 57

• การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 1 ก.พ. 57 เป็นการออกกองนอกสถานที่ ซึ่งจุดมุ่งหมายก็คือเกาะสีชัง โดยออกเดินทางแค่เช้ามืดเพื่อไปให้ทันเรือรอบแรกข้ามไปยังเกาะเก็บของเข้าที่พักและเริ่มการถ่ายทำ ซึ่งการทำงานนั้นจำเป็นต้องรักษาเวลาอย่างมาก เพราะมีหลายสถานที่และหลายช่วงเวลาที่ต้องลางตารางเอาไว้ หากถ่ายไม่ทันตามกำหนดจำเป็นต้องถ่ายใหม่ในวันรุ่งขึ้นก่อนกลับออกไปจากเกาะซึ่งจะเป็นความลำบากอย่างมาก โดยเมื่อถึงเกาะเราเข้าเก็บสัมภาระกันในที่พักก่อนอันดันแรก จากนั้นจึงเริ่มออกกองทันที โดยเริ่มจากบางส่วนของฉากที่ 9 ในโลกจินตนาการซึ่งเป็นฟุตเทจสั้นๆ เรื่องการเดินทางของส่วนตัวและหัวใจ จากนั้นต่อด้วยฉากที่ 4 ในสถานที่ใกล้เคียงกันเป็นฉากที่วินเจอกับมุกอีกครั้งในจินตนาการและเธอให้หนังสือเล่มหนึ่งกับเขา เมื่อเสร็จสิ้นการถ่ายทำฉากที่ 4 ข้าพเจ้าก็พาทีมงานกลับมาพักกลางวันกันเนื่องด้วยอากาศที่ค่อนข้างร้อนมาก ทำให้การถ่ายทำในช่วงเวลาเที่ยงตรงเป็นไปได้ยาก เราจึงพักกันถึงเวลาบ่ายกว่าๆ จากนั้นจึงเริ่มออกไปถ่ายกันอีกครั้ง โดยเริ่มช่วงบ่ายที่ฉาก 9 ซึ่งต้องใช้สถานที่หลายสถานที่ในเกาะ แม้จะเป็นฟุตเทจสั้นๆ แต่สถานที่ต้องมีหลายแบบ หลายประเภทจึงใช้เวลานานถึงช่วงเย็น ซึ่งก็ปิดท้ายด้วยฉากที่ 6 ในสถานที่หน้าผาริมเกาะโดยในฉากนี้พุดถึงจินตนาการของวินที่มีถึงมุกอีกครั้ง ซึ่งทั้งหมดเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ตกเย็นหลังเลิกกองก็จึงพักผ่อนกันที่เกาะคืนหนึ่งก่อนค่อยกลับในตอนเช้า

ภาพที่ 57 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 1 ก.พ. 57

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 13 มี.ค. 57 สองวันหลังนี้คือการการนัดถ่ายเพิ่มหลังจากได้ลองนำฟูเตจที่มีไปตัดต่อแล้ว พบว่ายังขาดบางส่วนของที่จำเป็นต่อการเล่าเรื่อง จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขบทโดยเพิ่มฉากที่จำเป็นเข้าไป ซึ่งมีไม่กี่ฉากและล้วนเป็นฉากสั้นๆ ทำได้ตรงตามที่กำหนดเอาไว้ โดยฉากแรกที่ทำคือฉากที่ 1 เพิ่มเข้ามาเพื่อบอกคนดูว่า ตัวละครวินนั้นมีอาชีพเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ส่วนอีกฉากในตอนเย็นคือฉากที่ 13 เมื่อวินกับมายด์พบกันอีกครั้ง ซึ่งเป็นฉากที่แฝงสัญลักษณ์โดยเราไม่รู้วาทสนทนาที่ตัวละครนั้นคุยกันคืออะไรบาง รวมถึงตอนที่วินมองไปที่มายด์ เขาเห็นภาพซ้อนของเขากับมุกซ้อนทับไปที่มายด์กับแฟนใหม่ของเธอ

ภาพที่ 58 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 13 มี.ค. 57

- การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 17 มี.ค. 57 ซึ่งถือเป็นวันสุดท้ายของการถ่ายทำ หลังจากได้นำฟูเตจในวันที่ 13 ไปช่วยแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่ามันสามารถทำได้อีก จึงนัดวันถ่ายเพิ่ม ซึ่งเป็นฉากเล็กๆ ไม่ยาวมากนัก และสามารถทำตามตารางที่กำหนดเอาไว้ได้ ซึ่งทั้งสองฉากที่เพิ่มมามีผลกับการช่วยสรุปเรื่องราวทั้งหมด โดยมีฉากที่ 9 บางส่วนซึ่งเป็นฉากที่ใช้เทคนิคภาพซ้อนบอก ว่าวินกำลังเขียนบทและภาพทั้งหมดก็คือจินตนาการของวิน ส่วนอีกฉากคือฉากที่ 11 ซึ่งวินกับพี่โจ้คุยกันถึงตอนจบของบทภาพยนตร์ซึ่งก็ช่วยสรุปเรื่องราวตอนจบได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 59 ภาพบางฉากจากการถ่ายทำวันที่ 17 มี.ค. 57

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

การลำดับภาพแบบหยาบ

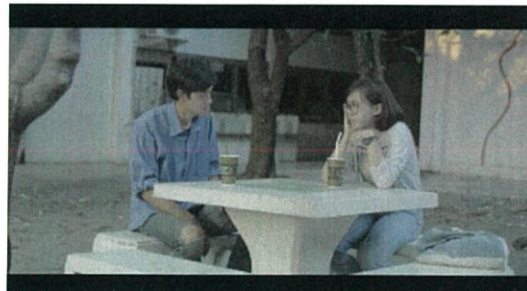
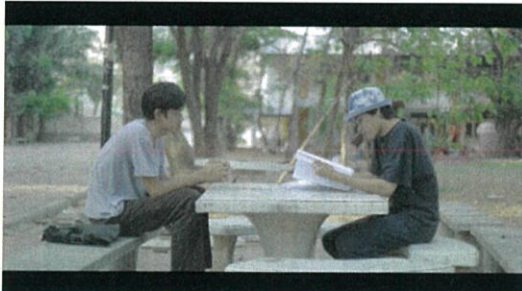
ถือเป็นเรื่องหนึ่งขั้นตอนสำคัญในการผลิตภาพยนตร์ เพราะจนเป็นตัวบอกว่า ภาพยนตร์เรื่องนั้นๆจะมีรูปร่างหน้าตาและการเล่าเรื่องอย่างไร โคนเมื่อถ่ายทำจนครบตามที่วางตารางไว้แล้ว จึงนำฟุตเทจที่มีทั้งหมดมาเรียงลำดับเพื่อหาวิธีการเล่าเรื่อง โดยได้ใช้วิธีการเล่าเรื่องแบบตัดสลับไปมาระหว่างโลกในความจริงกับโลกในจินตนาการของวิน

ปัญหาในการลำดับภาพ

หลังจากที่ได้มีการลำดับภาพแบบหยาบๆในครั้งแรก ทำให้พบว่าวิธีการเล่าเรื่องของ ภาพยนตร์ไม่เป็นไปอย่างที่ตั้งใจเท่าที่ควร มีหลายส่วนที่เว้นเวือและไม่จำเป็นต่อการดำเนินเรื่อง ทำให้ตัวภาพยนตร์น่าเบื่อ รวมถึงดูไม่เข้าใจ จึงต้องนำมาปรับปรุงใหม่หลายครั้ง โดยได้มีการถ่ายทำเพิ่มจากที่จำเป็นและลำดับการเล่าเรื่องใหม่ ตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก และลดการใช้เทคนิคที่มากเกินไป จนสุดท้ายเสร็จออกมาเป็นภาพยนตร์ที่ต้องการ

ฉากที่เพิ่มเข้ามา

มีการถ่ายทำเพิ่มใหม่ทั้งวัน 4 ฉากในวันที่ 13 และ 17 มี.ค. 57 ซึ่งเป็นฉากเล็กๆแต่มีส่วนสำคัญในการเล่าเรื่อง และการลำดับภาพในขั้นตอนสุดท้าย โดยมีฉากที่เพิ่มเข้ามาคือ 1.ฉากกองถ่ายวินในช่วงแรกของเรื่อง 2.ฉากที่วินกำลังทำบทภาพยนตร์และจินตนาการถึงการเดินทางของ ส่วนตัวและหัวใจ 3.ฉากที่วินกับพี่ไฉ้คุยกันเรื่องบทภาพยนตร์ของมุก และ 4.ฉากที่วินกับมายดีได้เจอกันอีกครั้ง

ภาพที่ 60 ฉากที่เพิ่มเข้ามา

เทคนิคทางภาพยนตร์

ส่วนสำคัญที่เป็นสีสันของภาพยนตร์เช่นกัน รวมถึงยังช่วยในการเล่าเรื่องให้เข้าใจง่ายขึ้นอีกด้วย แต่หากใช้เยอะเกินไปจะทำให้หน้าเบื่อและจับทางได้ ภายหลังจากจึงได้ปรับให้มีการใช้น้อยลง โดยเทคนิคที่ใช้ส่วนใหญ่คือการซ้อนภาพ(Dissolve)ซึ่งจะช่วยในการเล่าเรื่องของช่วงเวลาที่เคยผ่านและเชื่อมต่อกัน หรือแม้กระทั่งเล่าว่าภาพที่เกิดขึ้นนั้นเป็นจินตนาการของใคร หรือบทสนทนาที่ได้ยินนั้นมาจากเหตุการณ์ไหนนั่นเอง

ภาพที่ 61 เทคนิคทางภาพยนตร์

ดนตรีประกอบ

เสียงเพลงทั้งหมดที่เกิดขึ้นในเรื่องนั้น ทำขึ้นใหม่ทั้งหมดโดยการทำงานระหว่างข้าพเจ้า และเพื่อนที่รู้จักอีกคนหนึ่ง ซึ่งใช้เวลาไม่นานมาก แต่มีขั้นตอนการเตรียมงานที่ใช้ระยะเวลาพอสมควร เริ่มจากการที่ข้าพเจ้าต้องลำดับภาพและเสียงแบบหยาบ และนำไปให้เพื่อนดูก่อนหนึ่งรอบ เพื่อทำความเข้าใจกับตัวละครและบทภาพยนตร์ จากนั้นจึงมีการพูดคุยว่าดนตรีประกอบนั้นจะเป็นไปในทิศทางไหน ใช้เครื่องดนตรีอะไร สั้นยาวเท่าไร ซึ่งข้าพเจ้าต้องอธิบายความต้องการให้ละเอียดเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของเพื่อนที่กลับไปคิดมา และเมื่อถึงวันทำดนตรีก็ช่วยกันคิดว่าดนตรีที่ทำมานั้น ตรงตามที่ต้องการและเหมาะสมกับภาพยนตร์หรือไม่ ซึ่งดนตรีประกอบนั้นมีอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น 6 เพลงด้วยกัน

ภาพที่ 62 เบื้องหลังการทำดนตรีประกอบ

การลำดับภาพขั้นสุดท้าย

ในขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่ภาพยนตร์จะเสร็จออกมาสมบูรณ์นั้น จำเป็นต้องผ่านการลำดับภาพและเสียงแบบละเอียด เพื่อให้ตัวภาพยนตร์มีความเหมาะสมลงตัวที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเป็นขั้นตอนที่ทำหลังจากลำดับภาพและเสียง รวมถึงดนตรีประกอบแบบหยาบไปแล้วทั้งหมด เมื่อเริ่มการลำดับภาพขั้นสุดท้าย ข้าพเจ้าได้ตัดฉากบางฉากที่ไม่สำคัญ การตัดต่อที่ยู่เชิง รวมถึงเทคนิคทางภาพยนตร์ที่เยอะเกินออกไป เหลือไว้แต่ฉากที่สำคัญ ส่วนในฉากที่มีดนตรีประกอบนั้นได้ตัดต่อให้ภาพและเสียงมีความสอดคล้องลงจังหวะกันเพื่อความลื่นไหลของอารมณ์ ทำการเพิ่มและลดระยะความยาวของช็อตต่อช็อตเพื่อการทิ้งอารมณ์หรือการตัดไปอีกฟุตเทจได้อย่างราบรื่นขึ้น ซึ่งสุดท้ายในเสียงของบทสนทนาค่อนข้างมีปัญหาตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ก็คือ เสียงค่อนข้างเบา แต่ยัดดีทีในหลายๆฉากที่ถ่ายไปนั้นได้ทำการคุมเสียงบรรยากาศไว้ให้เงียบที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำให้การเพิ่มเสียงบทสนทนาทำได้ไม่ยากเย็น ถึงอย่างนั้นการใช้วิธีแก้ปัญหาก็เป็นสิ่งที่ไม่สมควรทำ

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ความรู้ที่ได้จากการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้นั้นมีค่ามหาศาลกับข้าพเจ้า ได้เรียนรู้ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์สั้นทุกขั้นตอน ได้ใช้ทักษะความสามารถที่มีในการแก้ไขปัญหาที่เผชิญได้ ทบทวนความรู้ที่เรียนมาตลอด 4 ปีในทุกๆวิชาเรียน เพื่อปรับใช้กับการทำงานชิ้นนี้ ทั้งยังต้องใช้แรงกายและแรงใจในการฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลาย ผ่านมาทั้งเสียงหัวเราะและน้ำตา นับเป็นประสบการณ์ที่สำคัญยิ่งในชีวิตข้าพเจ้า โดยผลงานที่ออกมานั้นแม้จะไม่ได้ตามที่วางแผนไว้ในตอนแรกเพราะความผิดพลาดจากตัวข้าพเจ้าเอง แต่ก็ถือว่าเป็นงานที่ข้าพเจ้าพึงพอใจอย่างมาก เพราะได้ทำอย่างสุดความสามารถจริงๆ และนับเป็นบทเรียนสุดท้ายในรั้วมหาลัยที่จะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ก้าวต่อไปในอนาคตอย่างมั่นคงอีกด้วย

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

การแก้ไขปรับปรุงบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เป็นปัญหาแรกและปัญหาใหญ่ที่สุดของข้าพเจ้า เวลาส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าเสียไปกับบทภาพยนตร์ เนื่องจากยังหาบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าพอใจได้เสียที ทำให้มีเวลาในการหาข้อมูลน้อยลงไปด้วย รวมถึงยึดติดกับการเล่าเรื่องมากเกินไปจนทำให้ละเอียดความสมเหตุสมผล อีกทั้งยังทำให้บทมีความซับซ้อนมากเกินไป ยิ่งทำให้ต้องเสียเวลาปรับแก้บทครั้งใหญ่อีกหลายครั้ง จนออกมาเป็นบทและวิธีการเล่าเรื่องแบบในปัจจุบัน ซึ่งข้าพเจ้าแก้ไขปัญหานี้โดยการนำบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าไปปรึกษาให้คนอื่นช่วยอ่านและเสนอแนะ

การคัดเลือกนักแสดงและการซ้อมบท

แม้ว่าบทภาพยนตร์จะมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา ทว่าตัวละครนั้นยังคงลักษณะนิสัยเดิม ทำให้การคัดเลือกนักแสดงนั้นเป็นไปได้โดยไม่มีปัญหาอะไรมาก แต่ก็ยังใช้เวลาค้นหาหานานพอสมควร เมื่อได้คัดเลือกนักแสดงเสร็จเรียบร้อยแล้วก็มีการนัดมาอ่านบทกัน มีการเปิดให้ซักถามถึงตัวบทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการนับมาปรับปรุงบท จากนั้นก็ให้ลองซ้อมเล่นให้ดู รวมถึงให้นักแสดงถ่ายรูปเล่นกันเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบฉากอีกด้วย ส่วนปัญหาที่พบต่อมาก็คือเมื่อถ่ายไปแล้วมีการปรับแก้บท ทำให้การทำงานไม่เป็นไปตามแผน ต้องมีการเลื่อนวันออกไปจนเวลาเหลือน้อยลง ประกอบกับนักแสดงเองก็เป็นนักศึกษาอยู่เช่นกัน อยู่ในช่วงสอบและทำ Final Project

ส่งผลให้มีเวลาว่างไม่ตรงกัน การจัดวางตารางใหม่จึงต้องเป็นไปอย่างรอบคอบและใช้ประโยชน์ของเวลากับสถานที่ให้สูงที่สุด ซึ่งในที่สุดก็ล่วงไปได้ด้วยดี

ปัญหาในการเลือกสถานที่ถ่ายทำ

ในส่วนการเลือกสถานที่ถ่ายทำนั้นข้าพเจ้าได้ออกค้นหาสถานที่มากมาย ซึ่งข้าพเจ้าได้จำแนกกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มสถานที่ดังนี้

1.สถานที่ในโลกความจริง

หมายถึงสถานที่ที่ตัวละครผู้กำกับหนุ่มกับเด็กฝึกงานใช้ชีวิตร่วมกัน มีลักษณะส่วนใหญ่เป็นในเมือง ที่ทำงาน คาเฟ่ที่ทำงาน ห้องทำงาน หอพักเป็นสถานที่หลักๆเท่านั้น โดยข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ต่างๆเป็นสถานที่ใกล้เคียงกันเพื่อง่ายต่อการเดินทางและลดค่าใช้จ่าย ถึงกระนั้นการเลือกสถานที่ก็ผ่านการตัดสินใจมาแล้วเป็นอย่างดีและไม่มีปัญหาอะไรในกลุ่มสถานที่ในโลกความจริง

2.สถานที่ในโลกในจินตนาการ

หมายถึงสถานที่ในจินตนาการของผู้กำกับที่เขาเห็นภาพตัวละครในบทเดินทางร่วมกันไป โดยนักแสดงที่เล่นรับบทโดยคนรักที่ตายไปกับเด็กฝึกงาน ทั้งที่ตัวละครสองตัวไม่เกี่ยวข้องกันเลย โดยลักษณะสถานที่ที่หาจะเป็นสถานที่ที่เป็น ป่า เขา ทะเล หน้าผา ทุ่งหญ้า เพราะเนื้อเรื่องในบทนั้นเกี่ยวกับการผจญภัยตามหาดินแดนในฝัน ซึ่งการค้นหานั้นใช้เวลานานกว่า เพราะต้องเป็นสถานที่ที่มีความหลากหลายทางภูมิประเทศ และต้องเดินทางไปถ่ายทำได้คุ้มค่า จนสุดท้ายมาจบที่เกาะสี่ซังนั่นเอง

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การแก้ไขปรับปรุงบทภาพยนตร์

หลังจากได้นำบทไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และหลายๆคนแล้ว จึงต้องมีการปรับปรุงบทภาพยนตร์บางส่วน ในตอนที่ได้เริ่มมีการถ่ายทำภาพยนตร์ไปแล้ว โดยการแก้ไขบทครั้งนี้มีผลกระทบต่อส่วนที่ถ่ายทำไปแล้วน้อยมาก แต่ส่งผลกับตอนท้ายเรื่องซึ่งจำเป็นต้องเปลี่ยนดีกว่าเก็บไว้

ปัญหาด้านทีมงานเฉพาะด้าน

ในวันแรกที่เริ่มทำการถ่ายทำ ตากล้องเกิดไม่สบายไม่สามารถมาถ่ายให้ได้ทำให้ไม่มีตากล้อง การทำงานจึงเป็นไปได้อย่างช้าเนื่องจากข้าพเจ้านั้นต้องทำหน้าที่ทั้งกำกับ ถ่ายภาพและอัดเสียงสามตำแหน่ง แต่ก็แก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการเรียกเพื่อนคนอื่นมาช่วยเพิ่มอีกและหาตากล้องมาแทน ส่วนในวันต่อๆมานั้นการทำงานก็ผ่านไปได้อย่างดี

ปัญหาเรื่องนักแสดง

ถือเป็นโชคดีของข้าพเจ้าที่คัดเลือกนักแสดงได้เร็ว ทำให้นักแสดงได้มีเวลาทำความรู้จักกันและกันมาก และการซักถามตอนนัดซ้อมบทก็ทำให้เข้าใจบทมากขึ้น เมื่อปรับเปลี่ยนก็ยิ่งเข้าใจมากขึ้นกว่าเดิม จึงไม่เป็นการยากต่อการแสดงนัก แต่ปัญหาที่พบก็คือ นักแสดงมีเวลาว่างไม่ตรงกันในช่วงแรก ทำให้ต้องแบ่งครึ่งการถ่ายทำ โดยถ่ายทำบทสถานที่โลกความจริงให้เสร็จเพื่อรอให้นัก

แสดงอีกคนกลับมาและถ่ายส่วนที่เหลือ ซึ่งก็ถ่ายทำไปได้ตามตารางที่วางไว้ และในช่วงสุดท้ายก่อนปิดกองได้ไปถ่ายทำกันที่เกาะสีชัง จึงต้องมีการจองที่พักล่วงหน้า จองรถล่วงหน้า รวมถึงสำรวจโลเคชั่นและแสงพระอาทิตย์ขึ้นลงเพราะใช้แสงธรรมชาติตลอดการถ่ายทำ แน่ใจว่าเป็นโชคคืออีกครั้งที่นักแสดงสามารถว่างตรงกันได้พอดีและไปถ่ายได้เสร็จก่อนเวลาที่คาดไว้เสียด้วย

ปัญหาเรื่องสถานที่ถ่ายทำ

สถานที่ถ่ายทำมีเวลาเปิดปิดตามกำหนด ทำให้การวางตารางยากยิ่งขึ้น เมื่อนักแสดงมีเวลาว่างไม่ตรงกัน โชคดีที่นักแสดงทุกคนตรงต่อเวลาทุกครั้ง ทำให้การทำงานดำเนินไปได้ด้วยดี ในวันแรกใช้เวลามากกว่าที่คิดไว้ หลังจากนั้นก็ปรับปรุงจนกระทั่งช่วงหลังถ่ายทำเสร็จก่อนเวลาที่กำหนดไว้ได้ และเนื่องจากใช้แสงธรรมชาติเป็นแสงหลักในการถ่ายทำ เวลาจึงยังเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจำเป็นต้องตรงต่อเวลาในการเตรียมกองจนกระทั่งเก็บกองและย้ายไปสถานที่ใหม่ เพื่อให้ทันกับสภาพแสงที่คิดไว้ ซึ่งมีบางคิวที่ลงไว้ไม่สามารถทำได้จึงต้องนัดมาถ่ายจากนั้นใหม่อีกรอบ

ปัญหเรื่องงบประมาณ

ด้านงบประมาณนั้นข้าพเจ้าได้ตั้งงบประมาณไว้ทั้งหมด 25,000 บาทซึ่งทำการจดบัญชีรายรับรายจ่ายเอาไว้ ค่าที่หมดไปส่วนใหญ่จะเป็นค่าอาหาร ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก ค่าเสื้อผ้า ค่าเดินทาง และค่าสถานที่ถ่ายทำบางฉาก รวมถึงค่าที่พักตอนไปถ่ายทำที่เกาะสีชังด้วย แต่สุดท้ายก็ใช้เงินน้อยกว่ากำหนดไว้มาก

การกำกับการแสดง

เนื่องจากบทมีการแก้ไขบ่อยครั้งทำให้บางครั้งต้องใช้เวลาแก้ไขเฉพาะหน้าเข้าช่วย และหลายครั้งที่บทที่ทำมานั้นมาบทสนทนาที่แปลก ทำให้ต้องมีการคิดบทสนทนาสดในขณะนั้นเลย ซึ่งเป็นการเสียเวลามากในช่วงแรกที่เจอกับปัญหานี้ แต่หลังจากแก้ไขบทเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็ไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาการลำดับภาพ

เนื่องจากบทภาพยนตร์แบ่งการเล่าเรื่องเป็น 2 เรื่อง ทำให้การลำดับภาพเป็นไปอย่างยากลำบากกว่าที่คิดมาก โดยต้องทำการเชื่อมฉากเข้าด้วยกันให้แนบเนียนและดูรู้เรื่อง ไม่บอกข้อมูลมากเกินไปและทำให้เข้าใจผิด จึงได้มีการทดลองตัดออกมาเป็นหลายเวอร์ชันด้วยกันกว่าจะมาถึงเวอร์ชันปัจจุบัน

ปัญหาการใช้เทคนิคทางภาพยนตร์

เนื่องจากในเรื่องมีการเล่าเรื่องแบบตัดสลับ ทำให้ในบางฉากมีการใช้เทคนิคการซ้อนภาพด้วยเพื่อสื่อถึงกันและกัน โดยในช่วงแรกที่ใช้สั้นใช้มากเกินไปทำให้คนดูสามารถเดาทางของภาพยนตร์ออกได้ง่ายและยึดเยื้อเกินไป จึงปรับปรุงใหม่ให้น้อยลงแต่สื่อสารได้เท่าเดิม

ปัญหาการใส่เสียงภาพยนตร์

ปัญหาแรกคือเสียงบทสนทนาของตัวละครนั้นค่อนข้างเบามาก ทำให้ต้องเร่งเสียงขึ้น

สูง และการเล่าเรื่องแบบตัดสลับสองโลกนั้นเสียงก็มีส่วนสำคัญมากเพราะบางครั้งมีการพูดบทสนทนาจากอีกเหตุการณ์หนึ่งแต่ภาพที่เห็นเป็นอีกเหตุการณ์หนึ่ง และยังคงทำให้รู้ดีด้วยว่าเป็นบทสนทนาของใครกับใคร ซึ่งก็ใช้วิธีการลำดับภาพมาช่วยด้วยอีกที

ข้อเสนอแนะ

ภาพยนตร์นั้นนับเป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีโครงสร้างแปลกประหลาดไม่ตายตัว เราสามารถเล่าเรื่องเดียวกันได้ด้วยภาพคนละแบบ และสามารถใช้ภาพแบบเดียวกันเล่าเรื่องคนละแบบได้ การใช้สัญลักษณ์นิยมในการเล่าเรื่องก็เป็นอีกเรื่องที่น่าสนใจในศาสตร์ภาพยนตร์ หากใครก็ตามที่ต้องการจะศึกษาด้านการใช้สัญลักษณ์นิยมนั้น สิ่งแรกที่ควรทำคือ การศึกษาว่าสัญลักษณ์นิยมนั้นเป็นอย่างไร ใช้อย่างไรจึงเหมาะสม และใช้อย่างไรได้บ้าง โดยคิดออกมาให้เป็นภาพชัดเจน ในส่วนต่อมาคือเรื่องของบทภาพยนตร์ ถ้าหากมีบทภาพยนตร์ที่ให้เวลากับการค้นคว้ามากพอ ปัญหาเรื่องบทก็จะน้อยลงอย่างแน่นอน ควรให้เวลากับบทให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อจะได้ไม่ต้องเป็นปัญหาในภายหลัง และหากมีการใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ จังหวะที่จะใช้มากเกินไปจนคนดูเคาทางออก สิ่งหนึ่งที่ไม่ควรทำอย่างขี้เลื่อยคือการหวนบทเมื่อถึงเวลาต้องตัดบทออก เพราะจะทำให้ภาพรวมของภาพยนตร์ขาดความน่าสนใจ แก้ไขได้โดยการหาที่ปรึกษาเพื่อช่วยดูว่าช่วงไหนตัดออกได้ หรือเล่าเรื่องแก้ไขเพียงพอแล้วสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งจากงานที่ออกมาชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้พบว่าการใช้สัญลักษณ์และเทคนิคทางภาพยนตร์ทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการตีความบทสรุปของภาพยนตร์จริง โดยแต่ละคนนั้นมีความตีความที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแน่นอนว่าสิ่งสำคัญนั้นมาจากตัวบทอย่างทีบอกไปในข้างต้น ยิ่งผู้กำกับสามารถแฝงนัยยะและถ่ายทอดออกมาได้ดีเท่าไร ภาพยนตร์เรื่องนั้นก็จะมีเสน่ห์ตามไปด้วย

บรรณานุกรม

- วรัยชล ศิริจันทนันทน์. “38 ปี บทกวีแห่งชีวิต เทอร์เรนซ์ มาลิค.” Bioscope 115 (มิถุนายน 2554) : 66.
- วรัยชล ศิริจันทนันทน์. “รากแก้วอันผูกพันกับความหวังของชีวิต.” Bioscope 115 (มิถุนายน 2554) : 72.
- สวัสดี รัตนบรรณกิจ. สัญลักษณ์ในภาพยนตร์ (Signs of Film) ตอนที่ 4 [ออนไลน์]. สืบค้น 7 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก http://www.dreamotif.0catch.com/Containers/Jun03-1/insights_t020.html
- อภิชาติพงษ์ วีระเศรษฐกุล. แสงศตวรรษ [DVD]. ไทย. New Crowned Hope. 2006.

ภาษาต่างประเทศ

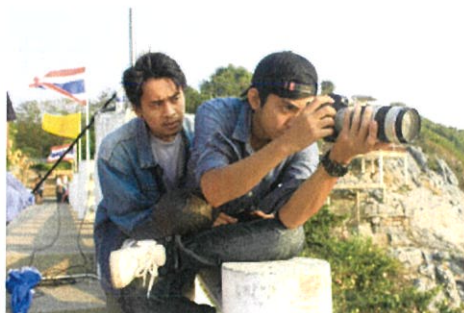
- Gondry, Michel. Eternal Sunshine of the Spotless Mind [DVD]. United States. Focus Features. 2004.
- Malick, Terrence. The Tree of Life [DVD]. United States. Fox Searchlight Pictures. 2011.
- Malick, Terrence. To the Wonder [DVD]. United States. Magnolia Pictures. 2012.
- Molsymbolic [นามแฝง]. สัญลักษณ์นิยม (Symbolism) [ออนไลน์]. สืบค้น 7 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://molsymbolic.wordpress.com/2011/09/26/%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%8%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B9%8%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A2%E0%B8%A1%20symbolism/>
- Nolan, Christopher. Inception [DVD]. United States. Warner Bros Pictures. 2010.
- Sheridan, Matthew James. Film : The Kuleshov Effect [ออนไลน์]. สืบค้น 10 มกราคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://purseandpulse.blogspot.com/2011/01/kuleshov-effect.html>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ภาพบางส่วนจากภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์

ภาคผนวก ข
ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพที่ 64 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาคผนวก ค
ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวัน

ตารางที่ 2 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 18 ม.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
18/01/57	9.30 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	ตากล้องไม่สบาย จึงไม่สามารถมาถ่ายให้ได้อย่างกะทันหัน
	10.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 12	
	11.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 12 และย้ายกองกลับลงมาที่โลเคชั่นที่ทำงานวิน	
	11.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 7 บางส่วน	
	12.00 น.	พักทานอาหารกลางวัน	
	13.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 7 ส่วนที่เหลือ	
	14.30 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 7 และพักกอง	
	14.45 น.	เริ่มทำการถ่ายฉากที่ 6	
	16.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 6 และย้ายกองไปที่โลเคชั่นศาลฟ้าจัดเตรียมสถานที่และมุมกล้อง พักกองรอให้แดดเบาลง	
	17.00 น.	เริ่มถ่ายทำฉากที่ 8	
	18.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 8 เลิกกอง	
	18.30 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุดก่อนแยกย้ายกันกลับ	

ตารางที่ 3 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 19 ม.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
19/01/57	10.00 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	มีการหาตากล้องสำรองมาแทนคนประจำที่ไม่สามารถมาได้
	11.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 5	
	13.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 5 และพักทานอาหารกลางวัน	
	14.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 5	
	15.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 5 และเริ่มทำการถ่ายฉากที่ 9 ในส่วนที่เป็นโลเคชั่นที่ทำงานวิน	
	15.30 น.	พักกอง	

16.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 9 เลิกกอง	
17.00 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุดก่อนแยกย้ายกันกลับ จัดสถานที่ถ่ายทำให้เหมือนเดิมเพื่อคืนเจ้าของห้องเดิม	

ตารางที่ 4 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 25 ม.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
25/01/57	11.00 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	ตากล้องประจำสามารถกลับมาถ่ายได้แล้ว
	11.30 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 2	
	12.30 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 2 และย้ายกองมาที่โลเคชั่นห้องทำงานวิน	
	13.30 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 10	
	14.45 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 10 เลิกกอง	
	15.00 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุดก่อนแยกย้ายกันกลับ จัดสถานที่ถ่ายทำให้เหมือนเดิมเพื่อคืนเจ้าของห้องเดิม	

ตารางที่ 5 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 26 ม.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
19/01/57	18.00 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	ก่อนการแสดงมีการซักซ้อมบทและทำความเข้าใจกับ
	18.30 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 9 ในส่วนโลกในจินตนาการ	จนก่อนการแสดง
	19.15 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 9 เลิกกอง	เนื่องจากจนท่างหาย
	19.30 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุดก่อนแยกย้ายกันกลับ จัดสถานที่ถ่ายทำให้เหมือนเดิมเพื่อคืนเจ้าของห้องเดิม	ไปนานจากการไปทัศนศึกษา

ตารางที่ 6 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 31 ม.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
31/01/57	13.00 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	-
	13.15 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 14	
	13.45 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 14 เลิกกอง	
	14.00 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุดก่อนแยกย้ายกันกลับ จัดสถานที่ถ่ายทำให้เหมือนเดิมเพื่อคืนเจ้าของห้องเดิม	

ตารางที่ 7 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 1 ก.พ. 57

Date	Time	Schedule	Note
01/02/57	6.00 น.	นักแสดงและทีมงานทุกคนถึงจุดนัดหมาย	สถานที่ถ่ายทำคือ เกาะสีชัง
	6.30 น.	ออกเดินทางด้วยรถตู้สู่ท่าเรือเกาะลอย	
	7.45 น.	ถึงท่าเรือเกาะลอย	
	8.00 น.	ขึ้นเรือรอบแรกข้ามไปที่เกาะสีชัง	
	8.45 น.	ถึงเกาะสีชัง ติดต่อกับรถสองแถวที่นัดหมายกันไว้	
	9.00 น.	เข้าที่พักเพื่อเก็บสัมภาระและให้นักแสดงเปลี่ยนชุดและซักซ้อมบท พูดคุยกับทีมงานก่อนการถ่ายทำ	
	9.45 น.	เริ่มออกเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำช่วงเช้า	
	10.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 9 ในส่วนโลกในจินตนาการบางส่วนที่ใช้แสงช่วงเช้า	
	10.30 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 9 ในส่วนนี้ ออกเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำต่อไป	
	11.00 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 4 ในส่วนโลกในจินตนาการ	
	12.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 4 เดินทางกลับมายังที่พักเพื่อพักกองและทานอาหาร	
	14.00 น.	เริ่มออกเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำช่วงบ่าย	
	14.15 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 9 ในส่วนโลกในจินตนาการบางส่วนที่ใช้แสงช่วงบ่าย	
	15.45 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 9 ในส่วนนี้ ออกเดินทางไปยัง	

		สถานที่ถ่ายทำต่อไป	
	16.00 น.	พักกอง	
	16.30 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 6 ในส่วนโลกในจินตนาการ	
	17.30 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 6 เลิกกอง ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุด	
	18.00 น.	เดินทางกลับที่พัก	

ตารางที่ 8 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 13 มี.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
13/03/57	13.00 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	มีการเพิ่มฉากและถ่ายทำเพิ่มเพื่อช่วยในการเล่าเรื่อง
	13.30 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 1	
	16.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 1 และย้ายไปยังสถานที่ถ่ายทำต่อไป	
	16.15 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 13	
	17.15 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 13 เลิกกอง	
	17.30 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุด ก่อนแยกย้ายกันกลับ จัดสถานที่ถ่ายทำให้เหมือนเดิม เพื่อคืนเจ้าของห้องเดิม	

ตารางที่ 9 ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 17 มี.ค. 57

Date	Time	Schedule	Note
19/01/57	14.00 น.	นักแสดงเปลี่ยนชุด อ่านบทและซักซ้อมบทก่อนถ่ายจริง ทีมงานตั้งกล้อง จัดไฟ และเช็คความเรียบร้อยก่อนการถ่ายทำ	มีการเพิ่มฉากและถ่ายทำเพิ่มเพื่อช่วยในการเล่าเรื่อง
	14.15 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 9 ในส่วนที่โลเคชั่นเป็นห้องทำงานวิน	
	15.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 9 และย้ายไปยังสถานที่ถ่ายทำต่อไป	
	15.10 น.	เริ่มการถ่ายทำฉากที่ 11	
	15.45 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 11 เลิกกอง	

	16.00 น.	ทีมงานช่วยกันเก็บอุปกรณ์และนักแสดงเปลี่ยนชุดก่อนแยกย้ายกันกลับ จัดสถานที่ถ่ายทำให้เหมือนเดิมเพื่อคืนเจ้าของ	
--	----------	---	--

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ –สกุล
ที่อยู่
- สุคนันท์ สุวรรณไมตรี
284/33 หมู่บ้านเย็นสุข ซอยลาดพร้าว 87
เขตวังทองหลาง แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์
กรุงเทพมหานครฯ 10310
E-mail : bin28@hotmail.com
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2546 ระดับชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนถนนอมพิศวิทยา
พ.ศ. 2552 ระดับชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
พ.ศ. 2557 ระดับชั้นปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และ
ดิจิทัลมีเดีย จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ
- พ.ศ. 2557 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ส่วน ตัวและหัวใจ”
ตำแหน่ง ผู้กำกับและลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ละครเวทีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ประจำ พ.ศ. 2555
เรื่อง “Tail's Story เรื่องฝันบนทีกหาง”
ตำแหน่ง ผู้กำกับ
- พ.ศ. 2555 mv เพลง “คนหนึ่ง” ของศิลปิน Youth Brush
ตำแหน่ง ผู้กำกับและลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “สารคดีไคหมัก”
ตำแหน่ง ผู้กำกับและลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์อนิเมชันเรื่อง “box ,scissor & imagination”
ตำแหน่ง ผู้กำกับและอนิเมเตอร์
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Love elevator”
ตำแหน่ง ผู้กำกับและลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “สุญญากาศ”
ตำแหน่ง ลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “กุมขัง”
ตำแหน่ง ลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เศษหนึ่งส่วนสอง”
ตำแหน่ง ผู้กำกับและลำดับภาพ

- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ดาวพลูโต”
ตำแหน่งผู้กำกับและลำดับภาพ
- พ.ศ. 2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “07 01 2498”
ตำแหน่งผู้กำกับและลำดับภาพ
- พ.ศ. 2554 ละครเวทีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ประจำ พ.ศ. 2554
เรื่อง “Sharaq คำสาปดับดาว”
ตำแหน่งผู้ช่วยผู้กำกับ
- พ.ศ. 2554 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Dog Sleep ฟินซ่อนฟิน”
ตำแหน่งผู้กำกับ เขียนบท และลำดับภาพ
- พ.ศ. 2553 ละครเวทีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ประจำ พ.ศ. 2553
เรื่อง “ยู่หลง ใจสู้พิศหมัดธรรมดา”
ตำแหน่งผู้ช่วยผู้กำกับ